

R12

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΕΚ ΖΑΓΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΑΔΙΟΝΟΦ ΡΙΖΑΡΗ,

ΙΠΠΟΤΟΥ

ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ.

Συνομοσιεύονται 4 κωδῆκελλοι, τὰ περι τῆς ἐγκρίσεως τῆς Σχολ. ἐγγράφου, ἐν σιγγιλιώδεις ἐγγράφου, πρᾶξις τῶν ἐκτελεσάντων περι τοῦ ἀρθ. 2 τῆς Διαθ. καὶ δωρητήριά τινὰ ἐγγράφου. Προηγούνται οὖν σύντομοί τινες βιογραφ. σημειώσεις καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τινων ἀρθ. τῆς Διαθ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΤΥΠΟΣ ΓΕΩΡ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

1853.

2882

517

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΝΕΟΤΟΝ

ΚΙΛΙΚΙΑ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

1864

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΕΚ ΖΑΓΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΔΕΙΜΝΗΣΤΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΑΔΙΟΝΟΦ ΡΙΖΑΡΗ,

ΙΠΠΟΤΟΥ

ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ.

ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ,

Επιτίμου εκτελεστοῦ τῆς Διαθήκης ταύτης.

Συνδρομοῦνται 4 κωδῆκελοι, ἔγγραφα περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς Σχολῆς,
ἐν συγγλιῶδες ἔγγραφοι, πρῶξι τῶν ἐκτελεσῶν περὶ τοῦ ἀρθ. 2 τῆς
Διαθ. καὶ δωρητήριά τινα ἔγγραφα. Προηγούνται δὲ σύντομοι τινὲς
βιογραφ. σημειώσεις καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν ἀρθ. τῆς Διαθ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ Γ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

—•••—

1853.

2478

ΔΕΛΤΑ ΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΤΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΜΕΤΕΓΧΕΙΡΟΣ

ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΤΗΤΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ

ΑΘΗΝΑΙΣ

1888

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΙΖΑΡΗΣ.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΙΖΑΡΗΣ ἐγενήθη εἰς τὸ Μονοδένδριον, τερπνὸν πολίχμιον τοῦ Ζαγορίου τῆς Ἠπείρου, τῷ 1769, ἐκ πατρὸς εὐσεβοῦς, τοῦ Ρίζου Μάνθου, ὅστις ἀπεβίωσε κατὰ τὸ τρίτον τῆς ἡλικίας ἔτος τοῦ υἱοῦ του αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς τοῦ ὁποίου ἔλαβε τὴν δέουσαν πρόνοιαν ἡ ἐνάρετος μήτηρ του, φροντίσασα ἰδίως νὰ κατασταθῇ ὁ υἱὸς τῆς ἀγαθοῦς χριστιανός, καὶ φιλόπατρις πολίτης.

Κατὰ τὸ ἔτος 1806, ὁ Γεώργιος Ριζάρης ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν γλυκυτάτην πατρίδα του, καὶ μετέβη εἰς Μόσχαν, ὅπου, εὐρών τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν του Μάνθον Ριζάρην, συνέστησε μετ' αὐτοῦ ἐμπορικὴν ἑταιρίαν, τῆς ὁποίας τὰ ἐπιχειρήματα ἠλόγησεν ἡ θεία πρόνοια, προγινώσκουσα τὸν ἱερὸν σκοπὸν, ὅστις προέδρευε τὰ διαβήματα αὐτῶν.

Καὶ ἀληθῶς ἡ ἐμπορικὴ αὕτη ἑταιρία, διάγουσα ἐντίμως, ἐστερέωσε τὴν ὑπόληψίν της, συγκεντρώσασα ἐν ἑαυτῇ τὰ βλέμματα τοῦ Κοινοῦ, καταστάσασα μετ' οὐ πολὺ ὀλιγοδαίμων, καὶ θυσιάσασα ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ ὅλην αὐτῆς τὴν κατάστασιν.

Καὶ τῷ ὄντι οἱ ἀδελφοὶ Μάνθος καὶ Γεώργιος Ριζάρης ἔβριψαν τὰ βλέμματα τῶν εἰς τὰ ἔνδοξα βήματα τῆς λαμπρᾶς καὶ εὐκλεοῦς οἰκογενείας τῶν Ζωσιμάδων, ἀποφασίσαντες νὰ τοὺς μιμηθῶσι, καθ' ὅσον ἡ χρηματικὴ των κατάστασις τὸ ἐπέτρεπεν ὅθεν.

α.) Ἐστρεψαν τὰ ὄμματα των εἰς τὴν φιλάτην Πατρίδα των (τὸ Μονοδένδριον), τὴν ὁποίαν οὐρεα σκιάοντα, θάλασσά τε ἠχέεσσα διεχώριζαν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, προθυμοποιούμενοι νὰ διασκεδάσωσι τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας, τὸ ὁποῖον περιεκάλυπτε τὸν ὀρίζοντά της ἐσύστησαν λοιπὸν, τῷ 1814, Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, τὸ ὁποῖον διετήρησαν ἐπὶ ὀλίγηρα ἔτη, διακόψαντες κατόπιν τὰ βοηθηματά των, ἀφοῦ ἐπληροφορήθησαν, ὅτι ὁ Χριστόδουλος Κονίαρης, ἐκεῖνος ὁ φιλογενέστατος ἀνὴρ, ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὴν πολλὰς χιλιάδας Δραχμῶν, διὰ νὰ διατηρῆται μὲ τοὺς τόκους αὐτῶν ἡ Σχολή.

Ἐπειδὴ ὅμως αἰτία τινα ἐπέφεραν τὴν διακοπὴν τῶν βοηθημάτων, ὅσα εἶχε προσδιορίσει ὁ ἀξιωματικὸς Χριστόδουλος Κονίαρης, ἡ Ριζάρειος οἰκογένεια ἐπανέλαβε τὰ βοηθηματά της, ἀνεγείρασα ἐκ βάρων τὴν Σχολήν, (α) ὧς μαρτυρεῖ τὸν λόγον μου τὸ συγγιλιῶδες ἔγγραφο, τὸ ὁποῖον δημοσιεύεται εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης Διαθήκης. (σελ. 77 καὶ ἐπ.) (β).

Ἐν ᾧ ἡ ἀδελφότης αὕτη παρεσκευάζετο νὰ κάμῃ κοινωφελέστερόν τι καλὸν εἰς τὴν Πατρίδα, πυκνὰ νέφη περιεκάλυψαν τὸν ὀρίζοντά της, ἀξιωματικῶν δὲ συμβάντων προεμήνυεν γενικὴν πολιτικὴν μεταβολὴν εἰς τὴν Πατρίδα τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Πύρρου.

Ἡ σάλπιξ τῆς ἐλευθερίας ἤχησεν ὁ πόλεμος ἐξεργάγη,

(α) Εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην διδάσκει ὁ φιλομαθὴς φιλόλογος Κ. Μιχαὴλ Τουρτούρης.

(β) Σημειωτέον ὅτι ὁ Κ. Ἰω. Κονίαρης, ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ταύτης προνοῶν, ἐχορήγησεν ἤδη τὸ εἰς χεῖράς του κληροδότημα τοῦ σεβαστοῦ θείου του Χριστ. Κονίαρη, εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐφάρων τῆς Σχολῆς ἐκείνης.

καὶ ἡ Ἑλλάς ἀνέλαβε τὰ ὄπλα, διὰ νὰ ἀποτεινάξῃ τὸν
ζυγόν, ὑπὸ τὰς ἀλύσεις τοῦ ὀποίου ἐστέναζε τοσαῦτα ἔτη.
Εἰς αὐτὸν τὸν ἄνισον καὶ ἔδοξον ἀγῶνα πόσας θυσίας δὲν
ἔκαμεν ἡ Ῥιζάρειος οἰκογένεια, καὶ πόσα ὀλοκαυτώματα
δὲν ἐπρόσπερην εἰς τὸν περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας ἱερὸν βωμόν;
ἐκ τῶν πολλῶν θέλομεν ἀναφέρει τινάς, τὰς ἐξῆς.

β'.) Εἰς τὸν ἀοίδιμον Ἀλέξανδρον Ἰψηλάντην ἐχορήγησεν
ἡ ἀδελφότης αὕτη τριάκοντα χιλιάδας ρουβλίων, διὰ νὰ
χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος. Ἡ ἀλήθεια
τοῦ λόγου μου ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ δημοσιευθὲν ὑπὸ στοι-
χείου Β ἔγγραφο (α).

γ'.) Ἡ ἰδία ἀδελφότης ἐχορήγησεν, εἰς τὸν Κύριον Ν.
Παξιμάδην, μέλος τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας, ἑκτὴν χιλιάδα
ρουβλίων, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς μισθοδοσίας τῶν πλ-
κληκαρίων, τὰ ὅποια ἐμάχοντο ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος.
Τὰ δικαιολογοῦντα τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἔγγραφα ἐδημο-
σιεύθησαν εἰς τὴν πρώτην ἐκδοσιν τῆς Ῥιζαρείου διαθήκης
ὑπὸ στοιχείου Γ καὶ Δ.

δ'.) Ὁ Γεώργιος Ῥιζάρης, γινώσκων, ὅτι ἡ ἐξάπλωσις
τῶν φώτων ἦτο τὸ συντελεστικώτερον πρὸς ἀνάκτησιν τῆς
ἐλευθερίας μέσον, ἐπρονόησε νὰ στείλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα,
διὰ τοῦ φιλοπατρίδος καὶ ἔμφορον Ἀναστασίου Κονιάρη,
διάφορα συγγράμματα ἐκ τῶν ἐκδόσεων τοῦ Κοραΐ, ὡς
φαίνεται ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν ἐπιστολῶν τοῦ τε Γεωρ-
γίου Ῥιζάρη καὶ τοῦ σοφοῦ Κοραΐ.

ε'.) Ἐκτὸς τούτων ἡ Ῥιζάρειος οἰκογένεια ἐχορήγησε
μεγάλην χρηματικὴν ποσότητα διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν

(α) Ἡ δημοσίευσίς τῶν τοιαύτης φύσεως ἐγγράφων ἐγένετο εἰς τὴν πρώ-
την ἐκδοσιν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίου Γεωργίου Ῥιζάρη.

δυστυχῶν οικογενειῶν, αἱ ὁποῖαι περιέπεσαν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐπαναστάσεως. Τὴν συνδρομὴν ταύτην ἐπροκάλεσεν ἡ κραταιὰ καὶ προστάτις Ῥωσσίη, ἀδεία τῆς ὁποίας ἐξεδόθη τὸ ὑπὸ στοιχεῖον ιε δημοσιευθὲν ἔγγραφο.

ζ'.) Τὰ πράγματα λαμβάνουσι μονιμωτέραν μορφήν· ὁ γεωργὸς ἀρίνει τὰ σπῆλαια, ὅπου εἶχε κρυμμένα τὰ τέκνα του· ὁ ἔμπορος, ὑπὸ τὴν τρίαῖναν τοῦ Ποσειδῶνος, σχίζει τὰς θαλάσσας, διὰ νὰ εὔρη πόρους ζωῆς, καὶ ἡ αὔρα τῆς γλυκυτάτης ἐλευθερίας πνέει. Ἡ πατρίς ὅμως ἔχει ἀνάγκην τῆς περικίτρω συνδρομῆς τῶν πλουσίων τέκνων τῆς ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις τοῦ μεγαλοφυοῦς Καποδίστρια λαμβάνει πρόνοιαν περὶ συστάσεως ἐθνικῆς τραπέζης, καὶ πρῶτοι οἱ ἐν Ῥωσσίᾳ μεγαλέμποροι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Γεώργιος Ριζάρης, ἔσπευσαν νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν ἀνέργειαν αὐτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ Καταστήματος. Ἡ ἀλήθεια αὕτη φαίνεται εἰς τὸ δημοσιευθὲν ὑπὸ στοιχεῖον ια ἔγγραφο.

Μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ μακαρίτης Γεώργιος Ριζάρης, ἀφήσας τὴν Νίσαν, τῆς ὁποίας ἦτο δημότης, καὶ τὴν Ὀδησσὸν, ὅπου πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὤκει, καὶ μετέβη, κατὰ τὸ 1837, εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου, μακρὰν τοῦ νὰ ἠσυχάζῃ, ἠγωνίζετο ἀγῶνα μέγαν καὶ ἐπίμοχθον, ἀποκτῶν διάφορα κτήματα, διὰ νὰ προικίσῃ μετὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν, περὶ τῆς ὁποίας θέλομεν ἐμιλήσει κατόπιν. Διατρίβων δὲ εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας, περιέθαλπε μέγαν ἀριθμὸν ἀπόρων μαθητῶν, ἐβοήθει δυστυχούσας οικογενεῖας καὶ ἐνεψύχονε πᾶν ὅ,τι ἔτεινε πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν.

ζ'.) Τέλος πάντων διὰ τῆς Διαθήκης του, τὴν ὁποίαν

δημοσιεύομεν ἐνταῦθα, ἐπλήρωσε τὸν μέγαν σκοπὸν, ὅστις πρὸ ἐτῶν ἐκυρίευσεν τὸ πνευμά του. Διὰ τῆς Διαθήκης του ταύτης διέταξε.

α.) Τὴν σύστασιν μιᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, διατηρηθησομένης διὰ τῶν, ἐκ τῆς ἀφιερωθείσης αὐτῇ περιουσίας, εἰσοδημάτων.

β.) Νὰ ἐκπαιδεύωνται ἐν αὐτῇ εἴκοσιν ὑπότροφοι ἐπὶ ὀλόκληρον πενταετίαν· ἐξ αὐτῶν δὲ οἱ δέκα πρέπει νὰ κατὰγονται ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

γ.) Νὰ χορηγῶνται συντάξεις ἐπὶ ὀλόκληρα ἔτη εἰς τρεῖς ἄλλους νέους, τοὺς ὁποίους ἀναφέρει εἰς τὸν δημοσιεύομενον Κωδῆκελλον.

δ.) Νὰ χορηγῶνται χίλια κατ' ἔτος δραχμαὶ εἰς τὸ ἐν τῇ Πατρίδι του Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, τὸ ὁποῖον διατηρεῖτο καὶ μέχρι τοῦδε δι' ἀναλωμάτων αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

ε.) Διέταξε νὰ οἰκοδομηθῇ κατὰστημα εἰς τὴν Πατρίδα του, διὰ νὰ σπουδάζωσιν ἐν αὐτῷ τὰ κοράσια, καὶ νὰ χορηγῶνται, πρὸς τοῦτο, 1000 κατ' ἔτος δραχμ. ἐκτὸς τῶν ἐνοικίων τῶν ἀποθηκῶν, τὰς ὁποίας πρὸ ἐτῶν διέθεσεν ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ πατρίδι του Σχολῶν.

Παρατηρήσατε πόσον ἦτον ἀνεπτυγμένον εἰς τὴν καρδίαν του τὸ πρὸς τὸ γενέθλιον αὐτοῦ ἔδαφος φίλτρον· ἐκεῖ πρὸ ἐτῶν ἐσύστησε Σχολεῖον· ἐκεῖ διέταξε νὰ δαπανᾶται κατ' ἔτος ὄχι μικρὰ ποσότης χρημάτων πρὸς διατήρησιν τοῦ Σχολείου αὐτοῦ· ἐκεῖ τέλος διέταξε νὰ συστηθῇ Σχολεῖον διὰ τὰ κοράσια. Ὁ ἥλιος τῆς Πατρίδος του τῷ ἐφαίνετο γλυκύτερος· ὁ ἀήρ εὐπνότερος καὶ ζωηρότερος, τὰ προϊόντα τροφιώτερα, ποικιλώτερα καὶ ἡδύτερα. Τὰ καλὰ λειβάδια, τὰ σκιερὰ δάση, τὰ καθαρὰ νερά, τὰ ρυάκια, αὗτοι οἱ πλέον ἀπότομοι βράχοι ἐκυρίευσαν καὶ κατεκρά-

τούν τὴν καρδίαν του τοιοιτοτρόπως, ὥστε εἰς ταύτην ἐκαλλωπιζέτο, καὶ ἐν τῆς ξενιτείας πυκνῶς ἀπέβλεπεν.

Εἶναι ἄρα γε ἀνάγκη νὰ δικαιολογήσω τὴν περὶ συστάσεως ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἀπόφασιν τοῦ ἀειμνήστου Ῥιζάρη, ὅστις τὴν ἐξέφρασεν ἀπὸ τὸ 1833 ἔτος εἰς τὴν παρτελευταίαν διαθήκην του; ἡ ἀπόφασις αὕτη ἦτο στενώτατα συνδεδεμένη μὲ τὸ σύστημα τῶν ἰδεῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἐρριζωμέναι πλέον εἰς τὴν καρδίαν του. Ἀλλὰ τίς ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἀξιολογώτατη, καὶ ὅτι θέλει ἐπιφέρει σωτηριωδέστατα ἀποτελέσματα εἰς τὴν κοινωνίαν μας, ἡ ὁποία πρὸ πολλοῦ ἠσθάνετο τὴν ἑλλειψιν τοιοῦτου καταστήματος; Ἀπὸ θεοῦ ἀρχεσθε, καὶ εἰς θεὸν ἀναπαύεσθε.

Τίς δὲν βλέπει, ὅτι τὸ Ἱερατεῖον, κατὰ μέγα μέρος, περιέπεσεν, ἕνεκα τῶν φοβερῶν περιστάσεων τῆς Πατρίδος, εἰς ἀμάθειαν βαθυτάτην; Τίς δὲν βλέπει, ὅτι εἶναι ἀνάγκη, καὶ ἀνάγκη ἀνυπέροβλητος, νὰ ληθῶσι σύντονα μέτρα πρὸς φωτισμὸν τοῦ Κλήρου, ὅστις διετήρησε καὶ τὴν γλώσσαν τῶν προπατόρων μας καὶ τὴν ἀνώμητον πίστιν μας; Ὁ Κληρὸς εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς κοινωνίας· ὁ κληρὸς πρέπει νὰ ἐκπαιδευθῆ, καθότι ἡ διδασκαλία τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἀναμφιλέκτως ἀπαραίτητος εἰς τὴν κοινωνίαν μας· τίς δὲν γινώσκει τὰ βλαβερά ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα γεννᾷ ἡ παντελής τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος κατασίγασις, ἢ τίς δὲν αἰσθάνεται τὴν ἠθικὴν ἐν ταυτῷ καὶ ψυχικὴν ζημίαν, τὴν προσγινομένην εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅστις δὲν ἐστηρίχθη ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων εἰς τὴν ἀπαρασάλευτον κρηπίδα τῶν θρησκευτικῶν διδασκαλιῶν, ἀλλ' ἠνδρώθη, καὶ ἐγήρασε παντάπασιν αὐτὰς ἀγνοῶν; Τίς δὲν ἐννοεῖ, ὅτι ἡ ἀποσιώπησις τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπόχρημα ἀπο-

στέρησις τῆς πνευματικῆς τροφῆς τοῦ χριστιανοῦ; Πρέπει, πρέπει νὰ οχυρώσωμεν τὰ τέκνα ἡμῶν, ἥδη εἰς τὴν παιδικὴν αὐτῶν ἡλικίαν, διὰ τοῦ ἀκαταμαχῆτου προπυργίου τῆς ἱερᾶς κατηχήσεως, ἥτις θέλει τὰ διδάξει τον φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας θέλου ἔχει ἀσφαλίστατον γνώμονα καθ' ὅλον τὸν μετὰ ταῦτα αὐτῶν βίον. Τίς λοιπὸν δὲν θαυμάζει τὴν πρόνοιαν τοῦ ἐναρέτου Γεωργίου Ριζάρη, ὅστις ἐξηκολούθησε μὲ πολλὴν σταθερότητα τὸν δρόμον τῶν ἀγαθοεργιῶν, μείνας ἀκλόνητος εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, χωρὶς νὰ κλίνη μήτε εἰς τὰ δεξιὰ, μήτε εἰς τὰ ἀριστερὰ, ὅπου χορεύουσιν ἀτάκτως τὰ ἀνθρώπινα πάθη, ὡς εἶπεν ὁ σοφὸς Κοραῆς; Ἄφου ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἀπολαύσῃ Κληρον πᾶσαν τὴν χριστιανικὴν σοφίαν ἐντελέστατα δεδιδραγμένον, καὶ τῆς ἐξωτερικῆς παιδείας, ὅσον ἀνήκει, ἐγκρατῆ, πρὸς γενναίαν μάλιστα ἀντίκρουσιν μοχθηρῶν τινῶν καὶ δοκησισόφων, τῶν ἀπὸ ταύτης δῆθεν ἐξακοντιζόντων τὰ βέλη αὐτῶν κατὰ τῆς θρησκείας, οὐδεμίᾳ πλέον ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι θέλει δυνηθῆ νὰ καταδείξῃ ἐμφανέστατα τὴν ὁποίαν ἄνωθεν ὠχυρώθη πνευματικὴν δύναμιν ἐπὶ τὰς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν.

Ἡ πανόλεθρος δουλεία, τὴν ὁποίαν ἐπέφερον εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν ἡ διαφθορὰ, ἐνωθεῖσα μὲ τὴν ἀμάθειαν, συνεπέφερε καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν διδασκάλων τοῦ θείου λόγου· μόλις ἐφαίνοντο ὀλίγοι τινὲς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὡς σπινθῆρες ἐν τῷ σκότει· πῶς ἠδύναντο οἱ ὀλίγοι οὗτοι νὰ διαλύσωσι τὸ παχὺ σκότος, τὸ ὁποῖον περιεκάλυπτε τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, καὶ ἐπροχώρει μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ θυσιαστηρίου; Τὴν σήμερον, ὅτε ὁ ὑψηλὸς βραχίον τοῦ Θεοῦ συνέτριψε τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἀπαιτεῖ νὰ ἐτοιμασθῶσι καὶ μαθηταὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ἄξιοι νὰ ἀκούσωσι

2
τοὺς λόγους τουτοὺς τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς
τοῦ Κόσμου. Διὰ τοῦτο ἐσυστήθη ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ Πανε-
πιστημίῳ τοῦ Ὄθωνος καὶ καθέδρα τῆς Θεολογίας, ἔχουσα
τὴν προσήκουσαν ἀνωτάτην τάξιν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς
μαθητεύσεως ταύτης ἀφιέρωσεν ὁ αἰδιδίμος Ῥιζάρης ὅλην
τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἡ μακκαρία ψυχὴ τοῦ ὁποίου ἀπῆλθε
μὲ χαρὰν, ὅτι ἀφίνει ἐλευθέραν τὴν ἐπίγειον Πατρίδα, καὶ
μνημεῖον τοῦ ζήλου αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
Λέν εἶναι λοιπὸν μυρίων ἐπαίνων ἄξια ἡ πράξις του ;

Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν ἡ διδασκαλία τοῦ Θεοῦ λόγου
εἶναι ἀπαραίτητος· τίς δὲν βλέπει πρὸς πόσα θηρία πα-
λαίουσιν ὅσοι καὶ μικρὸν ἐξέλθωσιν ἐκ τοῦ σωτηρίου τῆς
κατὰ Χριστὸν ἀγάπης φραγμοῦ ; Τοῦτον κυριεύει τὸ ἄγριον
μῖσος, καὶ τὸν μαστιῶν κατ' ἡμέραν καὶ νύκτα τῆς μνη-
σικακίας καὶ τῆς φιλεκδικίας ὁ δαίμων· ἄλλον κατεπεμ-
θαίνει τὸ τέρας τῆς ὑπερηφανίας· ἰδὲ ἐκεῖ ἄλλο θηρίον
δυσείδες, τὴν φιλαργυρίαν, πῶς δεσμεύει χεῖρας καὶ πόδας
τοὺς ὁπαδοὺς της, ὥστε νὰ μένωσιν ἀσυντελεεῖς εἰς τὰς τοῦ
πλησίον ἀνάγκας· ὁ ἀγαθὸς Κυβερνήτης καὶ ὁ φρόνιμος
ναύτης τευτύνουσι τὰ σχοινία καὶ προβάλλουσι τὰς ἀγκύ-
ρας πρὶν ὑπερισχύσει ἡ τρικυμία· ἂς φροντίσωμεν λοιπὸν
νὰ πλάσωμεν ἔγκαιρα τὴν καρδίαν μας κατὰ τὸ θέλημα
τοῦ ὑψίστου, εὐλογοῦντες τὸ ὄνομα τοῦ Ῥιζάρη, ὅστις
πρῶτος ἐσύστησε τὸ πολλοῦ λόγου ἄξιον αὐτὸ κατὰστη-
μα, τὸ ἱεροδιδασκῆριον.

Εἶπον ἀνωτέρω, ὅτι ὁ Γεώργιος Ῥιζάρης ἐξέφρασε
τὴν περὶ συστάσεως ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἀπόφασίν του
εἰς τὴν παρατελευταίαν διαθήκην του, τὴν κατὰ τὸ 1833
γενομένην. Ἀλλὰ διὰ ποῖον λόγον συνέταξε δευτέραν, τὴν
επροκειμένην ; Ἰδοὺ ὁ λόγος.

Εὐρεθείς ποτὲ εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν ἤκουσε τὸν ὑπογεγραμμένον, γνωμοδοτοῦντα, ἀπὸ τοῦ θήματος τῆς εισαγγελικῆς ἐδρας, ὅτι διαθήκη τις, περὶ ἧς ἐπρόκειτο, ἦτον ἄκυρος, ὡς μὴ περιέχουσα ἐγκατάστασιν κληρονόμου. Ἄνεχώρησε τεταραγμένος, καὶ μετὰ δύο ὥρας μὲ προσεκάλεσεν πρὶ τὴν οἰκίαν του, μετὰ πολλῆς δὲ περιεργείας ἐζήτησε νὰ τῷ ἐξηγήσω, ἐν πλάτει, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀκυρωθῇ διαθήκη τις διὰ τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι δὲν περιέχει ἐγκατάστασιν κληρονόμου. Ἀφοῦ τῷ ἐξήγησα τοὺς λόγους, ὁ ἄνθρωπος ἔμεινεν ἀμετάπειστος, πλὴν συγχυσμένος· μὲ παρεκάλεσε δὲ νὰ ὑπάγω καὶ τὴν ἐπαύριον, ἵνα ὁμιλήσωμεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν δευτέρῃν ταύτην συνέντευξιν, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ μεταπεισθῇ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἐγκατάστασις κληρονόμου. Τόσον τὸν ἐτρόμαζεν ἡ ἐγκατάστασις αὕτη, φοβούμενον μήπως ὁ κληρονόμος παραστρατήσῃ (κατὰ τὴν ἔκφρασιν του)! Τέλος πάντων τῷ εἶπον, ὅτι, ἂν ἡ ἐρώτησίς του ἀφορᾷ τὴν διαθήκην του, εἶναι καλὸν νὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ ὅτι, ἂν οἱ λόγοι μου δὲν τὸν πείθωσι, δύναται νὰ συμβουλευθῇ τοὺς Κυρίους Χρ. Κλονάρην, Δημ. Σούτσον, Γ. Βέλλιον κλπ.— Συνεκαλέσθησαν τῷ ὄντι, κατὰ τινα ἐσπέραν, οἱ Κύριοι οὗτοι, πλὴν ὁ Κλονάρης, τὸν ὁποῖον ὑπερετίμα, ἐξέφρασε, παρασυρόμενος ἀπὸ τὴν γαλλ. νομοθεσίαν, ἰδέαν, ὅλως ἀντικειμένην ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριζον ἐγὼ, καὶ τὴν ὁποίαν παρεδέχθησαν οἱ ἄλλοι σύμβουλοι. Τὸ συμβούλιον διελύθη, ὁ Ριζάρης ὅμως δὲν ἐκοιμήτο, δὲν ἠσύχαζε. Μὲ προσεκάλεσε καὶ πάλιν, καὶ τέλος ἐνέδωκεν εἰς τὴν γνώμην μου.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἀπεφάσισε νὰ συντάξῃ νέαν διαθήκην, πεισθείς ὅτι ἡ πρώτη ἤθελε κηρυχθῆ ἄκυρος διὰ

τὴν ἔλλειψιν ἐγκυκλιᾶς, κληρονόμου, καὶ μὲ περικάλυψε νὰ ἀναλάβω ἐγὼ τὸν δεινὸν αὐτὸν ἀγῶνα· δεινόν, διότι δὲν ἦτον εὐκολόν νὰ πείσω ἄνθρωπον γεγενηκότα καὶ φιλάσθενον νὰ παραδεχθῆ τὰς περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς πρώτης διαθήκης τοῦ ἰδίου μου κρίσεις ὡς πρὸς τὸ διοικητικὸν μέρος κτλ. Εἰς τὴν πρώτην διαθήκην δὲν ὑπῆρχεν ἐμὴ ὁ σπόρος τῆς συστάσεως ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς σαφῶς ἐκπεφρασμένος (α), ἀλλ' εἰς τὴν νεωτέραν ἔπρεπε νὰ ληφθῆ πρόνοια περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων, ὅσα εὑρίνται ἐν αὐτῇ, καὶ ἰδίως περὶ τῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας, τὴν ὁποίαν (διοίκησιν) διὰ τῆς πρώτης διαθήκης ἀνέθετον, ἐν μέρει, εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν! Καὶ ἄς ὁμολογήσωμεν, ὅτι αἱ περὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως διατάξεις τῆς προκειμένης διαθήκης, ἡ διαίρεσις τῶν ἔργων τῶν ἐκτελεστῶν, ἡ ἐπιτήρησις, τὴν ὁποίαν ἡ διαθήκη ἐπιττάτει (ἄρθρ. 151, 156), καὶ ἡ ἐπιτυχημένη ἐκλογή τῶν προσώπων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ διοίκησις αὕτη ἀνετέθη, οὐ μόνον ἔσωσαν καὶ ἐξησφάλισαν πληρέσκα τὴν κολοσσαίαν Ριζάρειον περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν αὔξησιν αὐτῆς ἐπέφερον. Καὶ ἐν τούτοις ἐπληρώθησαν διὰ τὰ κληροδοτήματα ὑπὲρ τὰς 82134 χιλ. δραχμῶν. (β) ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ

(α) Ἐνταῦθα κρίνω χρεὸς μου νὰ εἶπω, ὅτι πρῶτος ἐνεφύσησε τὴν περὶ ταύτης ἰδέαν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Γ. Ριζάρη ὁ κλεινὸς καὶ ἀρχαῖος τοῦ γένους διδάσκαλος, ὁ τοῦ Οἰκομενικ. Πατριαρχικῶ θρόνου μέγας Οἰκονόμος καὶ ἐξαρχος Κ. Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Οἰκονόμων. — Οὐχ ἦ-τον δὲ ἐζητήθη ἡ γνώμη καὶ τοῦ ἐναρέτου ἐκείνου καὶ σεβασμίου διδασκάλου Νεοφύτου Δούκα, ὅστις οὐ μόνον τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἐνέκρινεν, ἀλλὰ καὶ ὀδηγίας μερικωτέρας ἔδωκε δι' ἐπιστολῆς του, ἣν ἔκτοτε μοὶ ἐνεχείρισεν ὁ διαβέτης.

(β) Ἐκτὸς τῶν ἐξῆδων, τὰ ὁποῖα ἐπέφερον αἱ ἀπαιτήσεις συγγενῶν τινῶν τοῦ Ριζάρη.

καταστήματος καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ναοῦ περὶ τὰς 70 χιλ. δραχ. ἐξωδεδόθησαν διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς Σχολῆς, μέχρι τέλους τοῦ 1851, δραχ. 3286· ἰδαπανήθησαν διὰ τὰ σκεῦη καὶ ἐπιπλα τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ διὰ τὰ ἐντῷ ἱερῷ ναῷ, περὶ τὰς 21 χιλ. δραχ. ἡ δὲ Σχολὴ πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἶναι εἰς πλήρη ἐνέργειαν. (α)

Δεικόν, λέγω, ἦτο τὸ ἔργον, ὑπερ ὃ σεβάσμιος ἐκεῖνος

(α) Διὰ τὸν περίεργον ἀναγνώστην σημειῶ, ὅτι κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1851 ἡ περιουσία τοῦ Ῥιζάρη συνίστατο εἰς τὰ ἑξῆς.

Εἰς κτήματα.	413891.
Εἰς τὴν ἐν Πετροῦπολει Τράπεζαν.	151174, 80.
Εἰς τὴν Ἑλλ. ἐθνικὴν Τράπεζαν.	211000.
Καταθέσεις ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἑλλ. Τράπεζαν.	39075, 75.
Εἰς τὸ ἐν Μόσχῃ ὄρφανοτροφεῖον.	126000.
Εἰς Ἄθην. Τσίνην.	2400.
Εἰς διαφόρους νέους χρεώστας.	37064, 60.
Ἐπισφαλῆ πηλαϊὰ ὀφλήματα.	55176.
Εἰς τὴν ἐπὶ Κυβερνήτου ἑλλ. Τράπεζαν.	14655, 12.
Εἰς χρήματα δεθέντα περιπέσον διὰ τὰς ματοχὰς τοῦ Κ. Κομιζοπούλου	1447.
Τὸ ὅλον	1051898, 9.

Ἐν ταῦτα δὲν περιλαμβάνεται ἡ ἀξία τῆς βιβλιοθήκης, ἡ ἀξία τῶν ἐν τῷ καταστήματι τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ ναοῦ, ὡς καὶ ἡ ἀξία ἄλλων κινητῶν πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν Σχολήν.

Σημειωτέον, προσέτι, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ μακαρίτου Ῥιζάρη ἕως 31 Δεκεμ. 1851 εἰσπραχθῆσαν ἀπὸ τὴν περιουσίαν του Δρ. 662242 66.— Κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ διάστημα ἐξωδεδόθησαν Δρ. 535408, 30.— Ἄρα ὑπάρχει περίσσευμα ἐκ Δρ. 126834 36 οἷο τὸ ὅποιον ἤθελεν εἶσθαι πολὺ ἀνώτερον, ἂν δὲν συνέπιπτον τὰ ἑκτακτα καὶ βραχέα ἐκεῖνα περιστατικά, ἅτινα ἀνωτέρω ἐξέθεσα.— Ἦδη ἡ ὁδὸς, τὴν ὅποιαν διατρέχουσιν οἱ ἐκτελεσταί, εἶναι ὀμαλωτέρα· θέλει δὲ φθάσει ἐποχῇ, καθ' ἣν θέλουσιν ἀποπληρωθῆ αἱ εὐχαί, τὰς ὁποίας ὁ μακαρίτης, μὲ πολλὴν συγκίνησιν καὶ πεποίθησιν, ἐσύστησεν εἰς τὴν φρόνησιν τῶν ἐκτελεστῶν.

άνηρ μοι άνέθεσεν, άλλ' άνέλαβον ευχαρίστως τόν άγώνα αυτόν, ίνα συντελέσω και εγώ εις τήν τακτοποίησιν του μεγάλου έργου, τó όποιον προϋτίθετο νά φέρη εις πέρας ή ενάρτεος εκείνη ψυχή. Κατά περίεργον δέ τινα σύμπτωσιν, ό Ριζάρης, όστις κατ' άρχάς ήτο τόσοσ μυστηριώδης πρός με, ήρχισε νά με θεωρή τόσοσ ειλικρινή και άμερόληπτον σύμβουλον αυτού, ώστε ενέδιδε πλέον, άνευ πολλών συζητήσεων, εις τάς συμβουλάς μου ήτον δέ τόσοσ άνήσυχος εις τó νά άποπερατώσῃ τήν διαθήκην του, ώστε εγώ μόν εσχεδίαζον, αυτός δέ άντέγραφε. Και ιδού ό λόγος, διά τόν όποιον επόμεναί τινες διατάξεις τής διαθήκης αντιβαίνουν εις προηγουμένας. Άς τακτοποιήσω, έλεγεν ό μακάριος εκείνος άνηρ, άπαξ τήν διαθήκην μου. Άς έχω μίαν διαθήκην μή υποκειμένην εις άκυρότητά τινα, διότι φοβούμαι μή με προκκατάλθει ό θάνατος· και, άν ζήσω, τήν θέτομεν κατόπιν εις άρμονίαν. (α)

Ναί· προαίσημά τι έκαμνε τόν Ριζάρην νά επαναλαμβάνη, ότι « πρέπει νά δώσω πέρας εις τήν Διαθήκην μου, » καθότι ό καιρός τής αγαθοεργίας παρέρχεται, μετά τής » κούφης δέ του βίου σκιας συναφανίζονται πετώσαι και » και αι πολύτιμοι στιγμαί τής εργασίας τής άρετῆς, και » νά προετοιμασθώ καθ' όλα, ίνα μή εύρω κεκλεισμένην » τήν πύλην του νυμφώνος και ακούσω τήν φοβεράν από- » φασιν, « άπόστητε άπ' έμοϋ πάντες οι εργάται τής άδι- » κίας· αποχωρεΐτε άπ' έμοϋ οι εργαζόμενοι τήν άνομίαν.

(α) Τοϋτο έννοεί και διά τής κατωτέρω δημοσιευόμενης επιστολής του, ένθα λέγει. « Σας επιθυμώ διά νά θάλωμεν εις τάξιν τά γνωστά πράγματα . . . νά θάλωμεν εις τήν άνήκουσαν τάξιν όσας γνωστές Σας προσθαφαιρέσεις εις τó τέλος έγράψαμεν κτλ.

Καὶ τῷ ὄντι μόλις ἐτελείωσεν ἡ ἀντιγραφὴ τριῶν ἰσοτύπων τῆς Διαθήκης (α): μόλις ἐγένετο ἡ προσήκουσα παρακατάθεσις, καὶ ἐγὼ μὲν ματετέθη, ὡς εἰσαγγελεὺς, εἰς Ναύπλιον, ὁ δὲ 'Ριζάρης μετ' οὐπολὸν πρίεπεσεν εἰς βαρυτάτην κτὶνὰ ἀσθένειαν, ἀτονίαν τῶν ἐντοσθίων, ἥτις ἐπέφερον ἀπεψίαν, καὶ τὴν 1^{ην} Ἰουνίου 1841 ὁ αἰδιμὸς 'Ριζάρης παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς τοὺς κόλπους τῆς αἰωνίου μακαριότητος. Κρίνατε τώρα, ἀν' ἡ θεία πρόνοια δὲν καθωδήγησεν ἀληθῶς τὰ διαθήματα ταῦτα τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου.

Εἰς τὰς περὶ τοῦ διοικητικοῦ μέρους τῆς 'Ριζαρείου περιουσίας διατάξεις τῆς Διαθήκης ἠκολουθήσαμεν ἐκείνας, τὰς ὁποίας ὁ σοφὸς συντάκτης τοῦ περὶ δήμων νόμου καθιέρωσεν ὡς πρὸς τὴν δημοτικὴν περιουσίαν. Νομίζω δὲ, ὅτι καλῆτερον ὁδὸν δὲν εἴχαμεν νὰ βαδίσωμεν. Μολταῦτα, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ πείρα εἶναι ὁ σοφώτερος διδάσκαλος, καὶ ὅτι ὁ χρόνος δύναται ν' ἀναδείξῃ ἀτελείας εἰς τὴν Διαθήκην, ἐνεγράψαμεν εἰς αὐτὴν (ἄρθρ. 84 ἐδ. ε 157, 158) ὅτι οἱ ἐκτελεσταί, συνεννοούμενοι μὲ τὴν Κυβέρνησιν, δύνανται νὰ συμπληρώσωσι τὰ συμπληρώσεως χρεῖζοντα, ἢ νὰ ἐπιφέρωσι καὶ ἄλλας βελτιώσεις ἐπὶ ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ῥητῶς σημειοῦνται ἐν τῇ διαθήκῃ.

Ἡ διαθήκη τοῦ 'Ριζάρη ἀναδείκνυσιν αὐτὸν ἐφ' ἑμῖλλον τῶν ἐξόχων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπεστήριξαν, διὰ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῶν προσπαθειῶν, τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τῆς διαδόσεως τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς τὴν ἰσορίαν τῶν ἄλλων ἐθνῶν δὲν ἀπαντῶνται ἴσως τοιαύτης ἀρετῆς

(α) Ἐν ἔμεινεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἑτερον κατετέθη εἰς τὸν συμβολ. Κ. Πιτάρην, καὶ τὸ τρίτον παρεκατετέθη εἰς τὸ ἐναῦθα γενικὸν προξενεῖον τῆς 'Ρωσσίας.

παραδείγματα. Καὶ τῷ ὄντι ποῖον ἄλλο ἔθνος ἔχει νὰ ἀντιτάξῃ οἰκογένειαν ἐφάμιλλον ἐκείνης τῆς Ζωσιμιαίας ἀδελφότητος, αἱ ἀγαθοεργίαι τῆς ὁποίας εἶναι τόσον μεγάλαι καὶ τόσον πολυειδεῖς, ὥστε ἐκλείψει με ὁ χρόνος διηγούμενον; εἰς ποῖον ἄλλο ἔθνος ἀνεφάνησαν ἄνδρες, οἷος ὁ Βαρβακίης, ὁ Πικροζώης, ὁ Καπλάνης; τίς εἰς τὴν ἱστορίαν ἀπῆντησε παραδείγματα τόσον εὐγενῆ καὶ τόσον γενναῖα, ὅσον εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἀπαντῶμεν εἰς τὴν προκειμένην διαθήκην, ὡς καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ἐκείνην τοῦ Νικολάου Στουρνάρη;

Ὁ καιρὸς τοῦ ζυγοῦ καὶ τῆς δουλείας ὑπεχώρησεν εἰς ἡμέρας εἰρήνης καὶ ἐλευθερίας· καὶ ἂν ὅλαι αἱ εὐχαὶ ἡμῶν δὲν ἐξεπληρώθησαν εἰσέτι, ἡ γενεὰ ὅμως τῶν μεγάλων ἀνδρῶν δὲν ἐξέλιπε, καὶ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἀναφαίνονται τοιοῦτοι, ἵνα κατασχῶσι καρποφόρον τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας.

Τὶ βλέπετε ἐκεῖ; τὸν ἀξιότιμον καὶ φιλόμουσον Ἀρσάκη, δαπανῶντα ἀφειδῶς ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ γυναικείου φύλου· δια τί; διότι αἱ μητέρες κυρίως δύνκνται νὰ ρυθμίσωσι τὴν καρδίαν τῶν τεκνῶν, καὶ νὰ ἐμφυτεύσωσιν εἰς τὴν ἀπαλὴν καρδίαν των τὸ σπέρμα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τιμιότητος. Μεταξὺ 69 μοναρχῶν τῆς Γαλλίας, λέγει ὁ Μαρτίνος, τρεῖς μόνον ἠγάπησαν τὸν λαόν, καὶ οὗτοι ἀνετράφησαν ἰδίως ἀπὸ τὰς ἐναρέτους μητέρας των.—Τὶ βλέπετε ἐδῶ; Νέον τῆς Ἠπείρου βλαστὸν, τὸν Νικ. Στουρνάρη, ἡ διαθήκη τοῦ ὁποίου συγκινεῖ πάντα ἄνθρωπον· οὗτος δεδιδαχμένος ὑπὸ τῆς πείρας, ὅτι πᾶν κράτος, ἵνα ὑπάρξῃ, ὀφείλει ν' αὐξήσῃ τὰς παραγωγικὰς τοῦ λαοῦ δυνάμεις, ἀφῆκε μέγα τῆς περιουσίας του μέρος πρὸς σύστασιν πολυτεχνείου, διὰ νὰ διδάσκωνται εἰς αὐτὸ ὅλοι

οι κλάδοι τῆς βιομηχανίας. (α) Εὐλογημένον εἶη τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων αὐτῶν εὐεργετῶν τοῦ ἔθνους!

Εἰς τὸ ἠρωϊκὸν Μετολόγγιον, τὸ ὁποῖον ἀκόμη ἀγριῶζει ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν τέκνων τῆς Ἠπείρου, ἰδίως δὲ τοῦ Σουλίου, ἀνεγείρεται κατάστημα νοσοκομείου διὰ τοὺς ἀπόρους καὶ δυστυχεῖς ἀσθενεῖς, δαπάνη ἄλλου Ἠπειρώτου, τοῦ ἐναρέτου Χατση Κώνστα, ὁ υἱὸς τοῦ ὁποίου προτίθεται νὰ κάμη γενναίαν τινὰ θυσίαν, ἵνα συστηθῇ ἐν Ἀθήναις κατάστημά τι ὀρφανοτροφικόν. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῶν σεβασμίων αὐτῶν ἀνδρῶν. Ψυχὰ ἀγαθαὶ καὶ ἐνάρετοι ὁμοιάζουσι μεγαλοπρεπῆ τινὰ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς ἄμμου βέοντα ποταμῶν, ὅστις φαίνεται ὅτι δὲν κινεῖται δι' ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ διὰ νὰ προφυλάξῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τὴν σῆψιν, νὰ διαδώσῃ εἰς τὰς περὶ αὐτὸν χώρας τὴν εὐεργετικὴν του δύναμιν, καὶ νὰ διευθύνῃ τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ ἀναπαυόμενα σκάφη. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὴν Ἠπειρον! δόξα καὶ τιμὴ εἰς αὐτήν, ἥτις γενᾶ τοιαῦτα τέκνα.

Τὸ σεβάσμιον ὄνομα τῶν Ἰωννιδῶν τίς Ἕλλην ἀγοσεῖ; Πόσοι μαθηταὶ ἐκπαιδευόμενοι, δαπάνη τῆς οἰκογενεῖας ταύτης, δὲν εὐλογοῦν τὸ ὄνομά της;

(α) Μία ἀπὸ τὰς σκέψεις, εἰς τὰς ὁποίας προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τῶν πλουσίων ὁμογενῶν μας, εἶναι ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Κυβερνήσεως ἀνέγερσις ἐνὸς κεντρικοῦ καταστήματος διὰ τοὺς καταδικούς. Τοῦτο θέλει παύσει τὰ δεινὰ τῶν δυστυχῶν αὐτῶν ὄντων, διότι διὰ τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουσιν ὑποβληθῆ, καὶ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς διαφόρων ἐργασιῶν, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐξασκηθῶσι, θέλουσιν ἐξέλθει μίαν ἡμέραν ἀγαθοὶ ἄνθρωποι καὶ τεχνίται χρήσιμοι, ἔχοντες καὶ τὰ πρῶτα ἐπιτήματα, ἵνα ἀναλάβωσιν ἔργον τί. Χρηματίας εἰσαγγελεὺς καὶ καταβαλὼν πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα ὑποβληθῶσιν οἱ καταδικαι εἰς μικρὰ βιομηχανικὰ ἔργα, ἐπαίσθηον ὅτι τὸ μέτρον αὐτὸ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαστικὸν εἰς τὴν κοινωνίαν μας; καὶ χρησιμώτατον.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ προκείμενον προσθέτομεν ὅτι ὁ μακαρίτης Γεώργιος Ριζάρης ἐφλέγετο τῇ ἀληθείᾳ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς στερεώσεως τοῦ ἱεροδιδασκαλείου, περὶ οὗ ὁ λόγος· ἐφρόντισε νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν διαθήκην του τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην, καὶ, διὰ νὰ τὸ περιστοιχίσῃ μὲ πλείονας ἐγγυήσεις, ἀνέβησε τὰ σημαντικώτερα ἀντικείμενα τοῦ ἔργου εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τε τὴν διαθήκην καὶ ἀπὸ τὴν εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης Διαθήκης (σελ. 86) δημοσιευμένην ἀναφορὰν του· ἄλλως τε δὲ ἡ ἐκλογὴ τῶν πλέον εὐποληπτῶν προσώπων τῆς Πατρίδος, ὡς Ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης του, εἶναι τὸ παλλάδιον τῶν γλυκυτάτων ἐλπίδων, αἰόποῦται τὸν ἔτρεφαν. Εἶθε δὲ νὰ φθάσῃ ἡ ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Θεολογία, πλήρης μεγαλειότητος καὶ ἀγάπης, καὶ τὴν βίβλον τῶν τοῦ Θεοῦ μυστηρίων ἀνεωγμένη ἔχουσα, θέλει καταλάβει ἐν τῇ Ριζ. Σχολῇ τὴν οἰκίαν αὐτῆ ἰθέσιν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, ἀπεδέχθη εὐμενῶς τὴν πολλοῦ λόγου ἀξίαν προσφορὰν τοῦ Γ. Ριζάρη, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸ εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης Διαθήκης δημοσιευόμενον ἔγγραφο τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας· ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ Α. Μ. τιμῶσα τὸ φιλοπατρι τοῦ γέροντος Ριζάρη, ἠδύοκησε νὰ τῷ δώσῃ τὸν σταυρὸν, ὡς δηλοῦνται ἀπὸ τὰ δημοσιευόμενα εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης ἔγγραφα (α).

(α) Ἡ προκείμενη τρίτη ἐκδοσις ἐγένετο, διότι ἐξητλήθησαν διὰ τὰ ἀντίτυπα τῶν πρώτων ἐκδόσεων· ἀλλ', ἐκτὸς τούτου, ἦτον ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ δημοσιευθῶσι τὰ οὐσιωδέστατα ἔγγραφα, ἅτινα ἐδημοσίευσεν ἐν σελ. 97 ἐπ. τῆς παρούσης.

Μόλις ἐτελείωσεν ὁ φιλόδημος Ριζάρης τὴν διαθήκην του, καὶ ἰδοὺ νόσος βικρεια, ὡς εἶπον ἀνωτέρω (σελ. 16) κατέλαβεν αὐτὸν, τὴν πρώτην δὲ Ἰουνίου 1841 ὁ αἰδιμὸς Ριζάρης ἀπεβίωσεν. Ἡ εἶδησις τοῦ θανάτου του παρεπίκραναν ἅπαντας· οἱ μαθηταὶ ὄλων τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, οἱ ἐν Ἀθήναις λόγιοι καὶ ἄπειρον πλῆθος λαοῦ συνέβρευσαν, ἵνα συνοδεύσωσι τὸν νεκρὸν μέχρι τοῦ τάφου.—Τὸ σῶμά του ἐνεταφιάσθη (ὡς ὁ ἴδιος διέταξεν ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 τῆς παρούσης) εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τὸ πλησίον τοῦ καταστήματος εὐρισκόμενον· ἐκεῖθεν δὲ ἐγένετο, ἐν ὄλῃ τῇ ἐκκλησιαστικῇ τάξει, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων του, τὰ ὅποια κατετέθησαν εἰς τὸ μνημεῖον, ὅπερ ἐπὶ τούτῳ φημι δόμηται πλησίον τοῦ ἐν τῷ καταστήματι ναοῦ, ἄντικρυ τοῦ ἱεροῦ βήματος. Ἐπιγέγραπται δὲ τὸ ὅπισθεν ἐπίγραμμα. (α)

(α) Τὸ ἐπίγραμμα αὐτὸ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸν Μάνθου Ριζάρην. Λυπούμεθα, ὅτι δὴν ἔχομεν ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ, τοῦ Μάνθου Ριζάρη, διὰ νὰ τὰς ἐκθέσωμεν. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι αὗτος ἦτο πνευματωδέστατος, μεγαλόδωρος καὶ δραστηριώτατος· ἀπεβίωσε δὲ ὀλίγον πρὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1821, ἀφῆσας ἔλιν τὴν περιουσίαν του εἰς τὸν Γεώργιον, εἰς ὃν ἔφησε καὶ ῥητὴν ἐντολὴν νὰ τὴν διαθήσῃ εἰς Κοινωφελὲς κατὰ τῆμα. Ἡ φιλικὴ ἐκκαίριον ἀπεκάλει αὐτὸν εὐεργέτην τοῦ ἔθνους. (Ἴδε τὸ σύγγραμμα τοῦ Κ. Φιλίμωνος.). Τόσον ἦτον φιλόπατρις καὶ γενναῖος !!!

(Δεξιόθεν.)

ΡΙΖΑΡΗΣ ΕΝΤΑΥΘΑ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΩΙ ΠΑΡΙΑΥΕΙ

ΑΥΤΟΚΑΣΙΓΓΗΝΗΤΩΙ ΥΨΗΝΟΝ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟΝ.

ΤΟΥ ΔΗ ΕΠΗΚΡΑΙΝΟΝ ΦΡΕΣΙ ΠΙΣΤΟΤΑΤΗΣΙΝ ΕΦΕΤΜΑΣ,

ΟΝ ΠΑΣΑΝΤ' ΟΛΒΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΑΠ' ΕΜΠΟΡΙΗΣ.

ΤΟΥΤΩΙ ΦΥΤΑΛΛΗΝ ΙΑΡΥΣΑΤΟ ΜΕΛΛΙΕΡΗΟΝ

ΩΔΕ ΔΟΜΑ ΚΛΗΡΩΙ ΤΙΜΙΟΝ ΕΥΣΕΒΕΟΝ.

1843.

(Ἄριστερόθεν.)

ΡΙΖΑΡΑΟ ΚΟΝΙΝ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΚΕΚΡΟΠΣ ΑΙΑ

ΩΔΕ ΚΟΜΙΣΘΕΙΣΑΝ ΣΑΡΜΑΤΙΘΕΝ ΕΧΕΙ.

ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΡΑΝΑΗΣ ΑΠΟΒΛΑΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΠΗΝ ΟΙΚΟΝ

ΠΑΤΡΩΙΟΝ, ΦΕΥΓΩΝ ΔΟΥΛΟΣΥΝΗΝ ΣΤΥΓΕΡΗΝ.

ΣΑΡΜΑΤΗΣ Δ' ΕΝ ΟΡΟΙΣΙΝ ΥΠΑΡΚΤΙΟΥ ΟΛΒΟΝ ΑΚΡΑΙΦΝΗ

ΚΤΗΣΑΜΕΝΟΣ, ΠΑΤΡΗΣ ΧΡΗΣΑΤ' ΕΠ' ΟΦΕΛΙΗΙ.

1845.

Ἰδοὺ τόσα σημαντικαὶ θυσίαι τῆς Ριζαρείου οἰκογενείας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἰδοὺ τόσα ἔνδοξα ἔργα, διὰ τὰ ὁποῖα τὸ ἔθνος εὐγνωμονεῖ, καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δύο ἀδελφῶν ἐπαναπαύεται ἐν σκηναῖς δικαίων· τὸ δὲ Ζαγόριον, ἡ ἰδιαιτέρα πατρίς των, ἐναθρύνεται διὰ τὸ κλέος τῆς Ζωσιμαίας καὶ Ριζαρείου οἰκογενείας, τὰ λαμπρὰ παρδειγμάτα τῶν ὁποίων εἶθε νὰ παρακολουθήσωσι καὶ ἄλλοι.

Τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους θυσίας τῆς Ριζαρείου ἀδελφότητος ἐκτιμῶντες οἱ ἀξιότιμοι Βουλευταὶ Κ. Κ. Α. Μάμουκας καὶ Δ. Φιλάρετος ἐπρότειναν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀναγραφῶσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἱστορικῶν ἐκείνων προσώπων, τὰ ὁποῖα περικοσμοῦσι τὸ Βουλευτικὸν κατὰστημα· ἡ δὲ Βουλὴ, σταθμίσασα ἐν τῇ δικαιοσύνῃ τῆς τὰς θυσίας τῆς ἀδελφότητος ἐκείνης, παρεδέχθη πληρέστατα τὴν πρότασιν τῶν εἰρημένων βουλευτῶν, καὶ διέταξε νὰ ἐγγραφῶσι τα ὀνόματα Μάνθου καὶ Γεωργίου Ριζάρη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κοινοβουλίου, ὡς ὀνόματα μεγάλων τῆς Πατρίδος εὐεργετῶν.

Τὴν 9 Μαρτίου 1853, ἐν Ἀθήναις.

Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

Μετὰ τὰς συντόμους ταύτας βιογραφικὰς σημειώσεις, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσω τὰ ἐπόμενα, ἅτινα ἀνεφύησαν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς διατάξεων τινῶν τῆς Διαθήκης.

Χρηματικὴ περιουσία.—ἄρθρ 2 καὶ 63 ἐδ. τελ.

τῆς Διαθήκης.

Ὅταν συντάττον τὴν διαθήκην τοῦ ἀειμνήστου Ριζάρη, παρατήρησα ἀκριβῶς τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα του· ἐξ αὐτῶν δὲ ὀδηγούμενος, ἐσημείωσα τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 2 καὶ 63 ἐδάφ. τελ. τῆς Διαθήκης περιεχόμενα. Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς συντάξεως τῆς Διαθήκης, καὶ ἀντιγραφείσης αὐτῆς, εἰς τριπλοῦν, ὑπὸ τοῦ διαθέτου, παρατήρησα αὐτῷ, ὅτι δὲν πρέπει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ κάμη καμμίαν προσθήκην ἢ παρεγγραφὴν ἐν τῇ διαθήκῃ, δυνάμενος, ἂν θέλῃ νὰ κάμη τροπολογίαν ἢ προσθήκην τινὰ, νὰ συντάξῃ νέον ἰδιαιτερον ἔγγραφον. Μετὰ ταῦτα ἐγὼ μὲν ἀπῆλθον εἰς Ναύπλιον, ὅπου τότε διωρίσθη εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, χαίρων ὅτι συνετέλεσα, τὸ κατὰ δύναμιν, εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν εὐγενῶν καὶ ἀξιοπαίνων διαθέσεων τοῦ Ριζάρη. Ἄλλ' αἴφνης λαμβάνω ἐπιστολὴν τινὰ τοῦ σεβασμίου τούτου ἀνδρὸς, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἀξιαγάπητε Ἰωαννίδη! Εὐχαρίστως ἔλαβον κατ' αὐτὰς τὴν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν σου τῶν 7 τοῦ τρέχοντος, δι' ἧς ἐπληροφόρηθην τὸ τῆς υγείας σας αἴσιον, καὶ ἐχάρην. ὄντως, φίλε, ὡς ἔμαθες, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἀγαπητοῦ Σπυράκη, σχεδὸν τρεῖς μῆνας πάσχω ἀπὸ ἀνορεξίας καὶ ἐνόχλησιν αἰμορροχιδῶν· δέκα ἡμέρας εἶναι σχεδὸν, καθ' ἃς ἤρχισα νὰ αἰσθάνωμαι ὀλίγην νοστιμάδα φαγητοῦ· πρὸ αὐτῶν ὅμως ὁ ὀλίγος ζῶμὸς καὶ τὰ δύο

» ἢ τρία ψητὰ μῆλα, ἡ μόνη μου τροφή, με ἦσαν διόλου ἄνοστα.

» Αἰσθάνομαι, ἀγαπητὲ, περισσότερον παρ' ἄλλοτὲ ποτε,
 » ὅτι εἶναι ἀνάγκη ν' ἀλλάξω τρόπον ζωῆς, ἀφίνων τὰς φρον-
 » τίδας, ὡς με γράφεις; ἀλλ' ἀδύνατον πρὸς τὸ παρὸν
 » εἶναι ἡ οἰκοδομὴ, τὴν ὁποίαν πρὸ ἐνὸς ἔτους ἤρχισα, ὡς
 » ἤξεύρεις, δὲν ἐπιτρέπει εἰς ἐμὲ τὸ τοιοῦτον· σὲ εἰδουποιῶ
 » εὐχαρίστως, ὅτι ἔγεινε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ καταμέτρη-
 » σις αὐτῆς, ἥτις εἶναι πῆγεις χίλιοι ἑκατὸν ἐννεήκοντα
 » πέντε, πρὸς ὀγδοήκοντα δραχμὰς ἑκαστος πῆχυς· αἱ
 » ζωγραφίαι καὶ τὰ λοιπὰ θὰ διαρκέσουσιν ἕως τρεῖς μῆνας,
 » καὶ ἐπομένως ἐλπίζω νὰ ἡσυχάσω πλέον.

» Με γράφεις, ὅτι ἡ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἀπομάκρυνσίς σου
 » σὲ θλίβει πολὺ, διὰ τὴν στέρησιν τόσων φίλων, καὶ μά-
 » λιστα τὴν ἰδικήν μου· ἤξευρε, ὅτι δὲν εἶσαι ὁ μόνος· ἐγὼ,
 » καὶ μάλιστα εἰς ἣν εὐρίσκομαι κατάστασιν, θλίβομαι
 » ἔτι μᾶλλον διὰ τὴν στέρησιν ἐνὸς φίλου καὶ πατριώτου
 » εἰλικρινοῦς.

» Ἐπιθυμοῦσα, ἐὰν ἦτο δυνατὸν, ἀφοῦ ἐλαφρυνθῆτε
 » ἀπὸ τὰς αὐτοῦ ἐργασίας σας, καὶ ἐγὼ ἀναλάβω ὀλίγον
 » τὰς δυνάμεις μου, διότι, πρὸς τὸ παρὸν δὲν εἶμαι εἰς
 » κατάστασιν, νὰ λάβητε δέκα ἢ δεκαπέντε ἡμερῶν ἄδειαν
 » νὰ ἔλθητε ἕως ἐδῶ, κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν οἰκίαν μου·
 » τὰ ἔξοδα τοῦ ἐρχομοῦ καὶ ἐπιστροφῆς σας ἄς ᾔναι εἰς
 » θάρος μου· σὰς ἐπιθυμῶ διὰ νὰ βάλωμεν εἰς τάξιν τὰ
 » γνωστὰ πράγματα, περὶ τῶν ὁποίων με ἀναφέρετε εἰς τὴν
 » γραφὴν σας· ἔχω ἀνάγκη νὰ κάμω μερικὰς προσοφαι-
 » ρέσεις ἀφεύκτως ἀναγκάϊας, τουτέστι, ν' ἀφαιρέσω με-
 » ρικὰ γραμμᾶτια, τὰ ὁποῖα, ἐνῶ τὰ εἶχα σηκώσει ἀπὸ
 » τὴν Τράπεζαν τῆς Μόσχας, κατὰ λάθος ἀπεράσθησαν ἕως

» ὑπάρχοντα εἰς αὐτήν· καὶ νὰ προσθέσω μερικὰς οἰκο-
 » δομὰς, τὰς ὁποίας ἠγόρασα μετὰ ταῦτα· πρὸς τούτοις νὰ
 » ἐβάλωμεν εἰς τὴν ἀνήκουσαν τάξιν ὕσας γνωστὰς σας
 » προσθέσεις εἰς τὸ τέλος ἐγράψαμεν· ἐὰν δὲ στοχάζεσθε,
 » ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς δοθῇ τοιαύτη ἄδεια, σᾶς
 » παρακαλῶ νὰ μὲ εἰδοποιήσητε, ἐὰν ἠξέρητε, εἰς ποῖον
 » ἤμπορῶ νὰ ἐμπιστευθῶ τὸ μυστικόν, διότι ἐγὼ δὲν γνωρίζω
 » ζῶ τοιοῦτον κενέναι.

» Ἐλυπήθην μὲν ἄκρως διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Αἰδε-
 » σιμωτάτου Διδασκάλου Δόττου ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ’
 » ἔχω αἰτίαν καὶ νὰ χαίρωμαι, ὅτι ὑπῆγεν εἰς μίαν πόλιν,
 » εἰς ἣν ὁ ἀπολαμβάνει ὅλας τὰς τιμὰς, αἱ ὁποῖαι ἀνή-
 » κουν εἰς τὴν πολυμάθειάν του.

» Μὴ ἔχων νεώτερόν τι νὰ σᾶς γράψω, σᾶς εὐχομαι
 » ν’ ἀπεράσητε τὰς χαρμοσύνους ἡμέρας ὡς ἐπιθυμεῖτε,
 » καὶ μένω πρόθυμος.

• Ἐν Ἀθήναις τὴν 27. Μαρτίου 1841. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΙΖΑΡΗΣ.

Μετ’ οὐ πολὺ δὲ, πρὶν ἢ προφθάσω νὰ ἐκτελέσω τὴν
 παραγγελίαν του, ὁ Ριζάρης ἀπεβίωσεν, ἀφοῦ ἐσημείω-
 σεν (ὀρμώμενος ἴσως ἐκ τινος παρενοήσεως ἀγνώστου
 ἡμῖν) ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 2 τὰ ἐξῆς· « (Κατὰ λάθος εἶ-
 » χαν ἀπερασθῆ, ὡς ἄνωθι, ἑκατὸν χιλιάδες ρούβλια· ἀ-
 » περάσθησαν κατὰ λάθος, ἐπειδὴ τὰ εἶχα τραβήσει πρὸ
 » καιροῦ. Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης.) »

Ἀργότερα δὲ μετατεθεὶς εἰς Ἀθήνας ὡς εἰσαγγελεὺς, προσ-
 εκλήθην, σύμφωνα μὲ τὴν διαθήκην, εἰς ἕν συμβούλιον τῶν
 ἐκτελεστῶν, καὶ τότε τοῖς ἀνέγνωσα τὴν ἀνωτέρω ἐπι-
 στολὴν, ζητήσας νὰ γίνῃ ἐξέτασις ἀκριβεστέρα περὶ τοῦ
 πράγματος· ἐξέτασις δὲ γενομένης καὶ πληροφοριῶν ζη-

τηθεισών, ἐβεβαίωθη μέχρις ἐναργείας, ὅτι καλῶς ἦτον ἐξ ὑπαρχῆς συντεταγμένον τὸ ἄρθρ. 2. — Ταῦτα βεβαιούνται καὶ ἐκ τοῦ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη ἐν σελ. 72 τῆς παρουσίας. Ὀφείλεται δ' ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη εἰς τὸν Κ. Κομιζόπουλον, ὅστις ἀφιλοκερδῶς καὶ ἐκουσίως ἐβεβαίωσεν ὅτι εὐρίσκεται πρὸ αὐτῶ τὸ μέχρι ἐκεῖνο ποσόν, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 2 τῆς Διαθήκης.

Περὶ κληρονόμου—ἄρθρ. 51 τῆς Διαθήκης.

Διὰ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ διορίζεται κληρονόμος ὁ Κ. Ν. Θεοχάρης.—Ἐκ τῆς διατάξεως δὲ ταύτης λαμβάνω ἀφορμὴν νὰ ἐπαινέσω δημοσίως τὸ ἐντιμον καὶ ἀφιλοκερδῆς τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀληθῶς σεβαστοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, ὅστις, (δυναμένοσ ἴπως, ὡς κληρονόμος, νὰ ἐπικαλεσθῆ ὑπὲρ ἐκ- του τὴν διάταξιν ἐκεῖνου τοῦ νόμου, ἣτις τῷ δίδει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὴν οὐ μικρὰν περιουσίαν τοῦ διαθέτου ποσόν σημαντικόν,) αὐτοπροκίρετως καὶ ἐκουσίως παρητήθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ἡ διαθήκη, πάσης ἀξιώσεως καὶ πάσης ἀπαιτήσεως, ὡς προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν, ὑπερ ἐδημοσιεύθη ἐν σελ. 94 τῆς παρουσίας.

Τοιοῦτοι χαρακτῆρες εἶναι ἀληθῶς σπάνιοι, καὶ ὁ Κ. Θεοχάρης, διὰ τῆς γενναίας καὶ ἀξιεπαίνου ταύτης πράξεώς του, πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἀληθῆς εὐεργέτης τοῦ καταστήματος· καὶ εἰς τὸ ἄτομον αὐτοῦ ἐφαρμόζεται πληρέστατα τὸ τοῦ Θεόγν. (147)

Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασι οἰκεῖν
ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλεβῆσθαι πᾶσ' ἀρετῆ ἐστί.

Κληροδοτήματα διὰ τὴν ἐν Μονοδενδρίῳ Σχολίῳ.—

ἄρθρ. 61 τῆς Διαθήκης.

Οἱ ἔφοροι τῆς ἐν Μονοδενδρίῳ Σχολίῳ ἀνέφεραν πρὸς τοὺς ἐκτελεστάς τῆς Ριζαρείου Διαθήκης, ὅτι θεωροῦσιν ἐπικρατέστερον τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 61 τῆς διαθήκης τὸ συγγιλιῶδες ἔγγραφο, ὕπερ ἐδημοσιεύθη ἐν σελ. 72 τῆς παρούσης· ἀλλ' οἱ ἐκτελεσταὶ ἀπήντησαν εἰς τοὺς ἐφόρους ἐκείνους, ὅτι ἡ γνώμη των δὲν στηρίζεται εἰς τὸν νόμον, μετὰ δὲ τὴν ἀπάντησιν ταύτην οἱ ἔφοροι παρεδέχθησαν αὐτήν, συμμορφωθέντες μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 61 τῆς Διαθήκης. — Ἴδοὺ δὲ πῶς φέρει ἡ ἀπάντησις ἐκείνη.

« Δύο τινὰ κυρίως περιέχει ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ 24 ἁπριλ.
 » 1842 ἐπιστολή Σας. 1^{ον} Εἰκάζοντες ὅτι τοῦ ἐν Μονοδενδρίῳ
 » Σχολείου οἱ Ἐπίτροποι θέλουσι προτιμήσει, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ
 » διαθήκῃ καὶ τῷ Δ' Κωδικέλλῳ τοῦ μακαρίτου Γεωργίου
 » Ριζάρη κληροδοτήματος, τὴν ἐν τῷ ἀπὸ συγγιλιῶ
 » ἔγγραφῳ ἕνεκα λόγῳ θανάτου δωρεάν, προτρέπετε ἡμᾶς
 » νὰ ἐνδώσωμεν εἰς τὴν εἰκαζομένην ταύτην ἐπιθυμίαν των.
 » 2^{ον} Τὴν πενίαν τῶν κληροδόχων προβαλλόμενοι μᾶς πα-
 » ρακαλεῖτε νὰ παραδεχθῶμεν τὰ ἤδη προσαχθέντα εἰς ἡμᾶς
 » πιστοποιητικὰ συγγενείας, καὶ τοὶ μὴ περιέχοντα ὅσας
 » ζητοῦμεν ἀκριβεστέρας πληροφορίας, καὶ νὰ πληρώσωμεν
 » τὰ ζητούμενα κληροδοτήματα, διότι ἔχουσιν ὅλοι τὴν ση-
 » μειουμένην εἰς τὰ πιστοποιητικὰ συγγενείαν καὶ εἶναι
 » ἄδικοι νὰ πληρώσωσι καὶ πάλιν τὰ τέλη τῆς ἐπικυρώσεως,
 » συντάττοντες νέα, κατὰ τὸν ὑποδειχθέντα τύπον, ἀποδει-
 » κτικὰ, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ τὰ ἤδη συνταχθέντα εἶναι σύμ-
 » φωνα μὲ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου.

α Μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκπληρώσωμεν μηδεμίαν τῶν δύο
 » τούτων αἰτήσεων ὑμῶν, ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ ἐξηγήσωμεν
 » εἰς ὑμᾶς τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι εἰς τοῦτο μᾶς ἀναγκά-
 » ζουσι, διὰ νὰ ὀδηγηθῶσι περὶ τοῦ πρακτέου οἷτε ἄλλοι
 » κληροδόχοι, ὅσων τὰ πιστοποιητικὰ δὲν ἐκρίθησαν τα-
 » κτικά, καὶ οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Σχολείου, ἂν τυχόν, κατὰ τὴν
 » εἰκασίαν ὑμῶν, προτιμήσωσι τὴν ἐκ τῶν Πατριαρχικῶν
 » Γραμμάτων δωρεὰν παρὰ τὴν ἐκ τῆς διαθήκης κλη-
 » ροδοσίαν.

» Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ 60 ἄρθρον τῆς διαθήκης,
 » τὸ ὅποιον αἰνιττόμενοι ὀνομάζετε τὰ ἤδη προσαχθέντα
 » παρὰ τῶν κληροδόχων πιστοποιητικὰ σύμφωνα μετὰς
 » διατάξεις τῆς διαθήκης, λέγει μὲν ὅτι πρέπει νὰ ζη-
 » τῶμεν παρ' ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἀποδεικτικά τοῦ προ-
 » εστῶτος τῆς Πατρίδος των βεβαιουῦντα τὸ ὄνομα, τὸ
 » ἐπώνυμον, καὶ τὸν βαθμὸν τῆς πρὸς τὸν διαθέτην συγ-
 » γενείας των, ἀλλὰ δὲν περιορίζει καὶ εἰς ταύτης καὶ
 » μόνης τῆς ἀποδείξεως τὴν ἀπαιτήσιν καὶ τὸ καθῆκον
 » ἡμῶν τῶν Ἐκτελεστῶν· ἐξ ἐναντίας τοῦτο τὸ ἐδάφιον
 » ἀφίρον εἰς τὴν φρόνησιν ἡμῶν νὰ δώσωμεν τὰ κληροδο-
 » τήματα ἕταν βεβαιωθῶμεν προσηκόντως περὶ
 » τῆς ταυτότητος τῶν κληροδόχων, αὐξάνει τὴν ἐνώπιον καὶ
 » τοῦ νόμου καὶ τῆς ἰδίᾳς ἡμῶν αὐτῶν συνειδήσεως εὐθύ-
 » νην μας.

» Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη, διὰ νὰ πληρωθῇ ἀκριβῶς τοῦ
 » διαθέτου ἡ θέλησις, καὶ νὰ μὴ δώσωμεν τί, ἂν δὲν βε-
 » βαιωθῶμεν ἀκριβῶς καὶ προσηκόντως περὶ τῶν βεθ-
 » μῶν τῆς συγγενείας καὶ τῆς ταυτότητος τῶν κληροδό-
 » χων, νὰ συνταχθῶσιν ἐκ νέου τὰ πιστοποιητικὰ καθ'
 » ὃν ὑπεδείξαμεν τύπον, διότι τότε μόνον δυνάμεθα νὰ εἰ-

» πωμεν ἐν πεποιθήσει, ὅτι ἐβεβαιώθημεν περὶ τῆς πρὸς
 » τὴν διαθέτην ἐνὸς ἐκάστου κληροδόχου συγγενείας, ὅταν
 » μάθωμεν ἀκριβῶς τὸν λόγον αὐτῆς ταύτης τῆς σχέσεως,
 » μέχρι τοῦ κοινοῦ γονέως ἀνατρέχοντες.
 » Οἱ περὶ τοῦ ἐτέρου ζητήματος λόγοι δὲν εἶναι τόσον εὐ-
 » ληπτοι, ὡς στηριζόμενοι εἰς τοὺς κονόνας τοῦ παρ' ἡμῶν
 » ἐπικρατοῦτος Ῥωμαϊκ. δικαίου· μολαταῦτα θέλομεν προσ-
 » παθήσει νὰ ἐξηγήσωμεν καὶ τούτους ὅσον ἐνεστι σαφῶς
 » καὶ συνιόμως, ἀφίνοντες εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Σχο-
 » λείου τὴν φροντίδα νὰ ζητήσωσι καὶ ἀλλαχόθεν περὶ
 » τούτου πληροφορίας, ἂν δὲν πεισθῶσιν εἰς τοὺς λόγους
 » μας, ἢ καὶ νὰ μᾶς ἐνάξωσιν εἰς το ἐνταῦθα Δικαστήριον,
 » ἂν ἐπιμείνωσι θεωροῦντες τὴν ἕνεκα θανάτου δωρεὰν ἐ-
 » πικρατεστέραν τῆς κληροδοσίας.

» Κατὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκκιον, ἡ οὕτω καλουμένη *ἐνεκα*
 » *θανάτου δωρεὰ*, ὅ,τι δηλαδὴ προσφέρει τις εἰς ἄλλον λόγῳ
 » δωρεᾶς, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τούτου τὴν κυριότητα μόνον
 » μετὰ τὸν θάνατον τοῦ δωρησαμένου, διαφέρει κατὰ τοῦτο
 » κυρίως τῆς ἀπλῆς δωρεᾶς ὅτι εἶναι, κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ
 » δωροδότου, μετακλητῆ, καὶ λογίζεται ὡς μὴ γενομένη
 » καὶ ἄκυρος, ἂν τὸ δῶρημα δὲν παρεδόθη εἰς χεῖρας τοῦ
 » δωροδόχου πρὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ δωρητοῦ. Κατὰ τὸν
 » κανόνα τοῦτον, ἡ ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ἐγγράφῳ ἐνιού-
 » σεως δωρεὰ δισχιλίων ρουβλίων, ὡς ἀπὸ τοῦ θανάτου
 » μόνον τοῦ δωρησαμένου ἀπαιτητῆ καὶ διὰ τοῦτο οὕσα
 » ἐκ τῶν *ἐνεκα θανάτου δωρεῶν*, εἶναι ὡς μὴ γενομένη καὶ
 » ἄκυρος, διότι δὲν παρεδόθη, οὐδὲ παρεχωρήθη ἄλλως
 » πῶς εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Σχολείου, ζῶντος ἔτι τοῦ
 » δωρησαμένου· ἂν λοιπὸν οἱ ἐπίτροποι, προτιμῶντες τῆς
 » διαθήκης καὶ τοῦ Κωδικέλλου, τὸ Πατριαρχικὸν ἐγγρα-

» φον ἐμμείνωσιν εἰς τοῦτο, εἶναι κύριοι νὰ τὸ κάμωσιν,
 » ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ λαμβάνωσι παρ' ἡμῶν, δυνάμει
 » αὐτοῦ, κατ' ἔτος τὰ δισχίλια βρούβλια, διότι, ὡς εἴρηται,
 » ἡ δωρεὰ αὕτη εἶναι κατὰ Νόμον ἄκυρος.

« Ἐκ τούτου λοιπὸν θέλετε πληροφορηθῆ, καὶ ὑμεῖς καὶ
 » τοῦ Σχολείου οἱ ἐπίτροποι, ὅτι τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ καὶ τῷ
 » κωδικέλλῳ περιεχόμενα εἶναι ἀπὸ τὰ ἐν τῷ Σιγκιλίῳ
 » περιεχόμενα πολὺ ὠφελιμώτερα, διότι, ἐνῶ κάμμιν ἀλ-
 » λήν διάταξιν δὲν ἀνατρέπουσι, παρέχουσι, χάριν τῶν
 » Σχολείων τοῦ Μονοδενδρίου, ἀντὶ τῆς ἀκύρου δωρεᾶς
 » τῶν δισχιλίων βρουβλίων, δύο χιλιάδας καὶ διακοσίας
 » δραχμὰς, ποσότητα σχεδὸν ἰσοδύναμον καὶ, πρὸς τού-
 » τοις, δέκα χιλιάδας γροσίων, πρὸς ἀνέγερσιν ἄλλου Σχο-
 » λείου διὰ τὰ κοράσια.

« Ὡς γενικὴν δὲ πρακτῆρσιν ἀναφερομένην εἰς τὰ ἀνω-
 » τέρω ἀμφοτέρω ζητήματα προσθέτομεν, ὅτι οἱ ἐκτελε-
 » σταὶ διάθικῶν, ὡς διαχειριστὰ ἄλλοτρίως περιουσίας,
 » ἔχουσι βαρεῖας εὐθύνας καὶ χρεωστοῦν νὰ ἐκτελῶσι μετ'
 » ἀκριθείας καὶ ἀπαρτρέπτως τοῦ νόμου καὶ τοῦ δια-
 » θέτου τὴν θέλησιν· δὲν ἔχουσι δὲ τὴν ἐξουσίαν νὰ κά-
 » μνωσι συγκαταβάσεις ἢ φιλανθρωπίας, ὡς τὰ οἰκεία αὐ-
 » τῶν δικιτιθέμενοι, διότι τὰς τοιαύτας παραχωρήσεις
 » θεωρεῖ ὁ νόμος ὡς παραβάσεις τῶν καθηκόντων αὐτῶν
 » καὶ ἀναγκάζει αὐτοὺς νὰ δώσωσι λόγον καὶ νὰ ^{ἐξαναρ-}διο-
 » σωσι πᾶσαν ζημίαν, καὶ τὴν παραμικράν, ἐκ τῆς ἰδίας
 » τῶν περιουσίας.

« Ἀφίνοντες ἤδη τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐκτελεστοῦ, καὶ
 » ἀναλαμβάνοντες τὸν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ συμβούλου,
 » δὲν κρίνομεν περιττὸν νὰ παρατηρήσωμεν εἰς ὑμᾶς, δι'
 » ὑμῶν δὲ καὶ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Σχολείου, ὅτι καὶ

» κύριοι ἂν εἴμεθα, αὐτοὶ τε καὶ ἡμεῖς, νὰ ἐκλέξωμεν ὀπότε-
 » ρον τῶν δύο ἐγγράφων, ἠθέλωμεν ἀδιστακτως προτιμή-
 » σει τὴν διαθήκην καὶ τὸν κωδῆκελλον, καὶ ὡς τελευταίαν
 » τοῦ μακαρίτου θέλησιν διὰ τὴν ὑφειλομένην πρὸς τὸν
 » εὐεργετικὸν τοῦτον ἄνδρα εὐγνωμοσύνην, καὶ διότι εἰδι-
 » κώτερον τὰ κατὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας διατά-
 » ξας, ἐπρονόησε καὶ περὶ τῆς τῶν κορασίων ἐκπαιδεύσεως
 » καὶ ἀγωγῆς καὶ ἐπροσπάθησε νὰ καταστήσῃ τὴν εὐερ-
 » γεσίαν ταύτην καρποφόρον καὶ χρήσιμον, κανόνισας ἀ-
 » κριβέστερον τὸν ἔλεγχον τῆς προόδου τῶν μαθητῶν καὶ
 » τῆς διαγωγῆς τῶν διδασκάλων, περὶ ὧν οὐδὲ λόγος γί-
 » νεται εἰς τὸ Πατριαρχικὸν ἔγγραφον.

« Ἐν τοσοῦτῳ, Σας παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς γράψητε τί θε-
 » τικώτερον περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τοῦ Σχολείου,
 » συνεννοοῦμενοι μετὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν διδασκάλων,
 » καὶ νὰ μᾶς σημειώσητε μάλιστα τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθη-
 » τῶν καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ἡλικίαν ἑνὸς ἑκάστου, τὴν
 » εὐφυίαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν, τὰς τάξεις, εἰς τὰς ὁποίας
 » εἰναικατατεταγμένοι, τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα εἰς ἑκάστην
 » αὐτῶν παραδίδονται, τὰ ὀνόματα τῶν διδασκάλων, καὶ
 » τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἕκαστος διδάσκει, τὰ ἐν χρήσει
 » εἰς ἕκαστον μάθημα βιβλία, καὶ, ὅσον ἔνεστιν ἀκριβῶς,
 » πειριγεγραμμένον τὸν τρόπον τῆς παραδόσεως.

» Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουνίου 1812.

» Οἱ Ἐκτελεστοὶ τῆς διαθήκης

» τοῦ Μακαρίτου Γ. Ριζάρου.»

Ἐπίτροφοι.—ἄρθρ. 100 τῆς Διαθήκης.

Σημειωτέον, ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὀργανικοῦ τῆς
 Σχολῆς διατάγματος, προσλαμβάνονται ὡς ὑπότροφοι,

κατὰ Βασιλικὴν ἔγκρισιν, καὶ ὅσοι ἰδίᾳ δαπάνη ἐφίενται
 νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἐκκλ. Σχολῆς, προ-
 πληρόνοντες κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν 150 Δρ.

Ἀντικατάστασις ἐκτελεστῶν.—ἄρθ. 156.

Ἐκ τῶν ἐπιτίμων ἐκτελεστῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον αὐτὸ
 διαλαμβάνει, ὁ Κ. Νικ. Θεοχάρης ἀνεπλήρωσε τὸν ἀπο-
 βιώσαντα Θ. Ράλλην. — Ὁ Κ. Π. Ἡπίτης ἀνεπλήρωσε τὸν
 ἀποβιώσαντα Χ. Κλονάρην. — Καὶ ὁ Κ. Γ. Βέλλιος κατ-
 ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἀποθανόντος Ἀθ. Τσίνη.

Παρατηρητέον προσέτι, ὅτι οἱ ἐκτελεσταὶ ἠρμήνευσαν
 οὕτω τὴν διάταξιν ταύτην, ὥστε ὁ Κ. Ν. Θεοχάρης κατέ-
 λαβε τὴν θέσιν, ἣν κατεῖχεν ὁ Θ. Ράλλης, καὶ οὕτως ἐφεξῆς·
 ἐν ἄλλαις λέξεσιν, οἱ ἀναπληρωταὶ καθίστανται μέλη τοῦ
 Τριμελοῦς Συμβουλίου κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἤθελε
 περιέλθει τὸ θάρος αὐτὸ εἰς ἐκείνους, οὓς ἀναπληροῦσιν.

Δωρηματα κτλ.— ἄρθρ. 87 ἐδ. 10 τῆς διαθ.

Ὁ μακαρίτης Ριζάρης, θεωρῶν ὅτι ἡ συνδρομὴ καὶ
 ἄλλων ὁμογενῶν δύναται νὰ καταστήσῃ ἀποτελεσματι-
 κώτερον το μὲγα ἔργον τῶν εὐχῶν καὶ διατάξεών του,
 ἀφῆκεν ἀνοικτὴν τὴν ὁδὸν τῶν δωρημάτων· ἀρκεῖ νὰ μὴ
 ἐπέλθῃ ἐκ τούτου μεταβολὴ τις ὡς πρὸς τὸν κύριον σκο-
 πὸν τῆς συστάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, νὰ τηρη-
 ται ἀπαρεγκλίτως τὸ ἀρχέτυπον τοῦ καθιδρυτοῦ ὄνομα,
 καὶ νὰ φυλάττωνται ὑποσκευτικῶς αἱ ἐπιτακτικαὶ τῆς
 διαθήκης διατάξεις.

Ἡ Διάταξις αὕτη τῆς Ριζαρείου Διαθήκης δίδει ἀφορ-
 μὴν νὰ σημειώσω ἐνταῦθα τὰ πρόσωπα ἐκείνων, ὅσοι, εἰς

τὸν μέγαν σκοπὸν τῆς συστάσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἀφορῶντες καὶ αὐτὸν νὰ ἐμφυχώσωσι προτιθέμενοι, ἔσπευσαν, δι' ἐνὸς ἢ ἄλλου τρόπου, νὰ καταστήσωσι πρόδηλον τὴν ἀξιέπαινον ταύτην πρόθεσίν των. Παρατηρῶ λοιπόν.

α) Ὅτι ἡ ἱερὰ μονὴ τῶν Ἀσωμάτων Πετράκτ, διὰ τοῦ προϋσταμένου της καὶ ἐγκρίσει τῆς κυβερνήσεως, ἐδωρήσατο εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολὴν τόπον τινὰ παρακείμενον εἰς τὸ κατὰστημα ταύτης. Περὶ τούτου διαλαμβάνουσι τὰ ἔγγραφα, ἅτινα ἐδημοσίευσα ἐν σελ. 97 ἐπ. τῆς προκειμένης διαθήκης.

β) Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως συνέδραμε, διὰ παντὸς τρόπου, καὶ διευκόλυνε τὰς ὑποθέσεις τῆς Σχολῆς· ὁ δὲ Κύριος Μάμουκας, σύμβουλος παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰπουργείῳ καὶ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ὑπάγονται αἱ τῆς Σχολῆς ὑποθέσεις, τίποτε δὲν παρημέλησε δυνάμενον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξίν της· ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ Κυβέρνησις ἐνήργησεν ὥστε πλελλὰ μοναστήρια νὰ ἐξαποστείλωσιν ἰδίᾳ αὐτῶν δαπάνη, εἰς τὴν Σχολὴν, χάριν ἐκπαιδεύσεως, ἀνὰ ἓνα ὑπότροφον. Δαπανᾷ δὲ καὶ ἡ ἰδία Κυβέρνησις ὑπὲρ τινῶν νέων, οἵτινες ἐκπαιδεύονται ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ· οὕτω δὲ πληροῦται βαθμῆδὸν ἡ εὐχὴ, τὴν ὁποίαν ὁ διαθέτης προεξέφρασεν. (ἄρθρ. 78 τῆς διαθήκης).

γ) Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Σχολῆς ὁρμωμένη ἀπέστειλεν αὐτῇ καὶ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἔγγραφῳ διαλαμβανόμενα.

Πρὸς τὸν πάνσοφωτάτον Ἡγούμενον τῆς ἐν Σαλαμίτι Ιερᾶς Μονῆς Φανερωμένης καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν συμβούλους.

Ἀπὸ τὰ ἱερὰ σκεύη τῶν ἐν Μεγαρίδι διαλυθεισῶν μονῶν, ἅτινα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαλύσεως τῶν μοναστηρίων παρεκατετέθησαν εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν, τῆς ὁποίας ἡμεῖς προίστασθε, προσκαλεῖσθε νὰ παραδώσῃτε εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Γ. Ἐπιζῆρη τὰ ἐξῆς.

Α'. Ἐκ τῶν τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰεροθέου.

Ἄγιον Ποτήριον.

» Δισκάριον. } ἀργυρᾶ.

» Ἄσπερισκον. }

» Λαβίδα. }

Θυμιατόν. ἀργυροῦν.

Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀργυροδεμένον.

Β'. Ἐκ τῶν τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἐξ κανδήλια ἀργυρᾶ.

Πολυέλαιον ὀρειχάλκινον μὲ δύο σειρὰς κηροστασίων, ζυγίζοντα ὅλον ὀκάδ. 23.

Δύο μανουάλια ὀρειχάλκινα ζυγίζοντα ἀμφοτέρω ὀκάδ. 28.

Ταῦτα πάντα διὰ τὸ ἀσφαλὲς ἀπαιτεῖται νὰ συνοδεύσῃ εἰς τὸν Πατέρα, ὁ ὁποῖος, ἐρχόμενος ἐνθάδε καὶ παρουσιαζόμενος εἰς τὸ ὑπουργεῖον, θέλει ὀδηγηθῆ πρὸς τὸ πρῶτον νὰ γίνῃ ἡ παράδοσις.

Ὁ Ὑπουργός.

(Ὑπογ.)

Σ. Τρικούπης.

δ) Άλλη δωρεά, τιμῶσα τὴν εὐγενῆ πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. καὶ ἀποδεικνύουσα ἐναργῶς πόσον αὐτῇ περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν πρόδοον τῆς, περὶ ἧς ὁ λόγος, Σχολῆς, εἶναι ἡ τοῦ νέου χάρτου (α) τῆς Ἑλλάδος, οὐκ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Σχολὴν διὰ τοὺς μαθητάς.

ε) Ὁ Κ. Κομιζόπουλος (ὁ ἀξιότιμος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ὅστις ἐξ ὑπαρχῆς συντέλεσε τοσοῦτον ὑπὲρ τῆς Σχολῆς· (ἴδε σελ. κγ' ἐπ. τῆς παρούσης) ἐδωρήσατο τῇ Σχολῇ 11 μερίδας τῆς ἑλληνικῆς τραπέζης, ἵνα διὰ τοῦ τόκου αὐτῶν ἐκπαιδεύηται διαρκῶς νέος τις ἐν τῇ Σχολῇ· ἰδοὺ τὸ περὶ τούτου Βασιλ. Διάταγμα.

α Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως, ἐπειδὴ ὁ ἐν Μόσχῃ τῆς Ῥωσσίας διαμένων φιλογενῆς Ἰππότης Ἀντώνιος Π. Κομιζόπουλος, ἐπιέμενος νὰ γίνῃ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα Φιλιππούπολιν πάροχος τῶν ἐκ τῆς Ῥίζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς πηγαζόντων ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καλῶν, κατέθεσεν ἐφάπαξ εἰς χεῖρας τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥίζαρείου διαθήκης κεφάλαιον ἑνδεκα χιλιάδων δραχμῶν, ἐπὶ τῇ αἰρέσει, α) τοῦ νὰ μένῃ μὲν αὐτὸ τὸ κεφάλαιον ἄθικτον καὶ ἀναπαλλοτρίωτον εἰς τὸ διηνεκές, νὰ χρησιμεύσῃ δὲ ἡ ἐκ τῶν ἐτησίων τόκων αὐτοῦ πρόσοδος εἰς διατροφήν καὶ ἐκπαίδευσιν ἐν τῇ Ῥίζαρείῳ Σχολῇ ἐνὸς ὑποτρόφου ἐκ Φιλιππουπόλεως πεμπομένου β.) τοῦ νὰ χορηγῶσιν εἰς τὸν ὑπότροφον τοῦτον οἱ ἐκτελεσταί, ὅποτεν,

(α) Εἶναι γνωστὴ ἡ ἐπιστημότης τοῦ χάρτου αὐτοῦ, τὸν ὅποιον γαλλικὴ ἐταιρεία, τὴν Ἑλλάδα περιεβοῦσα καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐξετάσασα, συνέταξεν.

περάνας τὰς σπουδὰς του, μέλλη νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς Σχολῆς, μέχρις ἑνεακοσίων δραχμῶν, δι' ἑξοδα τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ εἰς Φιλιππούπολιν, καὶ διὰ πρόσκτησιν τῶν ἀναγκαιοτέρων βιβλίων· καὶ γ'.) τοῦ νὰ ὀνομάζηται ὁ ὑπότροφος οὗτος « ὑπότροφος Α. Π. Κομιζοπούλου. » Καὶ συγχρόνως δι' ἀνκφορᾶς του 8 Ἰουνίου π. ε' ἐξητήσατο τὴν κύρωσιν τῶν ἀνωτέρω δι' Ἡμετέρου Διατάγματος. Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς :

» Α'. Ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς ἐκτελεστάς τῆς Ριζαρείου διαθήκης νὰ δεχθῶσιν ὡς κεφάλαιον παντοτεινὸν καὶ ἀναπαλλοτριώτον τὰς παρὰ τοῦ προμνησθέντος φιλογενοῦς καὶ φιλοπάτριδος ἱππότητος Α. Π. Κομιζοπούλου προσενεχθεῖσας ἑνδεκα χιλιάδας δραχμῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἡ ἐκ τῶν τόκων ἐτήσια πρόσοδος εἰς διατροφήν καὶ ἐκπαίδευσιν ἑνὸς ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ ὑποτρόφου, ἀποστελλομένου ἐκ Φιλιππουπόλεως, καὶ ἀνανεουμένου ἀλληλοδιαδόχως μετὰ πᾶσαν Σχολιακὴν περίοδον.

» Β'. Ἐκ τῶν τόκων τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου νὰ χορηγῶσιν εἰς τὸν ὑπότροφον οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς Ριζαρείου διαθήκης, ἐφ' ἅπαξ, ὅποτεν, περάνας τὰς σπουδὰς του, μέλλῃ νὰ ἐξέλθῃ τῆς Σχολῆς, ποσὸν χρηματικὸν μέχρις ἑνεακοσίων δραχμῶν, διὰ τὰ ἑξοδα τῆς εἰς Φιλιππούπολιν ἐπανόδου του καὶ διὰ τὴν πρόσκτησιν τῶν ἀναγκαιοτέρων εἰς αὐτὸν βιβλίων.

» Γ'. Ὁ κατὰ καιρὸν ὑπότροφος οὗτος νὰ ὀνομάζηται ὑπότροφος τοῦ Α. Π. Κομιζοπούλου.

» Δ'. Παραγγέλλομεν τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως νὰ ἐκφράσῃ εἰς τὸν προμνησθέντα φιλογενῆ καὶ φιλόπατριν ὀνομασθέντα Κύριον Κομιζόπουλον τὴν ἰδιαιτέραν Ἡμῶν εὐχα-

ρέσκεσαν ἕνεκα τῆς γεναίας ταύτης ἀγαθοεργοῦς πρά-
ξως του.

• Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1851.

» Ο Θ Ω Ν. » Α. Πάϊκος. »

ς) Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἐνταῦθα δημοσιεύω,
θεωρεῖ ὁ ἀναγνώστης, ὅτι καὶ ὁ εὐκλεῆς καὶ σοφὸς Στοῦρζας
ἔσπευσε νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν Ριζάρειον Σχολὴν, δεικνύων οὕτως
ὅτι ἐκτιμᾷ τὸν μέγαν αὐτῆς προορισμὸν, καὶ ἵνα ὑποβοη-
θήσῃ αὐτὸν, ἐξάπεστειλε τὰ βιβλία, περὶ ὧν ἡ ἐπιστολὴ
διαλαμβάνει, φέρουσα οὕτως· « Παρακαλεῖσθε νὰ δεχ-
» θῆτε δέκα τῶν ἀντιτύπων τῆς τοῦ ἐξοχ. Κ. Ἀλεξάν-
» δρου Στοῦρζα συγγραφῆς « Ἐπιστολαὶ περὶ τῶν κα-
» θηκόντων τῆς ἱερωσύνης » καὶ ἕτερα πέντε τοῦ αὐτοῦ,
« Διπλοῦν παράλληλον ἢ ἡ Ἐκκλησία ἀπέναντι τοῦ
» Πάπα τῆς κατὰ τὸν ἰσὶ' αἰῶνα μεταρρυθμίσεως » τὰ
» ὁποῖα δῶρον εὐηρεστήθη ν' ἀποστείλῃ δι' ἐμοῦ τῇ Ρι-
» ζαρείῳ Σχολῇ.

• 10 Ἰανουαρίου, 1853.

Α. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.»

ζ) Ὁ Ἐκ Σερβίῶν τῆς Θεσσαλονίκης ἱερομόναχος Ζηνό-
βιος κατέλιπεν εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολὴν, διὰ διαθήκης του,
δρ. 500, ὡς διαλαμβάνει καὶ τὸ ἀπὸ 10 Μαΐου 1851
ὑπ' ἀρ. 11838 ἔγγραφο τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουρ-
γείου·

ή) Οἱ ἔκτελεσται τῆς διαθήκης τοῦ Ἀθην. Ἀβραμιάδου
ἀπέστειλαν εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολὴν διάφορα βιβλία,
κατὰ τὴν διάταξιν του διαθέτου, καὶ ὁ κατάλογος αὐτῶν
ὑπάρχει εἰς τὴν Σχολὴν.

Εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολὴν ἔσπευσαν νὰ δωρηθῶσιν.

θ) Ὁ Σεβασμιώτατος μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίας

Κ. Νεόφυτος, σύγγραμμά τι Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ελαχιστὶ γεγραμμένον. Ὡσαύτως ὁ σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχαΐας Κ. Μισαήλ, τομίδιά τινα τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ, περὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Εὐαγγελίου.

ι) Ὁ Σεβασμιώτατος ἀρχιμανδρίτης Κ. Καλαγάνης, πρόην Διευθυντῆς τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς, δέκα σώματα τοῦ ἀναγκαιοτάτου τῆ νεολαία συγγράμματος, τὸ ὁποῖον ἐσχάτως ἐξέδωκεν ἐπιγραφόμενον «ἀπάνθισμα τῶν ἱερῶν Γραφῶν». Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι ὁ σεβάσιμος αὐτὸς ἀνὴρ δὲν θέλει περιορισθῆ ἕως ἐδῶ· ἐν καιρῷ δὲ γενήσεται λόγος.

ια. Ὁ Κ. Γ. Κοζάκης, αὐτὸς ὁ ἀγαθὸς πολίτης, εἰς τὰς προσπάθειάς καὶ εὐγενεῖς σχέσεις τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ αὐξησις τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, ἐδωρήσατο τὸ παρ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν Φιλοσοφικὸν δοκίμιον.

Ἐἰς ταῦτα προσθετέον.

ιβ'. Ἐνα κώδωνα, τὸν ὁποῖον ὁ Κ. Γεώργ. Σταύρου ἐδωρήσατο διὰ τὸν ἐν τῷ καταστήματι τῆς Σχολῆς ναόν.

ιγ.) Ἐν περιζώνιον, τὸ ὁποῖον ἡ ἐνάρετος Βασιλικὴ Κοινότης ἐπεμψεν εἰς τὸν ἐν τῷ καταστήματι ναόν.

ιδ') Ὁ λόγιος Κ. Γουλιέλμος Πάλμερ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ῥιζαρείου Σχολὴν ἐκκλησιαστικὸν τι σύγγραμμα.

ιε) Ὡσαύτως δὲ ὁ σοφὸς καὶ σεβάσιμος Ἰωσήφ Φ. Ἀλιόλης, καθηγητῆς τῆς θεολογίας, ὑπὸ φιλελληνισμοῦ ὀρμώμενος, ἐδωρήσατο τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ.

1) Τὴν πλκτιὰν καὶ νέαν διαθήκην, μεταφρασθεῖσαν γερμανιστὶ ἐκ τῆς βουλγάτας ὑπὸ τοῦ ἰδίου, 1851, εἰς ἓνα τόμον.

2) ἕτερον σῶμα τοῦ αὐτοῦ βιβλίου εἰς τόμους 3, κατὰ τοὺς ἐβδομήκοντα.

3) Βιβλίον ἐπιγραφόμενον πολιτικά, οἰκογενετικά καὶ

θρησκευτικά ἀρχαϊότητες τῶν Ἑβραίων, τοῦ αὐτ. τόμ. 2.

4) (Βιβλίον ἐπιγραφόμενον, *Αἰδαχαί ἀπ' ἀμβωνος* τοῦ Δόκτορος Ἀλλιόλη ἐν Λύγούστῃ 1847. τόμος εἰς.

Τελευταῖον παρατηρῶ, ὅτι ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ ἐκπαιδεύονται καὶ δύο Ἰωαννῖται, δαπάνη τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Χρισ. Εὐθυμίου. Ἀληθές εἶναι, ὅτι τὸ μέτρον, ὅπερ ὁ μακαρίτης οὗτος ἔλαβε, δὲν εἶναι πλήρες· οὐχ ἦττον ὅμως, διὰ θυσίας τινὸς τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς, τὸ μέτρον ἐκεῖνο ἀναπληροῦται. Χρέος δὲ τῶν ἐκτελ. τῆς διαθήκης τοῦ Εὐθυμίου εἶναι νὰ θεραπεύσωσι τὸ ἔλλειμμα.

Ταῦτα εἶναι ὅσα εἶχα νὰ εἶπω εἰς τὸ ἄρθρ. 87 τῆς Ῥιζ. Διαθήκης, οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς ὁποίας, ἐκτιμῶντες τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν τῶν δωρητῶν, ἐνέγραψαν τὰ δωρήματα αὐτῶν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, ἐξέφρασαν πρὸς αὐτοὺς τὴν εὐγνωμοσύνην των καὶ διέταξαν νὰ μνημονεύονται ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ναῷ τοῦ καταστήματος ἱερουργοῦντος τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

Τοιαύτης φύσεως συνδρομαὶ θέλουσιν συντελέσει πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, ὅστις προέδρευεν εἰς τὴν σύστασιν τῆς, περὶ ἧς ὁ λόγος, σχολῆς, καὶ θέλουσιν ἴσως ἐπιφέρει ἐν ἄλλο μέγα ἀποτέλεσμα, τοῦ νὰ γίνῃ σκέψις περὶ χορηγήσεως ἰσοβίου προσόδου τοῖς ἱερατεύσουσι· σκέψις, ἣτις σήμερον δὲν δύναται μῆτε νὰ προταθῇ εἰς τοὺς ἐκτελεστὰς τῆς Ῥιζαρείου Διαθήκης, διότι ἡ πρόσδος τῆς Ῥιζ. περιουσίας δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς τοῦτο, τὰ δὲ κεφάλαιά τῆς πρέπει νὰ μένωσιν ἀπαρμειώτα.

Περαίνων τὸν λόγον μου ὀφείλω νὰ προσθέσω, ὅτι ὁ κραταῖος αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν καὶ ἡ σφῆ κυβέρνησις αὐτοῦ ἔδειξαν πᾶσαν προθυμίαν, ἵνα διευκολύνωσι τὸ πέρασ τῶν ἐν Ῥωσσίᾳ ὑποθέσεων τῆς Σχολῆς. Πρὸς

τοῖς ἄλλοις μάλιστα, ὁ σεπτὸς αὐτὸς Μονάρχης ἐξέδωκεν
 ἑκάστιον νὰ μὴ πληρώσωσιν οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς Ρίζαρείου
 Διαθήκης οὔτε λεπτὸν διὰ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἐκείθεν
 μετέφεραν· διαλαμβάνει δὲ αὐτὸ, ὅτι ἰσχύει καὶ διὰ τὰ
 ποσὰ, ὅσα εἰς τὸ μέλλον ἤθελαν μεταφέρει ἐκείθεν οἱ ἐκτε-
 λισταὶ, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἐν Ῥωσσίᾳ νόμος, καθ' ὃν πληρό-
 νονται διὰ τὰ ἐξερχόμενα ἐκείθεν χρήματα 15 τοῖς 0|0.
 Τοιαῦται πράξεις τιμῶσι θεβαίως τὴν Ῥωσικὴν Κυβέρ-
 νησιν, καὶ ἐπισύρουσιν αἰωνίαν πρὸς αὐτὴν εὐγνωμοσύνην.
 Παρατηρητέον δὲ, ὅτι εἰς τὸ μέτρον αὐτὸ συνετέλεσε καὶ ἡ
 σύστασις τοῦ ἐνταῦθα ἀγαθοῦ καὶ ἐναρέτου Ῥωσικοῦ Πρέ-
 σβευς Κυρίου Περσιάνη. — Εὐλογημένον εἶη τὸ ὄνομα
 αὐτῶν !

Μεταξὺ τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα συνέδραμον τοὺς ἐκ-
 τελεστάς τῆς Ῥίζαρείου Διαθήκης πρὸς τακτοποίησιν τῆς
 Σχολῆς καὶ ῥύθμισιν τῶν χρηματικῶν ληψοδοσιῶν αὐτῆς,
 πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν τὸν Κύριον Γρηγόριον Μκρασλῆν,
 μεγαλέμπορον, κάτοικον Ὁδησσοῦ, ὅστις ἀφιλοκερδῶς καὶ
 κόπους καταβάλλει καὶ ἐνοχλήσεις ὑπομένει, ἵνα ἐξομαλύ-
 νη πᾶν κώλυμα εἰς τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν τῶν τόκων
 τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ χρηματικῆς περιουσίας τοῦ Ῥιζάρη, κτλ.
 κτλ. Οἱ ἐκτελεσταὶ, εὐγνωμονοῦντες πρὸς αὐτὸν, διέταξαν
 νὰ μνημονεύηται τὸ ὄνομα τοῦ σεβασμίου τούτου ἀνδρὸς
 καὶ ἐν τῷ ναῶ τῆς Σχολῆς.

Τὴν 9 Μαρτίου 1853, ἐν Ἀθήναις.

Ν. ΙΩΑΝΝΙΑΔΗΣ.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἰς Ἀθήναις, ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ οἰκίᾳ μου, ἐν ἔτει τῷ Σωτηρίῳ χίλια ὀκτακόσια τεσσαράκοντα (1840), τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἐγὼ ὁ Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης, Γραικὸς τῆς Νίσσης, γεννημένος ἐν τῷ κατὰ τὸ Ζαγόριον χωρίῳ τῶν Ἰωαννίνων, Μονοδενδρίῳ καλουμένῳ, ἔχων, ἐλέει Θεοῦ, σῶον τὸν νοῦν μου, ὑγιεῖς τὰς φρένας μου καὶ ἀπάσας τὰς αἰσθήσεις μου, καὶ φοβούμενος μήπως μοὶ συμβῇ αἰφνίδιος θάνατος, καὶ μείνῃ ἀδιάτακτος ἦτε ἰδία μου περιουσία, καὶ ἡ τοῦ μακαρίτου ἀγαθέλφου μου, Μάνθου Ῥιζάρη, ἣτις ἐγένετο καὶ αὐτῇ ἰδικῇ μου ἐκνομίμου καὶ ἀναντιρρήτου κληρονομίας, διὰ τοῦτο ἐκθέτω τὴν παροῦσάν μου ἐσχάτην θέλησιν, γνώμην καὶ διαθήκην, διαθέτων πᾶν ὅ,τι μᾶς ἐχάρισεν ἡ ἄκρα τοῦ Παντοδυναμοῦ Θεοῦ εὐσπλαγχνία εἰς τὸν δε τὸν πρόσκαιρον βίον διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν κόπων καὶ ἰδρώτων. Δέομαι οὖν τῆς θείας αὐτοῦ ἀγαθότητος ἵνα μοὶ ἐμπνεύσῃ διατάξαι αὐτὰ κατὰ τὸ ἅγιον αὐτοῦ θέλημα

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ διτακιοστοῦ τεσσαράκοντοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.)

Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης.

πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, καὶ τῆς τοῦ μακαρίτου ἀυταδέλφου μου.

Ἴδου δὲ συνοπτικῶς ἡ καταγραφή τῆς τε ἀκινήτου καὶ κινήτης περιουσίας μου, ὅσην μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἔχω ὡς ἀναφαίρετον καὶ ἀναπόσπαστον κτήμα μου.

1. Ἐπιτὰ γραμμάτια (μπιλιέτα) τῆς ἐν Πετροπόλει Βασιλικῆς τραπέζης τῆς ἐπὶ τῆς ἀποσθέσεως τῶν ὀφλημάτων (ποταησένια γγοχτοβτ), ἐξ αὐτῶν τὰ πέντε, γεγραμμένα τῇ ἐβδόμῃ Σεπτεμβρίου 1817 ἐπ' ὀνόματι τοῦ μακαρίτου ἀυταδέλφου μου Μάνθου Ραδιόνοφ Ριζάρη, ὑπὸ ἀριθ. 860-861-862-863 καὶ 864 ἀνά ρούβλια 1200 τὸ καθὲν, ὅλα δὲ ὁμοῦ ρούβλια 60000, καὶ τὰ ἄλλα γεγραμμένα ἐπ' ὀνόματί μου τῇ 5 Ἰουνίου 1824 ὑπὸ τοὺς Ἀριθ. 9442 καὶ 9443 ἀνά ρούβλια 30000 τὸ καθὲν, καὶ τὰ δύο διὰ ρούβλια 60000 ὅλων δὲ αὐτῶν τῶν γραμματίων τὸ ποσὸν ἀναβαίνει εἰς ρούβλια 120,000, ἧτοι ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας εἰς Ἀσιγνάτζιας.

Αὐτὰ τὰ γραμμάτια εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ Γρηγορίου Μαρασλή, ἐπιφορτισμένου νὰ λαμβάνῃ τοὺς τόκους τῶν ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον τῆς Ὀδησσοῦ.

Ὁ τόκος αὐτῶν τῶν γραμματίων λαμβάνεται καθ' ἑξαμηνίαν· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ τόκος ἀπόλλυται. Ἀπόκειται εἰς τὴν φρόνησιν τῶν ἐκτελεστῶν τῆς παρούσης μου νὰ τὰ μεταφέρωσιν εἰς ἄλλον,

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστιῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ραδιόνοφ Ριζάρη)

ὅταν ἀποθάνῃ, ἢ καὶ προτῆτερα, ὁ εἰρημένος Μαρασλῆς.

2. Τέσσαρα γραμμάτια (μπιλιέτα) τοῦ ἐν Μόσχᾳ βασιλικοῦ Ὀρφανοτροφείου ὑπ' ἀριθ. 21548-21-549 21550-21551. ἕκαστον αὐτῶν διαλαμβάνει περὶ εἰκοσιπέντε χιλιάδων ρουβλίων· ὅλα δὲ ὁμοῦ περὶ 100 χιλιάδων ρουβλίων. Αὐτὰ εἶναι γεγραμμένα ἐπ' ὀνόματί μου ἄνευ διορίας τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1826. Τὰ γραμμάτια ταῦτα εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ἀντωνίου Παύλου Κομιζοπούλου. (Κατὰ λάθος εἶχαν ἀπερασθῆ, ὡς ἄνωθι, ἑκατὸν χιλιάδες ρούβλια· ἀπεράσθησαν κατὰ λάθος, ἐπειδὴ τὰ εἶχα τραβῆσει πρὸ καιροῦ. (α) Γεώργιος Ραδιόνοφ Ριζάρης).

3. Εἰς τρεῖς ἄκταις τῆς Ῥωσικῆς Ἀμερικανικῆς ἐταιρίας ἀνὰ 500 ρούβλια κάθε μία. Αὗται εὐρίσκονται εἰς τὸν ἐν Μόσχᾳ Ἀντώνιον Παύλου Κομιζόπουλον, ἐπιφορτισμένον νὰ φροντιζῇ περὶ τῆς λήψεως τῶν τόκων, οἵτινες ὑπολογίζονται κατὰ τριετίαν. Αὗται εἶναι ὑπ' ἀριθ. 6148, 6149 καὶ 7107.

4. Εἰς τὸν ἐν Ὀδησσῷ Γρηγόριον Μαρασλῆν εὐρίσκονται, κατὰ τὰ κατάστιχά μου, ἕως ἑκατὸν πενήτηντα χιλιάδες ρούβλια, ἐκ τῶν ὁποίων σκοπεύω νὰ σηκώσω ὅσα χρειασθῶ· τὰ κατάστιχά μου δὲ θέλουν διαλαμβάνει πόσα χρήματα θέλουν ἀπομείνει παρὰ τῶ εἰρημένῳ.

(α) Ἴδου τὴν ἐν τῷ τέλει τῆς Διαθήκης πράξιν τῶν ἐκτελεστών. Σημ. Ἐαδ.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιάτου ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρκοσιοτοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ραδιόνοφ Ριζάρης.)

5. Μίαν ὁμολογίαν τῆς ὑπογραφῆς καὶ σφραγι-
δος τοῦ μακαρίτου Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάν-
του, γεγραμμένην ἐπ' ὀνόματι ἡμῶν τῶν αὐταδέλ-
φων Μάνθου καὶ Γεωργίου Ριζάριδων τῇ 7 Ἰουλίου
1820 διὰ βούβλια τριάκοντα χιλιάδων εἰς Ἀσιγνά-
ταιας, πληρωτέα σὺν τῷ συνήθει δικαίῳ τόκῳ μετὰ τὴν
ἐλευθέρωσιν τῆς φίλης Ἑλλάδος.

6. Ἐν χρεωστικὸν ἀποδεικτικὸν τῶν Κ. Κ. Β.
Καποδίστρια, καὶ Κωνσταντίνου Γεροστάθη, ἐπίστα-
τῶν, τοῦ διὰ ψηφίσματος τῆς Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων
Συνελεύσεως, ἀνοιχθέντος εἰς Κέρκυραν δανείου ἐκ-
δοδομένου ἐπ' ὀνοματίμου τῇ 2 Ἰανουαρίου 1828,
διὰ 2540 τάλληρα Λυστριακά, ἐμβασθέντα παρ' ἐμοῦ
εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ αὐτοῦ δανείου.

7. Εἰς διαφόρους ὁμολογίας, σταλείσας εἰς Κων-
σταντινούπολιν πρὸς τὸν κύριον Βασιλεῖον Ἀσκληπιά-
δην κατὰ τὴν ὁγδόην Ἰανουαρίου 1838, διὰ νὰ λάβῃ
πρόνοιαν περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων, συμ-
ποσομένων εἰς 43,355 γρόσια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνέχεται
κατὰ 8,468 γρόσια καὶ 20 παράδες ὁ Ἰωάννης Κό-
νιαρης.

8. Διάφορα ἀποδεικτικά, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται,
ὅτι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐδάνεισα ὀκτὼ χιλιάδας
βουβλιῶν εἰς τὰ μέλη τῆς ἑταιρίας, ἧτις ἐσυστήθη εἰς
Μόσχαν κατὰ συνέπειαν προσπαθειῶν τοῦ ἀειμνήστου
Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ διτακασιατοῦ τεσσ-
αρακκοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Παδίων Ριζάρης)

Τὸ ποσὸν τοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλλάδος δοθέντος δανείου ἀναβαίνει εἰς ρούβλια 50,500 (πεντήκοντα χιλιάδας πεντακόσια)

9. Ἐν οἰκόπεδον καὶ ἐν παλαιοελαιοτριβείον, τὰ ὁποῖα, εὑρισκόμενα εἰς τὸ ἐν Ἀμαρουσίῳ Μπραχάμιον, γειτονεύουν ἀπὸ τὸ ἐν μέρος ἀφ' ἑνὸς μὲ κτῆμα τοῦ Τζοκλίδου, ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ κτῆμα τοῦ Καμπέρη, καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα δύο μέρη μὲ τὸν δρόμον.

10. Ἐξήκοντα πέντε ἐλαιόδενδρα εἰς τὸ Μπραχάμι· αὐτὰ γειτονεύουν ἀπὸ τὸ ἐν μέρος μὲ τὴν Βαλδέ, ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ τὸν Χρήστον Κραπήλα, ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ τὸν Βεζήρ Τσοχατάρην· κατὰ μέρη μὲ τὸν Λογοθέτην, Καλογεράν, Λάμπρον Βλάχον καὶ μὲ τὴν Ἀμπολὴν· πλησίον αὐτῶν εἶναι καὶ ἓνας λαχανότοπος περίπου δύο στρεμμάτων, περισφαλισμένος μὲ καλούπια, καὶ ἔχει μέσα καὶ δύο ἐλαιόδενδρα.

11. Τεσσαράκοντα πέντε ἐλαιόδενδρα, κείμενα εἰς τὴν Καλογρέζαν, καὶ ἓνα ἀμπελότοπον 4 $\frac{1}{2}$ στρεμμάτων. Αὐτὰ γειτονεύουν ἀπὸ τὸ ἐν μέρος μὲ τὸν Προβατάρην, ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ τὸν Μουλά Μπεκῆρ, ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ τὰ Μονοστηριακὰ Καλογρέζης, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ τὸν Ταταραχμέταγα, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ τὸ ἀμπέλιον τοῦ Ἰωάννου Γκοτζίᾶ.

12. Ὀκτὼ ἐλαιόδενδρα, εὑρισκόμενα εἰς τὸν δρόμον τῆς Κηφισσιᾶς, καὶ περιοριζόμενα ἀπὸ τὸ ἐν μέρος ἀπὸ τὰ ἐλαιόδενδρα τοῦ Νικολάου Χαϊμαντᾶ,

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.)

ἀπὸ τὰ ἄλλα δύο μέρη μὲ τὸν Βεζήρ Τζοχαντάρην, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος μὲ τὸν δημόσιον δρόμον.

13. Ἐξικοσι πέντε ἐλαιόδενδρα καὶ ἓνα περιβόλιον μετὰ τοῦ ὕδατος. Αὐτὰ κεῖνται εἰς Μπραχάμι, καὶ γειτονεύουν μὲ τὸ ρεῦμα, μὲ τὸν Καμπέρην, μὲ τὸν Τσοκλίδην, μὲ τὸν Καλογεράν, μὲ τὸν Χαϊμαντᾶ καὶ μὲ τὸν δρόμον.

14. Πεντήκοντα πέντε ἐλαιόδενδρα, ὀνομαζόμενα τοῦ Μεγιάρη, καὶ κείμενα εἰς τοῦ Λογοθέτη. Γειτονεύουν ἀπὸ τὸ ἓν μέρος μὲ τὸν Ἄλύπιον Καλογεράν, ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ τὸν Χαϊρούλδην, ἀπὸ τὰ τρία μέρη μὲ τὸν Λογοθέτην.

15. Δεκαοκτὼ ἐλαιόδενδρα εἰς τὸ Μπραχάμι, ἀγορασμένα ἀπὸ τὸν Οὐσμάν Τσολομάναν. Γειτονεύουν μὲ τὸ χωράφιον τοῦ Σαλίχαγα, μὲ τὸν κήπον τοῦ Καρόλα, μὲ τὸν Χαϊμαντᾶ, μὲ τὸν Κορτέση καὶ μὲ ἄλλους.

16. Πεντήκοντα ἑπτὰ ἐλαιόδενδρα, εὕρισκόμενα εἰς Μπραχάμι εἰς Καλογρέζαν, ὀνομαζόμενα τοῦ Μουλᾶ Μπεκέρ, Γειτονεύουν ἀπὸ τὸ ἓν μέρος μὲ τὸν Θωμᾶν Λογοθέτου, ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ τὸν δημόσιον δρόμον, ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη πάλιν μὲ τὸν Λογοθέτην, ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ τὸν ρύακα, ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ τὸν Σεῖ Μουράτ Ἐφέντη, καὶ μὲ τὰ δένδρα τοῦ Γεωργίου Μπαμπάτη.

17. Ἑπτὰ ἐλαιόδενδρα, κείμενα εἰς τὸ Κάτω

(Τὴν πρώτην τοῦ μνηδὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.)

(Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης.)

Ἀμαρουσίον πλησίον τῆς γεφύρας. Γειτονεύουν μετὸν Χατση Σκοῦνα, μετὸν ἐλαιῶνα τῶν τέκνων Πανταζῆ, μετὸν Ἰσδρισεμῆρ, καὶ μετὴν Ἀμπολῆν.

18. Δώδεκα ἐλαιόδενδρα, κείμενα εἰς Καλογρέζαν. Γειτονεύουν μετὸν Καραϊμβραῖμ, μετὰ μοναστηριακά δένδρα.

19. Εἴκοσι ἐπτὰ ἐλαιόδενδρα, τὰ ὅποια ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη γειτονεύουν μετὰ Κορδαλῆ, καὶ τώρα Ῥιζάρη, μετὴν Ἀμπολῆν, μετὸ μοναστήριον κτλ.

20. Δεκατέσσαρα ἐλαιόδενδρα, κείμενα εἰς καλογρέζαν μέσα εἰς τὸ ἀμπέλιον 4 $\frac{1}{4}$ στρεμμάτων. Γειτονεύουν μετὸς Προβατάριδας, μετὸν Ἀργύριον Γσοκλίδην, μετὸν Ἀντώνιον Μπορνάζον, μετὸν Θεοδωρῆν τοῦ Ζαχαρία, καὶ μετὸν Ῥιζάρην· εἰς τὸ Μπραχάμι πλησίον εἰς τὸν τόπον Πέλλι κακαλούμενον ἔχω ἐν γήπεδον.

21. Ἐκατὸν τέσσαρα ἐλαιόδενδρα ἀγορασμένα ἀπὸ τὸν Δημήτριον Καλιφρονᾶν· ἐξ αὐτῶν 14 εὑρίσκονται εἰς Χαλκωματᾶ, καὶ γειτονεύουν μετὸν Τρικαλιανόν, μετὸν Δημήτριον Χαϊμαντᾶ, μετὸν Νικόλαον Λιανοσταφίδα, καὶ μετὸν Παναγῆ Σακελάρη. — 45 εὑρίσκονται εἰς Καλογρέζαν μετὴν ρευματαριά. Γειτονεύουν μετὴν Δουκέσσαν, μετὸν Ἀλύπιον Καλογερᾶν καὶ μετὸ βεῦμα. — 17 εὑρίσκονται εἰς ἅγιον Θωμᾶν, καὶ γειτονεύουν μετὸν Ἀλύπιον Καλογερᾶν, μετὸν Λογοθέτην, μετὸν

(Τὴν πρώτην τοῦ μανὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ κατακοισιστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης.)

Ἰ. Αχμέτ Σπαχῆν καὶ μὲ τὸ ρεῦμα τοῦ Βαλδέ. — 27 εὐρίσκονται εἰς Λογοθέτην. Γειτονεύουν βορεινὰ καὶ ἀνατολικά μὲ τὸν Λογοθέτην, κατὰ νότον μὲ τὸν Γεώργιον Μπαρπάνου καὶ δυτικὰ μὲ τὸν Ῥιζάρην. — 3 εὐρίσκονται εἰς Ἄρκουδαν. Γειτονεύουν κατὰ βορρᾶν μὲ τὸν Πανταζῆν, κατ' ἀνατολάς μὲ τὸν Παππαρῆρηγόπουλον, πρὸς δύσιν μὲ τὸν Συναίτην, καὶ πρὸς νότον μὲ τὸν Σλαματζᾶν Ντεμερτζῆν.

22. Τεσσαράκοντα δύο ἐλαιόδενδρα, ἀγορασμένα ἀπὸ τὸν Νικόλαον Κονόγκουλα, καὶ εὐρίσκονται 31 εἰς Πισίρι, γειτονεύομενα πρὸς δύσιν μὲ τὴν Φευματαριάν, καὶ τὸν Σαράντην Μπανάναν, πρὸς βορρᾶν μὲ τὸν Φυλακτὸν Μεσοῦτην, πρὸς νότον μὲ τὸν Λογοθέτην, πρὸς ἀνατολάς μὲ τὰ τέκνα Δημολίκια. — 6 εἰς παλαιόσπητον, γειτονεύομενα ἀπὸ τὰ τρία μέρη μὲ τὸν Λογοθέτην, ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ τὴν Ἄμπολῆν. — 5 εἰς τὸ Λογοθέτη. Γειτονεύουν μὲ τὸ περιβόλι τοῦ Σκλίπονα, μὲ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Φενερλή, καὶ μὲ τὴν Ἄμπολῆν· εἶναι δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν χωρᾷ συνορευόν μὲ τὸν Λογοθέτην, καὶ μὲ τὴν Ἄμπολῆν.

23. Εἴκοσι ἐννέα ἐλαιόδενδρα, ἀγορασμένα ἀπὸ τοὺς κληρονόμους Τρικαλινοῦ, εὐρίσκονται δὲ ἐξ αὐτῶν 26 εἰς τὸ γεφύρι Ἀμαρουσίου εἰς ρευματαριά. Γειτονεύομενα ἀνατολικά μὲ τὴν Ἄμπολῆν, δυτικὰ μὲ τὸν Γιαννάκον καὶ δρόμον, πρὸς βορρᾶν μὲ τὸν

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ διατακιοστοῦ τεσσαρακιοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.)

Γεώργιος Παδιόνοφ Ῥιζάρης.

Ἐμὶρ Ἀχμέτην, πρὸς νότον μὲ τὸν Μῆτρον Πετρί-
δη. — 3 εἰς Χαλκωματὰ Καλογρέζης, γειτονεύμε-
να πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὸν Βενθύλον, πρὸς δύσιν μὲ
τὸν Βεζήρ Τζοχατάρην, πρὸς βορρᾶν μὲ τὸν Χαί-
μαντᾶν.

24. Ἑπτὰ ἐλαιόδενδρα ἀγορασμένα ἀπὸ Ντέκα
εἰς θέσιν τινα τοῦ Μπραχαμίου. Αὐτὰ γειτονεύου
ἀπὸ τὸ ἕν μέρος μὲ τὸν Ἰωάννην Βλάχον, ἀπὸ τὸ
ἄλλο μὲ Ῥιζάρην, καὶ ~~τὴν~~ ἀπὸ τὰ ἄλλα δύο μέρη
μὲ τὸν Ἀλύπιον Καλογεράν.

Περὶ αὐτῶν τῶν πεντακοσίων δέκα ἑπτὰ ἐλαιο-
δένδρων (περὶ ὧν ἔγεινε λόγος εἰς τὰ ἀνωτέρω κε-
φάλαια 9 ἕως 24.) διαλαμβάνουσι τὰ διάφορα δι-
καιόγραφα μου, τὰ ὅποια εὐρίσκονται παρ' ἐμοὶ αὐτῶ.

Ἀμπέλια.

24'. Πέντε στρέμματα ἀμπελίου ἀγορασθέντα
ἀπὸ τὸν Χουσεϊναγα Ῥηγαζεδέ, ὀνομαζόμενα τοῦ
Μουλά Μπεκήρ.

25. $4 \frac{2}{4}$ στρέμματα ἀμπελίου, ἀγορασθέντος
ἀπὸ τὸν Χουσίη Βεζήη.

26. Δύο $\frac{1}{4}$ στρέμματα (287 βήματα) ἀμπε-
λίου, ἀγορασθέντα ἀπὸ Προβατάρην.

27. Δύο στρέμματα ἀμπελίου, ἀγορασθέντος ἀ-
πὸ Γ. καὶ Γρηγόριον Θεοδώρη Ζαχαρίαν.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσ-
κααρκοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Ῥαδιόφορ Ῥιζάρης.

28. Στρέμματα τρία καὶ ἐν τέταρτον (20 βήματα) ἀμπελίου, ἀγορασθέντος ἀπὸ Λευτεριά Κοτζιά.

29. Στρέμματα δύο ἀμπελίου, ἀγορασθέντος ἀπὸ Λευτεριά Λάμπρου Πούλου παλαιάμπελον.

30. Δύο στρέμματα ἀμπελίου πλησίον τοῦ λαχανοτόπου.

31. Τέσσαρα στρέμματα ἀμπελίου πρὸς τὰ ἀμπέλια τοῦ Μουλά Μπεκήρ.

Οἰκόπεδα. — Οἰκίαι. — Περιβόλια. κλπ.

32. Ἐν οἰκόπεδον, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν Κύριον Α. Κοματιῆν ὑπὸ τὸν Ἀριθ. 4. Περιέχονται δὲ ἐν αὐτῷ δύο οἰκοδομαὶ καὶ κῆπος.

33. Ἐν ὅμοιον οἰκόπεδον, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν Σπυρίδωνα Χαλκοκονδύλην ὑπὸ τὸν Ἀριθ. 3. Περιέχονται δὲ ἐν αὐτῷ δύο οἰκοδομαὶ καὶ κῆπος.

34. Ἐν οἰκόπεδον εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ἑρμοῦ, ἀγορασθὲν εἰς δημοπρασίαν ἀπὸ τὴν μονὴν τῶν Ἀσωμάτων (ἐπ' αὐτοῦ μελετῶ ἤδη γὰρ οἰκοδομήσω).

35. Ἐνα οἶκον, ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Λουκᾶν Πύρρον ὑπ' ἀριθ. 63. Εὐρίσκειται εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ἑρμοῦ.

36. Ἐνα οἶκον, ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Γεώργιον Λύτζικα μὲ τὸν κῆπόν του.

(Τὴν πρώτῃν τοῦ μνηθὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιεταῦ διτακοσιεταῦ τεσσαρακοστού ἔτους ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Παδιόνοφ Φιλάρης.)

37. Ἐν περιβόλιον, ἀγορασθὲν εἰς δημοπρασίαν ἀπὸ τὴν μονὴν τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη εἰς τὸν δρόμον τῶν Ἀμπελοκήπων ἐπ' αὐτοῦ ἀνήγειρα ἤδη καὶ οἰκοδομήν.

38. Δύο μαγαζία, κείμενα εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Δῆμον Παππᾶ Μίχα, ὑπ' ἀριθ. 335 καὶ 336, κατὰ τὴν πλατεῖαν τῆς ἀγορᾶς.

39. Ἐν ἐν Πειραιεῖ μαγαζίον, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὴν χήραν Εὐθυμίου Ἀναγνώστου Κανέλλου.

40. Δύο ἐν Πειραιεῖ μαγαζία, ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Δημήτριον Βισβίτζην.

41. Τέσσαρα ἐν Πειραιεῖ μαγαζία, ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον Παππαγγέλου κτλ. ὑπ' ἀριθ. 115—116.

42. Ἐνα ἐν Πειραιεῖ φοῦρνον ἐν τῇ ὁδῷ Ὁθωγος ὑπ' Ἀριθ. 177, ἀγορασμένον ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον Νικολάου Λαμπικόντα.

43. Ἐνα ἐν Πειραιεῖ οἶκον ἐν τῇ ὁδῷ Ὁθωνος ὑπὸ τὸν Ἀριθ. 178· πωλητὴς αὐτοῦ εἶναι ὁ Δῆμος Ἀντωνίου.

44. Ἐνα οἶκον ἐν Πειραιεῖ, ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Βασίλειον Δουκαν. Κεῖται εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ὁθωγος καὶ Ἀδριανοῦ ὑπ' ἀριθ. 20.

45. Ἐν ἐν Πειραιεῖ οἰκόπεδον, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν Φώτιον Τεφαρίκην. Κεῖται εἰς τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ, καὶ ὠκοδομήθη ἐπ' αὐτοῦ οἰκία. Περὶ αὐ-

(Τὴν πρώτῃν τοῦ μὲνδὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ δεκαοκτωστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Παδιόνοφ Ῥιζάρης.

τοῦ διαλαμβάνει τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1756 παραχωρητήριον ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας.

46. Ἐν εἰς Πειραιᾷ μαγαζίον, ἀγορασθὲν ἀπὸ τοὺς Ἐμμανουὴλ Πρετεγοτίκαν καὶ Ἀντώνιον Παπαζανετιάκη. Αὐτὸ εὐρίσκεται εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ἀδριανοῦ ὑπ' ἀριθ. 305.

47. Ἐν οἰκόπεδον ἐν Πειραιεὶ εἰς τὸ ἀκροθαλάσιον αὐτὸ, συγκείμενον ἐκ πηχῶν 500, ἠγοράσθη ἀπὸ τὸν Νικόλαον.

Περὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν τῶν κτημάτων διαλαμβάνουν, ἐν ἐκτάσει, τὰ κατάστιχά μου καὶ δικαιογράφα μου.

48. Διάφορα βιβλία, τῶν ὁποίων ὁ κατάλογος κεῖται εἰς τὰ ἔγγραφα μου.

49. Διάφορα ἄλλα κινήτὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα θέλουν εὐρεθῆ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου, καθὼς καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀποδειχθῆ ἐκ τῶν καταστίχων καὶ ἐγγράφων μου ὡς ἀνηκόν μοι περὶ δὲ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου εἰκόνων γίνεται λόγος εἰς τὸ ἀρθρ. 62.

50. Περὶ τῆς περιουσίας μου λοιπὸν ταύτης, κινήτης τε καὶ ἀκινήτου, θέλω καὶ διατάττω ἐλευθέρως καὶ ἀπαραβιάστως γὰ ἐνεργηθῶσι τὰ ἀκέλουθα, μενούσης ἀνισχύρου καὶ ἀκύρου τῆς ἄλλης μου διαθήκης, τὴν ὁποίαν συνέταξα ἐν Ὁδησοῦ τὴν πρώτην Φεβρουαρίου 1833.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.)

51. Ἐστω μοι κληρονόμος ὁ Νικόλαος Θεοχάρης, διαμένων κατὰ τὸ παρὸν ἐν Ἀθήναις ὡς Γραμματεὺς παρὰ ταῖς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. Ἀφίνω δὲ εἰς αὐτὸν διὰ μίαν μόνην φορὰν δραχ. ἑκατόν. Ἐάν ὁ κληρονόμος μου οὗτος προαποθάνῃ, ἢ δὲν κληρονομήσῃ δι' ὅποιανδήποτε ἄλλην αἰτίαν, θέλω ὥστε ἡ ἀφελεῖσα αὐτῷ ποσότης νὰ ληφθῇ παρὰ τοῦ Χριστοδούλου Κλονάρη, κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις, τὸν ὅποιον διορίζω κληρονόμον μου, ἂν συμβῇ κώλυμά τι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ εἰρημένου Νικολάου Θεοχάρη.

52. Ἀφίνω εἰς τὰ εἰς τὴν πατριίδα μου Μονοδένδριον δύο Μοναστήρια, τὸ τοῦ Προφήτου Ἡλίας καὶ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἐκεῖ τρεῖς ἐκκλησίας τῶν τριῶν Μαχαλάδων, διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν, ἀνά δραχ. 100 εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν ναῶν, ἦτοι τὸ ὅλον δραχμὰς πεντακοσίας. Παρακαλῶ δὲ τοὺς ἐπιτρόπους αὐτῶν τῶν ναῶν νὰ καταγράψωσιν εἰς τὰ δίπτυχα τῶν αὐτῶν Μοναστηρίων καὶ ἐκκλησιῶν τὰ ὀνόματα ἡμῶν Μάνθου καὶ Γεωργίου Ῥιζάριδων, διὰ νὰ μνημονεύωνται πάντοτε μετὰ τῶν γονέων ἡμῶν.

Παρακαλῶ δὲ καὶ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς παρουσίας μου διαθήκης νὰ ἐξαποστείλωσιν αὐτάς, ὡς διέταξα, φροντίζοντες ὥστε νὰ ἐνεργήσωσι καὶ τὴν εἰ-

(Τὴν πρώτην τοῦ κληρῶνος Ἰαννουκρίου τοῦ χλιιστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.)

Γεώργιος Ῥαδιώσης Ῥιζάρης.

ρημένην εἰς τὰ δίπτυχα ἐγγραφὴν τῶν ὀνομάτων
 ἡμῶν Μάνθου καὶ Γεωργίου Ῥιζαρίδων.

53. Ἀφίνω εἰς τὴν ἐξαδέλφην μου Βασιλικήν,
 σύζυγον Ἀναστασίου Κόνιαρη, μίαν καὶ μόνην φορὰν
 δραχμὰς πεντακοσίας, τὰς ὁποίας θέλω νὰ λάβωσι
 τὰ δύο τέκνα της, ἂν αὕτη προαποβιώσῃ ἢ κληροδο-
 σία αὕτη θέλει δοθῆ ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς δια-
 θήκης μου ταύτης.

54. Ἀφίνω διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν εἰς τὰς θυ-
 γατέρας τῆς πατρόθεν θείας μου Λάρινας, δηλαδὴ εἰς
 τὴν Ἀσήμον καὶ Βασιλικήν, καὶ τρίτην, ὅπου εἰρί-
 σκεται εἰς χωρίον Τζερβάρι, (τὸ ὄνομά της δὲν τὸ
 ἐνθυμοῦμαι), καὶ Μιχαὴλ Γεωργίου αὐτάδελφόν των,
 ἀνὰ δραχμὰς ἑκατὸν εἰς ἕκαστον, τὸ ὅλον τετρακο-
 σίας, τὰς ὁποίας θέλουν λάβει ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς
 τῆς παρούσης μου μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου ἂν δὲ προα-
 ποθάνωσι, δύνανται νὰ τὰς λάβωσιν οἱ κληρονόμοι
 των.

55. Ἀφίνω διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν εἰς τὴν
 Ἀγγελικὴν, Καλούσω, Σάναν, θυγατέρας τῆς Οἰκο-
 νόμαινας, (ἢ τελευταία Σάνα εἶναι σύζυγος τοῦ Κων-
 σταντῆ Φακίδη), ἀνὰ δραχ. ἑκατὸν εἰς ἑκάστην, τὸ
 ὅλον δραχ. τριακοσίας, τὰς ὁποίας θέλουν λάβει με-
 τὰ τὴν ἀποβίωσίν μου. Εἰς αὐτὰς ἕκαμα ἔτι ζῶν καὶ
 ἄλλας εὐεργεσίας ἂν αὐταὶ προαποθάνωσι, δύνανται
 νὰ τὰς λάβωσιν οἱ κληρονόμοι των.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατακοστοῦ τεσε-
 παρακοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ῥιζαρίδης)

56. Ἀφίνω διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν δραχμὰς 100 (ἑκατὸν) εἰς τὴν εἰς τὸ χωρίον Σοποτσέλιον εὐρισκομένην Ἀγγελικὴν ἑξαδέλφην μου. Θέλει τὰς λάβει μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης μου. Ἀφίνω προσέτι εἰς μίαν ἄλλην ἀδελφὴν τῆς Ἀγγελικῆς εὐρισκομένην εἰς χωρίον Τσερβάριον, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν ἐνθυμοῦμαι, δραχ. ἑκατὸν, τὰς ὁποίας θέλει λάβει μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου εἰς ἀμφοτέρας αὐτὰς ζῶν ἔτι ἕκαμα καὶ ἄλλας εὐεργεσίας· ἂν αὐταὶ προαποθάνωσι, δύνανται νὰ τὰς λάβωσιν οἱ κληρονόμοι των.

57. Ἀφίνω διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν εἰς τὰ τέκνα τῆς ἀποβιώσασθης πρώτης ἑξαδέλφης μου Ζωίτζας Ντανομάνθαινας, δραχμὰς διακοσίας, τὰς ὁποίας θέλω νὰ ἀπολαύσωσι μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου, λαμβάνοντα αὐτὰς ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου. Θέλουν τὰς λάβει οἱ κληρονόμοι τῆς.

58. Ὅσοι συγγενεῖς ἀποδείξουν, ὅτι εἶναι δεῦτεροι ἑξάδελφοι, ἢ δεύτεραι ἑξαδέλφαι, θέλουν λάβει ἑκατὸν δραχ. ἕκαστος διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν. Ἄν δὲ παρουσιασθῶσι πλέον τῶν ἕξ τοιούτων συγγενῶν, θέλω ὥστε πέντε μόνον νὰ λάβωσιν, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν πρέπει νὰ λάβωσι τὸ παραμικρὸν, διότι δὲν ἐνθυμοῦμαι τὰ ὀνόματά των,

59. Ἀφίνω καὶ θέλω νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς κατὰ

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.)

(Γεώργιος Παλιόνοφ Ριζάρης.)

τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποβιώσεώς μου ὑπῆρέτας δραχμὰς ἑκατὸν εἰς ἕκαστον.

60. Ἐπειδὴ εἰς τοὺς ἄλλους ὑπάρχοντας τυχὸν συγγενεῖς ἕκαμα ζῶν ἔτι διάφορα εὐεργετήματα, ἀποκλείω αὐτοὺς πάσης ἄλλης ἀπαιτήσεως, καὶ θέλω νὰ μὴ λάβωσιν οὐδὲ ὄβολόν.

Τὰ εἰρημένα εἰς τὰ ἄρθρα 52 ἕως 59 κληροδοτήματα θέλουν δοθῆ εἰς τοὺς ὀνομασθέντας συγγενεῖς μου, ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, διὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς παρούσης διαθήκης μου, οἱ ὅποιοι ἐκτελεσταὶ ὀφείλουν νὰ ζητῶσιν, ἀπὸ τοὺς ὀνομασθέντας συγγενεῖς μου, ἀποδεικτικὸν τοῦ προΐσαμένου τῆς πατρίδος των, βεβαίονον τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸν πρὸς ἐμὲ βαθμὸν τῆς συγγενείας των· αὐτὸ δὲ τὸ ἀποδεικτικὸν νὰ ἴηαι προσεπιβεβαιωμένον ἀπὸ τὸν ἐκεῖσε Ἀρχιερέα. Τὸ ἀποδεικτικὸν αὐτὸ δύνανται νὰ διευθύνωσιν εἰς τοὺς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης μου καὶ διὰ πληρεξουσίου των τακτικῶς ἀνεγνωρισμένου· ἐν ἑνὶ λόγῳ ἀπόκειται εἰς τὴν φρόνησιν καὶ ἀρετὴν τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης μου νὰ δώσωσι τὰ ἀφεθέντα κληροδοτήματα, ὅταν βεβαιωθῶσι προσηκόντως περὶ τῆς ταυτότητος τῶν ὀνομασθέντων εἰς αὐτὰ προσώπων.

61. Θέλω καὶ διατάττω, ὥστε οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης μου διαθήκης νὰ δίδωσι κατ' ἔτος εἰς τοὺς ἐφόρους (ἢ τοὺς διὰ τακτικοῦ πληρεξουσίου ἀντιπροσωπεύοντας τοὺς ἐφόρους) τῆς ἐν τῇ πατριδί μου

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀτακοσιοστοῦ τετραρακοστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.)

Γεώργιος Ῥαχιδινόφ Ῥιζάρης,

Μονοδενδρίω σχολῆς δραχμὰς δύο χιλιάδας, ἤτοι δραχμὰς 2000, διὰ νὰ χρησιμεύωσι πρὸς διατήρησιν καὶ αὐξήσιν τῆς σχολῆς· ὡς κατάστημα τῆς σχολῆς ταύτης προσδιώρισα, ζῶν ἔτι, τὴν ἐν Μονοδενδρίω οἰκίαν μου, ἣ ὁποία, φροντίσι καὶ ἐξόδοις ἐμοῦ αὐτοῦ, μετεβρύθμισθη ἐπὶ τὸ καταλληλότερον· ἐπίσης ζῶν ἔτι ἐπροίκισα τὴν σχολὴν ταύτην μὲ διάφορα βιβλία, τὰ ὁποῖα κατὰ καιροὺς ἀπέστειλα, καὶ μὲ πέντε ἐργαστήρια καὶ ὑπόγειον εὐρισκόμενα εἰς Ἰάσιον, κατὰ τὰ σταλέντα ἡδὴ δικαιοῦγράφα μου εἰς τοὺς ἐφόρους τῆς, περὶ ἧς ὁ λόγος, σχολῆς· θέλω δὲ καὶ διατάττω, ὥστε οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης διαθήκης μου νὰ χορηγῶσι κατ' ἔτος τὴν εἰρημένην εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ποσότητα, ἀφοῦ προηγουμένως λάβωσι τακτικὸν καὶ μὲ ἀποδεικτικὰ συνωδευμένον τὸν λογαριασμὸν τῆς χρήσεως τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν, καὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐργαστηρίων· δὲν πρέπει δὲ νὰ δίδωσιν οὔτε ὀβολὸν τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἀν δὲν λάβωσιν αὐτὸν τὸν λογαριασμὸν. Ἄν δὲ ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ τούτου φανῆ περίσσειμά τι, θέλω νὰ κρατῆται ἐκ τῆς τοῦ ἐπομένου ἔτους ἐπιχορηγήσεως, τουτέστι τόσῃ ποσότης, ὅση ἐπερίσσεισε τὸ προηγούμενον, καὶ οὕτως ἐφεξῆς. Τὸν ἰσολογισμὸν αὐτὸν θέλουν ὑποβάλλει οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης διαθήκης μου εἰς τὴν ἀρχὴν, περὶ ἧς γίνεται λόγος εἰς τὸ κεφάλαιον 92 τῆς παρούσης, περιεμνοντες τακτικὴν ἔγκρισιν· ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν φρό-

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατακσιοστοῦ τριακασιοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

Γεώργιος Παθιόνοφ Ἐξάρχης

νησιν τῶν ἐφόρων τῆς σχολῆς τοῦ Μονοδενδρίου νὰ στέλλωσιν ἐγκαίρως τὸν ἰσολογισμόν καὶ τὰ ἀποδεικτικά, φέροντα ἐπικυρωμένην παρὰ τοῦ ἐπιτοπίου Ἑλληνικοῦ Προξένου τὴν ὑπογραφήν των, διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσι βραδύτητες. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ ἔγραψα, κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1835, εἰς τοὺς προστώτας τοῦ χωρίου Μονοδενδρίου, ὡς φαίνεται εἰς τὸ προσηρητημένον γράμμα μου. (α)

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

62. Τούτων αὐτῶ διαταχθέντων, δηλοποιῶ, ὅτι ὁ σκοπός, ἡ θέλησις καὶ ἡ ἀπόφασίς μου εἶναι, ὥστε ἡ λοιπὴ περιουσία μου, κινήτῃ τε καὶ ἀκίνητος, νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς σύστασιν καὶ διατήρησιν μιᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς. (Ἐπομένως α.) ὅλα τὰ ἀκίνητα κτήματά μου, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὰ ἄρθρα 9 ἕως 47 τῆς παρούσης διαθήκης μου, ἀφιερώνονται εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην. — β.) ὅλα τὰ μετρητὰ χρήματα, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρ. 1 ἕως 8 τῆς παρούσης μου, ἀφιερώνονται εἰς τὴν ἰδίαν Σχολὴν. — γ.) τὸ ἐκπλειστηρίασμα ὄλων τῶν κινήτων πραγμάτων, ὅσα εὐρεθῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν μου μετὰ

(α) Παράβ. δὲ τὸν μετὰ τὴν διαθήκην κωδῆκελον τῆς 29 Μαΐου 1841. Σημ. Ἐκδ.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατακιστοῦ τριακιστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ῥαδινῶφ Ῥιζάρης)

τὸν θάνατόν μου, ἀφιερώνεται εἰς τὴν ἰδίαν Σχολήν.—
 δ.) ὅλα τὰ μετρητὰ χρήματα, ὅσα εὐρεθῶσι, κατὰ τὸν
 θάνατόν μου, παρ' ἐμοί, ἀφιερώνονται εἰς τὴν ἰδίαν
 Σχολήν.—ε.) ὅλη ἡ ποσότης τῶν χρημάτων, τὰ ὅ-
 ποια θέλουν εἰσπραχθῆ ἐκ τόκων καὶ ἐνοικίων μέχρι
 τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς, ἀφιερώνεται εἰς τὴν αὐτὴν
 Σχολήν.—ζ.) Ἐπίσης ἀφιερώνω εἰς τὸ κατάστημα
 τῆς Ἐκκλ. Σχολῆς μίαν εἰκόνα εἰς σχῆμα βιβλίου, εἰς
 τὴν μίαν πλευρὰν τῆς ὁποίας εἶναι ἐξωγραφισμένη ἡ
 Ἁγία Τριάς, καὶ εἰς τὴν ἑτέραν πλευρὰν ἡ Ὑπεραγία
 Θεοτόκος μετὰ τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ, κύκλωθεν δὲ
 αὐτῆς εἶναι 32 χωρίσματα τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν
 καὶ μερικῶν ἁγίων, αἱ δὲ γύρωθεν τέσσαρες πλευραὶ
 εἶναι μὲ σειρὰς ἀργυροχρυσωμένας, καὶ εἰς τὸ σφάλι-
 σμα αὐτῆς εἶναι ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομά μου.—η.)
 ἐπίσης ἀφιερώνω εἰς τὴν Σχολήν καὶ μίαν εἰκόνα τοῦ
 ἁγίου Νικολάου, ὁμοίως καὶ τέσσαρας ἄλλας εἰκόνας·
 ἂν ζῶν ἐτι δὲν τὰς ἀφιερῶσω εἰς ἄλλο μέρος.—θ.)
 ἐπίσης ἀφιερώνω εἰς τὴν Σχολήν ὅλα τὰ βιβλία μου,
 καὶ κάθε ἄλλο πρᾶγμα, τὸ ὅποσον εὐρεθῆ ἀνῆκόν μοι.

63. Ὅλα τὰ ἀκίνητα καὶ κίνητὰ κεφάλαια, περὶ
 ὧν γίνεται λόγος εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀρθρ. 1. ἕως 47,
 θέλω καὶ διατάττω νὰ μένωσιν ἀπαραμείωτα· μόνον
 τὸ ἐξ αὐτῶν εἰσόδημα προσδιορίζεται διὰ τὰς ἀφεύ-
 κτους καὶ ἐπωφελεῖς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς· ἔθεν πα-
 ρακαλῶ τὴν διοίκησιν τῶν τῆς Σχολῆς πραγμάτων

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ δεκακαιοστοῦ τεσ-
 σαρακαιοτοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

(Γεώργιος Ῥαδινόφ Ριζάρης.

α.) νὰ φροντίζη νὰ λαμβάνη ἐν καιρῷ τῶν προσήκοντι τοὺς ἀνα ἐξ μῆνας δεδουλευμένους τόκους ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τραπεζῆς τῶν ὀφλημάτων (βούβλια 3600, τρεῖς χιλιάδες ἑξακόσια) κατὰ τὰ διαληφθέντα γραμμάτια.—β.) τὰ κατὰ καιροὺς ἐκκαθαριζόμενα κέρδη τῶν εἰρημένων τριῶν ἄκτισιν τῆς Ῥωσικῆς Ἀμερικανικῆς ἑταιρίας.—γ.) τοὺς ἄλλους τόκους καὶ ἐνοίκια κτλ.

Θέλω καὶ διατάττω, ὥστε οἱ τῶν εἰς τὸ ἄρθ. 2 τῆς παρούσης μου ἀναφερομένων χρημάτων τόκοι, ὅσοι ἤθελαν ὀφείλεσθαι κατὰ τὴν ἀποβίωσίν μου, καθὼς καὶ ὅσοι ἀνήκουσι μέχρι τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς, νὰ μὴ ἀφαιρεθῶσιν ἐκεῖθεν, ἀλλὰ ἐγκαίρως νὰ κεφαλαιώνωνται εἰς τὸ ἴδιον μέρος, τουτέστι νὰ δανειζωνται ἐν ὀνόματι τῆς Σχολῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ μέλλον οἱ τόκοι τῶν πρὸς διατήρησιν αὐτῆς.

64. Ὅλα τὰ ἀκίνητα κτήματα τῆς Σχολῆς λογίζονται καὶ θέλω νὰ ᾔναι ἀναπαλλοτριώτα· τὸ Συμβούλιον ὁμῶς ὅλων τῶν Ἐκτελεστῶν δύναται νὰ γνωμοδοτήσῃ, ἂν ὑπάρχωσιν ἰσχυροὶ καὶ ἀνυπέβλητοι λόγοι, τὴν ἐκποίησην ἀκινήτου τινός· (α) τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲ αὐτοῦ, (ἤγουν τὰ χρήματα τῆς πωλήσεως), πρέπει νὰ δανειζῆται εἰς ἀσφαλὲς μέρος, καὶ τὸ κε-

(α) Δείπει, νομίζω, ἡ λέξις προκαλοῦντες. Σημ. Ἐκδ.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ ἑξακκοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης)

φάλαιον νὰ μένη διὰ παντός ἀπαραιεώτον. Ἐπίσης τὰ χρηματικὰ κεφάλαια, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρ. πρῶτον τῆς παρούσης μου, θέλω καὶ διατάττω νὰ ἦναι ἀμετακίνητα, νὰ μένωσιν εἰς τὸ ἴδιον μέρος διὰ παντός· μόνον ὁ τόκος των προσδιορίζεται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς.

Ἐπειδὴ ὁ πρὸς 4 εἰς τὰ ἑκατὸν διδόμενος παρὰ τοῦ ἐν Μόσχᾳ Βασιλικοῦ Ὁρφανοτροφείου ἐτήσιος τόκος δὲν εἶναι τόσον σημαντικός, ἡ δὲ ἐν αὐτῷ τῷ Ὁρφανοτροφείῳ κατατεθειμένη χρηματικὴ μου ποσότης εἶναι ἄνευ διορίας (περὶ αὐτῶν τῶν χρημάτων γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρ. δεύτερον τῆς παρούσης μου), διὰ τοῦτο ἐπιτρέπω εἰς τοὺς ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου νὰ μεταφέρωσιν αὐτὰ μόνον τὰ χρήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνίσως συστηθῇ εἰς αὐτὴν Βασιλικὴ χρηματικὴ τράπεζα, θέλουσα νὰ δεχθῇ αὐτὰ ἐν λόγῳ αἰωνίου δανείου, καὶ νὰ πληρόνη ἐξ τοῖς ἑκατὸν ἐτήσιον τόκον. Ἀφίνω εἰς τὴν φρόνησιν τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης μου νὰ κρίνωσιν, ἂν ὑπάρχη ἡ ἀπαιτουμένη εἰς τὴν τράπεζαν ταύτην (ὀφέποτε συστηθῇ) ἀσφάλεια, καὶ νὰ μεταφέρωσι τὰ χρήματα τότε μόνον, ὅταν ὑποσχεθῇ νὰ τὰ δεχθῇ πρὸς ἐξ τοῖς ἑκατὸν. Δανεῖζοντες ταῦτα, πρέπει νὰ λαμβάνωσιν, ἐν ὀνόματι τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, γραμμάτιον.

Περὶ δὲ τῶν διαληφθεισῶν εἰς τὰ ἄρθρα 5, 6, 8

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑξακονταεταρίου τῆς αἰωνίου ἐτους, ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ραδιόνοφ Ἐξάρχης.

τῆς παρούσης μου ὁμολογιῶν τοῦ μακαρίτου Πρίγκι-
πος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, καὶ Καποδίστρια, διὰ
ρούβλ. 50,500, ἡμεῖς οἱ αὐτάδελφοι Ῥιζάριδες κατε-
βάλαμεν αὐτὴν τὴν ποσότητα ἐν λόγῳ δανείων διὰ
τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς φιλότατης
Ἑλλάδος ἐπιχειρημάτων, καὶ ἐπειδὴ συνετελέσθη τὸ
μέγα ἔργον τῆς ἐλευθερώσεώς της, μένει ἤδη εἰς τὴν
ἐξουσίαν καὶ θέλησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ
νὰ δεχθῆ τὸ εἰρημένον χρέος ἐν λόγῳ παντοτεινοῦ
δανείου, καὶ, διὰ ψηφίσματός της, νὰ πληρόνηται ὁ νε-
νομισμένος τόκος πρὸς βοήθειαν τῆς Ἐκκλησιαστι-
κῆς Σχολῆς, ἢ νὰ δοθῆ εἰς τόπος ἀνάλογος τοῦ χρέους
διὰ νὰ ᾖ παντοτεινὸν κτῆμα τῆς Σχολῆς, καὶ νὰ
ἀπολαμβάνη τὸ εἶς αὐτῆς εἰσοδήμα.

65. Ὅσα μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὄλων τῶν τῆς
Σχολῆς ἀναγκῶν περισσεύουν ἐκ τοῦ εἰσοδήματος
τῆς Σχολῆς, καταθέτονται εἰς κεφάλαια, ἢ χρησι-
μεύουν πρὸς παραλαβὴν ἐτέρων ὑποτρόφων ἐκ τοῦ
Ζαγορίου, φυλαττομένων τῶν διατυπώσεων 109 καὶ
ἐπομ. τῆς παρούσης μου.

66. Διορίζω Ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου τοὺς
Χριστόδουλον Κλονάρην, Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πά-
γου ἐκ Ζαγορίου, — Μισαήλ Ἀποστολίδην ἐκ Κρήτης,
καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, — Γεώργιον Σπανιο-
λάκην, Γενικὸν Ἐταμίαν ἐκ Σμύρνης.

Γεώργιον Γεννάδιον, Καθηγητὴν, ἐκ Ζαγορίου, —

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ ἀνακομιστοῦ τετ-
ταρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ῥαδίνοφ Ῥιζάρης)

Θεόδωρον Ῥάλλην, ἔμπορον, ἐκ Χίου, — Ἀθανάσιον Τσίνην, ἔμποροκτηματίαν, ἐξ Ἰωαννίνων.

Πέτρον Σκυλίτζην ἐκ Σμύρνης, κτηματίαν. — Γεώργιον Τησαμενόν, Διευθυντήν τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐκ Ζαγορίου, — Φίλιππον Ἰωάννου, καθηγητὴν ἐκ Θεσσαλίας, — Ἰωάννην Ἀναστασίου Κόνιarin, κτηματίαν, ἐκ Ζαγορίου.

Τὰ μέλη τοῦ τριμελοῦς Συμβουλίου θέλουσι λαμβάνει κατ' ἔτος τριακοσίας δραχμάς ἕκαστον.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀκυρόνῳ ὀλοτελῶς τὸν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πιτάρη Κωδῆκῆλόν μου. (α)

67. Παρακαλῶ αὐτοὺς νὰ καταγράψωσι, μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου, ὅλα τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου εὐρεθησόμενα κινητὰ πράγματα ἢ χρήματα, παρόντος ἐνδὸς Συμβολαιογράφου. Τὰ κινητὰ ταῦτα πράγματα παρακαλοῦνται νὰ πωλήσωσιν ἐπὶ δημοπρασίᾳ, τὸ δὲ προῖόν τῆς τιμῆς τῶν νὰ τὸ δανείσωσιν ἀσφαλῶς, διὰ νὰ χρησιμεύτῃ διὰ τὰς τῆς Σχολῆς ἀνάγκας. Τὰ δὲ κατὰ τὴν ἀποβίωσίν μου εὐρεθησόμενα ἐν τῇ οἰκίᾳ μου χρήματα, παρακαλῶ, ὡς τὸ ἄρθρ. 63, δεῦτερος παράγραφος, ὀρίζει εἰδικώτερον, νὰ τὰ δανείσωσιν.

68 Παρακαλῶ τοὺς ἰδίους τούτους Ἐκτελεστάς μου νὰ φροντίσωσι περὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου, ὁ ὁποῖος

(α) Ἴδε κατωτέρω ἄρθρ. 156. Σημ. Ἐκδ.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστῶ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Παδίνος Ῥιζάρης,)

ἐπιθυμῶ νὰ γίνῃ μὲ ἀπλούστατον καὶ χριστιανικὸν τρόπον. Τὸ σῶμά μου θέλω νὰ ἐνταφιασθῆ εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν Ἀμπελοκήπων, πλησίον τῶν Ἀνακτορίων, περιβόλιόν μου πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ. Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου παρακαλῶ τοὺς Ἐκτελεστὰς μου νὰ διανεύωσιν εἰς πτωχὰς οἰκογενείας χιλίας δραχμὰς.

69. Παρακαλῶ τοὺς ἰδίους αὐτοὺς Ἐπιμελητὰς νὰ πληρώσωσιν ὅσα χρέη τύχη νὰ ἔχω ἀποδεδειγμένα, λαμβάνοντες τακτικὰς περὶ τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν ἀποδείξεις.

Μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου, οἱ ἐκτελεσάι τῆς διαθήκης μου παρακαλοῦνται νὰ ἀναθέσωσι τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης μου εἰς τὸν Κύριον Ν. Ἰωαννίδην, ἤδη Ἀντισταγγελέα παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικαῖς, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ λάβῃ πρόνοιαν νὰ μεταφρασθῆ Γαλλιστί, καὶ ἀκολουθῶς νὰ τὴν δημοσιεύσῃ, διὰ τοῦ τύπου, Ἑλληνιστί καὶ Γαλλιστί, διανεμῶν αὐτὴν εἰς διάφορα πολίχνια τοῦ Ζαγορίου, εἰς Ἰωάννινα, εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος, εἰς Ῥωσσίαν, Μόσχαν, καὶ Νίσνην καὶ Ὀδησσὸν πρὸ πάντων, καὶ ὅπου ἄλλοῦ τὸ καλέσῃ ἡ ἀνάγκη, βοηθούμενος, κατὰ τοῦτο, παρ' ὄλων τῶν Ἐκτελεστῶν, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ λάβωσι τὴν φροντίδα τῆς τυπώσεως καὶ διανομῆς, ἂν πέντε μῆνας, μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου, δὲν τὴν δημοσιεύσῃ ὁ Ἰωαννίδης.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστιανοῦ δικτατοριστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις,) (Γεώργιος Παρίωνος Ριζάρης,)

70. Ἀφοῦ ἐνεργήσῃ τὰ ἀνωτέρω 67 καὶ 68 τὸ σῶμα ὄλων τῶν Ἐκτελεστῶν μου, θέλω νὰ προβῶσιν ἀκολούθως εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου κτλ. ὡς διατάττουν τὰ ἀρθ. 79 καὶ ἐπ. τῆς παρούσης, συμμορφούμενοι εἰς τὸ μέλλον πληρέστατα μὲ τὰ ἄρθρα αὐτῆς.

71. Ἡ Σχολὴ αὕτη θέλω καὶ διατάττω νὰ συστηθῇ καὶ διαμένῃ ἐν Ἀθήναις, φέρουσα τὴν ἐπωνομίαν **ΜΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΙΖΑΡΙΔΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ.**

72. Σκοπὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ταύτης Σχολῆς εἶναι τὸ νὰ χορηγῇ εἰς νέους, ἔχοντας τὰς ἀπαιτουμένας προπαιδευτικὰς γνώσεις, τοιαῦτα διδακτικὰ μέσα, ὥστε εἰς διάστημα πέντε ἐτῶν νὰ ἦναι εἰς στάσιν νὰ ἐνδυσθῶσι τὸ ἱερὸν σχῆμα τῆς Ἱερωσύνης, γινόμενοι Ἱερεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς πενταετοῦς σπουδῆς.

Ἡ ἐν αὐτῇ τῇ Σχολῇ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ ἦναι πρὸ πάντων τοιαύτη, ὥστε νὰ συντελῇ καὶ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν τῆς νεολαίας.

73. Ὡς κατὰστημα τῆς Σχολῆς ταύτης θέλω νὰ χρησιμεύσῃ ἡ πλησίον τῶν Ἀνακτορίων, κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν Ἀμπελοκήπων, κειμένη οἰκοδομῆ μου, ὅπου εὐρίσκεται καὶ τερπνότατον, πρὸς διασκέδασιν τῶν φοιτητῶν, περιβόλιον, πρὸς διατήρησιν τοῦ ὁποίου διατάττω νὰ ληφθῶσιν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, λαμβανομένης προνοίας καὶ περὶ τῆς ἐνοικιάσεώς του.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

(Γεώργιος Ῥαδίουφ Ῥιζάρης.)

Ἐπειδὴ δὲ ἡ οἰκοδομὴ αὐτὴ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς πρὸς ἄλλον σκοπὸν, οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρουσίας μου ὀφείλουσι νὰ τὴν ἐπαυξήσωσι, μεταρρυθμίζοντες αὐτὴν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον· θέλει δὲ γίνεαι τοιαύτη ἐπισκευή, ἂν ἐγὼ ζῶν δὲν ἐνεργήσω ἢ διατάξω ἄλλως πως.

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο διατάττω καὶ θέλω νὰ γίνῃ ἐν παρεκκλήσιον ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος, ὅπου καθ' ἑκάστην καθημερινὴν νὰ προηγῆται τῆς διδασκαλίας προσευχή, τὰς δὲ Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς χρεωστοῦν οἱ μαθηταὶ νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν.

Ἄν ᾖναι δυνατὸν, ἐπιθυμῶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παρεκκλήσιον τὸ πλησίον τοῦ εἰρημένου περιβολίου ὑπάρχον παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἀφοῦ ἐπιδιορθωθῇ προσηκόντως.

Παρακαλῶ δὲ νὰ μνημονεύωνται ἐν αὐτῷ τὰ ὀνόματα ἡμῶν Μάνθου καὶ Γεωργίου Ῥιζάριδων μετὰ τῶν γονέων ἡμῶν. Εἶναι δὲ καλὸν, ὥστε ὁ τῆς Κατηχήσεως διδάσκαλος νὰ ᾖναι ἱερωμένος, διὰ νὰ ἱεουργῇ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ παρεκκλησίῳ.

74. Ἀφίνω εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος τὴν περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀναγκαιούτων εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην Καθηγητῶν πρόνοιαν· Παρακαλῶ μόνον νὰ ἐκλέγωνται ὡς Καθηγηταὶ, ἄνδρες, οἵτινες διαπρέπουσι διὰ τὴν παιδείαν αὐτῶν,

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

(Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης.)

και δια την ηθικην των. Εγω θελω μονον, ωστε να διορισθη δια την παραδοσιν της Ελληνικης γλωσσης, η της Ιερως Ιστοριας και της Κατηχησεως, ο Ιεροδιδασκαλος Νεοφυτος Δοττος, συμπατριωτης του Νεοφυτου Δουκα, και φιλος, λαμβανων το πολυ εκατον πεντηκοντα δραχ. κατα μηνα. Χαριν οικονομιας, τοσουτον αναγκαιας δια την διαρκειαν του καταστηματος αυτου, ειναι καλον, ωστε τινες εκ των διαπρεπόντων εν τω Πανεπιστημιο Οθωνος Καθηγητων να επιφορτιζωνται την παραδοσιν μαθηματος τινος εν τη Εκκλησιαστικη Σχολη.

Εν τοιαυτη περιπτωτει, ηγουν οταν η Βασιλικη Κυβερνησις διοριση εις την Σχολην μου Καθηγητας τινας εκ των εν τω Πανεπιστημιο, θελω, ωστε ουτοι να λαμβανωσι μεν αντιμισθιαν τινα, οχι ομως ανωτεραν των εκατον δραχμων κατα μηνα: οι Καθηγηται δεν πρεπει να ηναι πλεον των εξ. Αν διορισθωσιν εις την Σχολην μου και Καθηγηται, μη διδασκοντες εν τω Πανεπιστημιο Οθωνος, ουτοι δεν πρεπει να λαβωσι ποτε πλεον των διακοσιων δραχμων. Ομισθος εκαστου Καθηγητου προσδιοριζεται εις το Διπλωμα, αντιγραφον του οποιου κοινοποιειται εις το Συμβουλιον της Σχολης. Αν τις των Καθηγητων ενοικηση εις το καταστημα της Σχολης, πρεπει να πληρονη το νομιμον ενοικιον.

75. Παρακαλω το Συμβουλιον της Σχολης να

(Την πρωτην του μηνος Ιανουαριου του χιλιοστου εκατοκιστου τεσσαρακοστου ετους, εν Αθηναις.) Γεωργιος Ραδιονοφ Ριζαριε

συνενοῆται μετὰ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, διὰ νὰ συντάσσεται πρόγραμμα τῶν καθ' ἑκάστην ἑξαμηνίαν παραδοθησομένων μαθημάτων· τὸ πρόγραμμα αὐτὸ, ἐγκριθὲν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, θέλει δημοσιεύεσθαι διὰ τινος ἡφμερίδος, καὶ προσαρτᾶσθαι εἰς τὸ κατάστημα.

76. Παρακαλῶ τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς νὰ συνενοῆται μὲ τὴν ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν διὰ νὰ κανονισθῶσι τὰ ἐν τῇ Σχολῇ μου παραδοθησόμενα μαθήματα· ἐγὼ δὲ θέλω νὰ διδάσκωνται πρὸ πάντων τὰ ἀκόλουθα.

α.) Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα.

β.) Ἡ Λατινικὴ γλῶσσα.

γ.) Ἡ Γεωγραφία.

δ.) Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Ἱερὰ Ἱστορία.

ε.) Ἡ Κοσμικὴ Ἱστορία.

ς.) Τὰ Μαθηματικά.

ζ.) Ἡ Θεολογία καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς.

η.) Ἡ Μουσικὴ, καὶ,

θ.) Πρὸ πάντων ἡ Κατήχησις, καὶ Ῥητορικὴ, καὶ Ἑβραϊκὴ γλῶσσα.

77. Παρακαλῶ τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς μου νὰ προκαλέσῃ Νόμον παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, κανονίζοντα.

α.) Τὴν πειθαρχίαν μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις),
Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης.

6.) Τὰ χρέη τῶν μαθητῶν, τόσον πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἠθικότητα αὐτῶν, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο σπουδαίαν εἰς τὸν κοινωνικὸν εἶον.

γ.) Τὸν βαθμὸν καὶ τὴν τιμητικὴν διασημασίαν, ἣν δύναται ἡ Σχολὴ νὰ ἀπονέμῃ εἰς τοὺς Φοιτητάς.

δ.) Τὴν ἐπὶ τὸ σεμνοπρεπέστερον εἰς τοὺς πρὸς Ἱερωσύνην ἀποβλέποντας μαθητάς τῆς Σχολῆς μου στολήν· κτλ.

ε.) Τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας.

78. Παρακαλῶ τὰ δύο Συμβούλια τῆς Σχολῆς νὰ κινήσωσι πάντα λίθον (ἂν ἐγὼ ζῶν δὲν τὸ κατορθώσω) διὰ νὰ ἐνδώσῃ ὁ Βασιλεὺς, ὥστε ἀποκλειστικῶς ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ νὰ διδάσκωνται ὅσοι σκοπεύουσι νὰ ἐνδυθῶσιν Ἱερωσύνης ἔνδυμα, καὶ νὰ μὴ ᾖναι δεκτοὶ πρὸς Ἱερωσύνην, εἰμὴ ὅσοι ἔχουν τακτικὰ ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς ἐν αὐτῇ σπουδῆς των.

79. Ἡ Διοίκησις τῶν τῆς Σχολῆς πραγμάτων ἀνατίθεται ἐν γένει εἰς ἓν Δεκαμελὲς, ἢ Πρῶτον Συμβούλιον, τουτέστιν εἰς τοὺς ΚΚ. τοὺς ὁποίους ὠνόμασα ἤδη Ἐκτελεστάς τῆς παρουσίας μου, φυλαττομένων τῶν ἀκολούθων διατυπώσεων. (α)

80. Ἐξ αὐτῶν τῶν δέκα συγκροτεῖται ἐν Τριμελὲς ἢ Δεύτερον Συμβούλιον καὶ εἰς Ταμίαν.

(α) Ἴδε ἀριθρ. 66 καὶ 156. Σημ. Ἐκθ.

(Τὴν πρῶτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑξακκοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Ῥαδινός φ' Ῥζήρης.

81. Τὸ Τριμελὲς τοῦτο ἢ Δεύτερον Συμβούλιον ἐκλέγεται κατὰ τριετίαν, προτιμωμένων τὴν πρώτην τριετίαν ἐκείνων, ὧν τὰ ὀνόματα προηγοῦνται εἰς τὴν παροῦσαν, τὴν δευτέραν τῶν ἐπομένων τριῶν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, γινομένης ἀνανεώσεως.

82. Ὁ Ταμίας ἐκλέγεται ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ Δεκαμελοῦς Συμβουλίου κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐκλεχθεὶς δὲ δὲν ἔχει πλέον ψῆφον μέχρι τῆς ἀντικαταστάσεώς του.

Ἄν ὁ ἐκλεχθεὶς ἐκ τοῦ Δεκαμελοῦς Συμβουλίου Ταμίας δὲν προσφέρῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν, ἐκλέγεται ξένος τις, ὅστις λαμβάνει 50-70 δραχμῶν ἀντιμισθίαν κατὰ μῆνα· ὁ αὐτὸς μισθὸς χορηγεῖται εἰς πᾶν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐπιφορτίζεσθαι καθήκοντα Ταμίου. Ἄν κατὰ τὴν ψηφφορίαν τοῦ Ταμίου συμβῆ ἰσοψηφία, θέλω ὥστε ἡ ψῆφος τοῦ τελευταίου μέλους τοῦ Δεκαμελοῦς Συμβουλίου νὰ μὴ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν. Ἐπίσης θέλω ὥστε, ὅταν ἐκλεχθῆ ὡς Ταμίας ἄλλος παρὰ τοὺς ἐκτελεστάς, τὸ τελευταῖον μέλος τοῦ Δεκαμελοῦς Συμβουλίου νὰ μὴ ψηφφορῇ εἰς τὰς διασκέψεις τούτου, ἐνόσω δὲν ἐκλεχθῆ Ταμίας τις ἐκ τοῦ ἰδίου σώματος. Ἡ ἐκλογή τοῦ Ταμίου γίνεται κατ' ἔτος, δύναται ὁμοίως τὸ αὐτὸ πρόσωπον νὰ ἐκλεχθῆ ἐκ νέου, ἂν εὐδοκιμήσῃ· ὁσάκις δὲ συμπύπτη νὰ γίνῃ τὸν αὐτὸν χρόνον ἢ ἐκλογή τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου καὶ τοῦ Τα-

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιεστοῦ δεκακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

Γεώργιος Ῥαδιάνης Ῥιζάρης

μίου, οὗτος ἐκλέγεται πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ ἐκείνου.

83. Τὸ Τριμελὲς ἢ Δεύτερον Συμβούλιον ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ παραλαμβάνῃ, κατ' ἀρέσκειαν, ἓνα τῶν ὑποτρόφων τῆς Πατρίδος μου ὡς γραμματέα, χορηγοῦν αὐτῷ, διὰ τὴν ἑκτακτον ταύτην ἐργασίαν του, δέκα δραχμ. κατὰ μῆνα περιπλέον τῆς τακτικῆς συντάξεως.

84. Ἡ σύσκεψις καὶ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Πρώτου Συμβουλίου ἀπαιτεῖται, ὡς ἂν πρόκειται λόγος.

α. Περὶ τοῦ κατὰ ψηφοφορίαν ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν τακτικῶν ἐξόδων τοῦ καταστήματος, καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐντός τοῦ ἔτους ἐκτάκτου δαπάνης.

β. Περὶ τοῦ κατὰ ψηφοφορίαν προϋπολογισμοῦ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων εἰσπράξεων τοῦ καταστήματος.

γ. Περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ καταστήματος· ἐπι δεῖ καὶ περὶ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμίου.

δ. Περὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτου τίνος κτήματος τῆς Σχολῆς.

ε. Περὶ προβλέψεως διατάξεων, περὶ ὧν σιωπᾷ ἡ παρούσα μου.

ς. Περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἀκινήτων κτημάτων εἰς τὴν περίπτωσιν, περὶ ἧς προβλέπει ὁ ὄγδος παραγράφος τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατακισιοστοῦ τεσσαρακιστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης.

ζ'. Περὶ τῆς μονογραφῆς τῶν εἰς τὴν σχολὴν κρατουμένων βιβλίων, εἰς τὸ τέλος τῶν ὁποίων ὑπογράφεται ὅλον τὸ σῶμα τοῦ πρώτου Συμβουλίου.

η'. Περὶ παραδοχῆς ἢ τροπολογήσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ, περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρ. 61 τῆς παρούσης μου.

θ'. Περὶ ἐπισκευῶν τοῦ καταστήματος.

ι'. Περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ταμίου, ὡς καὶ περὶ τῆς μισθοδοσίας του.

ια'. Περὶ διαφορᾶς ἀναγομένης εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ περὶ διορισμοῦ συνηγόρου.

ιβ'. Περὶ δανείων δοθησομένων ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ καταστήματος.

ιγ'. Περὶ συγκαταβάσεως εἰς πληρωμὰς καὶ περὶ χορηγήσεως ἀμοιβῶν, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ ἄρθρ. 117 τῆς παρούσης μου.

ιδ'. Περὶ τῆς ψηφοφορίας τῶν ἐκ τῆς πατρίδος μου ὑποτρόφων, ὡς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 112 τῆς παρούσης μου.

85. Ἄν τις ἐκ τῶν δέκα ἐκτελεστῶν ἀποβιώτῃ, οἱ ἐπιζῶντες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγωσιν ἕτερον πρὸς ἀντικατάστασιν, θηρεύοντες τίμιον καὶ ἱκανὸν ἄνθρωπον, καὶ κοινοποιοῦντες, διὰ τινος Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀντικατάστασιν ταύτην. (α)

(α) Ἰδῃ: ἄρθ. 156. Σημ. Ἐκδ.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑξακκοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

Γεώργιος Παδινόφ Ριζάρης.

Ὁ ἐκλεχθεὶς λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ ἐκλιπόντος.
Ἡ ἐκλογή γίνεται οὕτω τὰ ἀναπολιφθέντα μέλη ἐκ-
λέγουν τρία πρόσωπα, καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλ-
λάδος προσδιορίζει ἐν ἑξ αὐτῶν εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐκ-
λιπόντος.

86. Ἡ παρουσία πέντε μελῶν τοῦ πρώτου Συμ-
βουλίου ἀρκεῖ πρὸς διάσχεψιν, ὅταν ἀνυπέμβλητα ἐμ-
πόδια καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν ἐμφάνισιν ὄλων. (α)

87. Τὸ Τριμελὲς ἢ Δεύτερον Συμβούλιον (β) ἔχει
τὰ ἐξῆς καθήκοντα.

α.) Ἐπαγρυπνεῖ τὴν πρόοδον καὶ ἐπιμελεῖται τὴν
ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς αὐστάσεως τῆς Σχολῆς.

β.) Συγκαλεῖ τὸ Πρῶτον Συμβούλιον, ὅταν ἡ ἀ-
νάγκη τὸ καλέσῃ.

γ.) Κοινοποιεῖ εἰς τὸ Πρῶτον Συμβούλιον πᾶν ὅ,τι
γνωρίζει ὡς διαφέρον καὶ ἄξιον γνωστοποιήσεως, ἐκ-
θέτει τὰ προκείμενα εἰς σκέψιν, διευθύνει τὰ προκει-
μένα εἰς σκέψιν καὶ διευθύνει τὰς ψηφοφορίας.

δ.) Ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πρῶτου Συμβου-
λίου· ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα περὶ τῶν τῆς

(α) Ἄν δὲ δὲν εὐρεθῶσιν οὐδὲ πέντε μέλη; Ἴδε ἄρθρ. 149. Τὸ δὲ
ἄρθρ. 145 ἔρχει ποῖον καλεῖται πρῶτον συμβούλιον, ὡς
καὶ τὸ 84 ἐρίζει ποῖα τὰ καθήκοντά του. — Σημ. Ν. Ι.

(β) Ποῖον καλεῖται οὕτως; ἄρθρ. 145. — Συγκροτεῖται κατὰ τριετίαν,
καὶ πῶς; ἄρθρ. 70, 80, 81. — Ἐχει γραμμ. ἄρθρ. 83. — Μισθοδοσία
του. ἄρθρ. 66. — Λαμβάνει λογαριασμ. ἀπὸ τὸν οἰκονόμον. Διαφωνίας
δ' οὐσής; ἴδε ἄρθρ. 163. ἐδ. ζ'. — Σημ. Ν. Ι.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιεστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσ-
σερακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ῥαδίουφ Ῥιζάρης.)

Σχολῆς χρημάτων καὶ πραγμάτων, καθὼς καὶ πᾶν ἔνταλμα χρηματικόν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ.

έ.) Κρατεῖ τὴν ἀνταπόκρισιν μὲ ὄν τινα τὸ καλέσῃ ἡ ἀνάγκη, καὶ μετὴν Κυβέρνησιν. Ἡ μὲ τὴν Κυβέρνησιν θέλει γίνεσθαι πρὸς μόνην τὴν Γραμματεῖαν τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, τῆς ὁποίας τὴν συναίνεσιν θέλει ζητεῖ εἰς τὰ χρῆζοντα συναίνεσεως ἀπὸ μέρους τῆς ἐξουσίας. Τοιαῦτα δὲ λογίζονται ἐκεῖνα τὰ ἔργα, τὰ ὅποια δὲν δύναται νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ Συμβούλιον ἀφ' ἑαυτοῦ κατὰ τοὺς νόμους, πρὸς τὸν σκοπὸν του, χωρὶς τῆς βοηθείας ἢ τῆς διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ τὰ ἀντικείμενα, περὶ ὧν προβλέπουν αἱ διατάξεις μου.

ς.) Φροντίζει περὶ τῆς προμηθεύσεως τῶν εἰς τὴν σχολὴν ἀναγκαίων, ἔχον περὶ ὄλων τούτων βιβλίου ἀπογραφῆς. (α)

ζ.) Πληροφορεῖται, ἂν νομίση ἀναγκαῖον, περὶ τῆς μηνιαίας καταστάσεως τοῦ Ταμείου, ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει τοὺς μηνιαίους προϋπολογισμοὺς τῶν τακτικῶν ἐξόδων, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸν ἐνιαύσιον, καὶ κρατεῖ ἀκριβεῖς λογαριασμοὺς περὶ ὄλων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

η.) Φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλοῦς ἐνοικιάσεως τῶν

§ (α) ἴδτε τὰ ἀρθρ. 90, 126. — Σημ. Ν. 1.

§ (Τὴν πρῶτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ κατακομιστοῦ τετρακομιστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) — Γεώργιος Παλιόφ 'Εκπαιδευτὴς

ἀκινήτων κτημάτων τῆς σχολῆς, συντάττον ἐπίσημα συμβόλαια περὶ τῆς ἐνοικιάσεως. Ἡ ἐνοικίασις γίνεται ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἂν δὲ τοῦτο δὲν ἦναι δυνατὸν, συγκαλεῖται τὸ Πρῶτον Συμβούλιον, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ. (α)

(β.) Φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν ἐνοικίων καὶ τόκων, ἐκδίδον τὰ περὶ τῆς εἰσπράξεως ἔγγραφα. (β)

γ.) Φροντίζει περὶ τῆς παραλαβῆς τῶν εἰς χρήματα βιβλία, κτλ. δωρημάτων, διαθέτον αὐτὰ κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ δωρητοῦ. Αἱ δωρεαὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἀπογραφῆς. (γ)

δ.) Φροντίζει νὰ φυλάττηται προσηρητημένον εἰς τὰ δωμάτια τῆς Σχολῆς ἀπόσπασμα τοῦ ἀρθροῦ 79 καὶ ἐπ. τῆς παρούσης μου, καὶ τὸ πρόγραμμα τὸ περὶ τῶν μαθημάτων.

εἰς) Ἔχει σφραγίδα φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ Σταυρὸν; γύρωθεν δὲ τὰς λέξεις, ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ.

(α) Εἰς τὸ ἐδάφιον αὐτὸ ἀναφέρεται τὸ ἐδ. 5^ο τοῦ ἀρθρ. 84 τῆς παρούσης. — Σημ. Ν. I.

(β) Συνδύασ. ἀρθρ. 88. ἐδ. α. — Σημ. Ν. I.

(γ) Μέχρι τοῦδε δύο τινὰ εἶναι σημειωτέα ὡς πρὸς τοῦτο· τὸ μὲν, περὶ τῶν 12 χιλ. δρ. ἀς ἀφιέρωσεν εἰς τὴν σχολὴν ὁ ἐπιτιμότης Κ. Κομιζόπουλος, ἵνα σπουδάξῃ εἰς ὑπότροφος· τὸ δὲ, περὶ τόπου τινός, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἐδῶρσεν εἰς τὴν σχολὴν, παρακείμενον εἰς τὸ κατάστημά της. — Σημ. Ν. I.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιεστοῦ διτακισιοστοῦ τεσσαρακροστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Παδίωνος Ριζάρης.

ιγ'.) Κρατεῖ τὸ βιβλίον τῶν ἀπογραφῶν, καὶ τὸ ὄνομα τολόγιον τῶν ὑποτρόφων, καὶ καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

87^α) Ὄταν συμβῆ προσωρινόν τι κωλυμα εἰς κανέν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Τριμελοῦς ἢ Δευτέρου Συμβουλίου, παραλαμβάνεται, μέχρι τῆς ἐπανόδου του, ἐκεῖνο ἐκ τῶν ἄλλων μελῶν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἔρχεται κατόπιν.

ΤΑΜΙΑΣ. (α)

88. Καθήκοντα τοῦ Ταμίου εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α.) Ἐνεργεῖ τὰς συνάξεις τῶν ἐνοικίων καὶ τόκων, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενα γραμματῖα· δὲν ἔχει δὲ τὰ κάμη ἄλλας εἰσπράξεις, εἰμὴ ὅσας διαταχθῆ ἀπὸ τοῦ Συμβουλίου. (β)

β.) Ἐξοφλεῖ τὰ ἐντάλματα τῆς πληρωμῆς. Πᾶσα δὲ πληρωμὴ γενομένη ἀνευ ἐντάλματος εἶναι εἰς βάρος του.

γ.) Κρατεῖ ἰσολογισμόν τῶν συνάξεων καὶ πληρωμῶν κρατεῖ ἡμερολόγιον (journal) παριστάνον ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν πᾶν ὅ,τι λαμβάνει ἢ πληροῖν ἐφ' ὁποιοῦδήποτε λόγῳ.

(α) Περὶ τῆς ἐκλογῆς του· ἀρθρ. 80, 82, 84, ἐδ. 10. — Δὲν ἔχει ψῆφον. ἀρθρ. 82, 145 — Ἀντιμισθία του· ἀρθρ. 82, 84 ἐδ. 10. — Σημ. N. I.

(β) Παράξ· ἀρθρ. 87· ἐδ. 6'. — Σημ. N. I.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκτακτοστοῦ τεσσαρακτοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

Γεώργιος Ῥαδίνσφ Ριζάρης.

δ.) Διευθύνει εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἀντίγραφον τοῦ ἰσολογισμοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τὸ Τριμελές.

ε.) Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διαχείρισιν, καὶ, ἔνεκα τούτου, προσφέρει κτηματικὴν ἐγγύησιν, ὅχι κατωτέραν τῶν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν· ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου κτήματος ἐγγράφεται ὑποθήκη, τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἡ διαγραφή μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ληψοδοσίας, ὡς εἰδικώτερον ὀρίζει ἡ διάταξις 97 τῆς παρούσης μου.

ς.) Ἔχει σφαγίδα φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ Σταυρὸν, κύκλωθεν δὲ τὰς λέξεις: **Τ α μ ί α ς τ ῆ ς Ἑ κ κ λ Ρ ι ζ α ρ ε ί ο υ Σ χ ο λ ῆ ς.**

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. (α)

89. Ὁ Γραμματεὺς ἔχει τὰ ἐξῆς καθήκοντα.

α.) Προσυπογράφει εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου.

β.) Προετοιμάζει τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου.

γ.) Κρατεῖ τὸ βιβλίον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων.

90. Τὰ βιβλία τῆς Σχολῆς πρέπει νὰ ᾖναι ἡριθ-

(α) Περί τῆς ἐκλογῆς καὶ μισθοδοσίας του, ἴδε ἄρθρ. 83. — Σημ. Ν. 1.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις,) Γεώργιος Παδιάνοφ Ριζάρης.

μημένα και μονογραφημένα: εις τὴν ἀρχὴν δὲ καὶ τὸ τέλος αὐτῶν συντάττεται ἐκθεσις, διαλαμβάνουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν σελίδων. Ἡ ἐκθεσις αὕτη υπογράφεται παρὰ τῶν μελῶν τοῦ Πρώτου Συμβουλίου: τὰ φύλλα τοῦ ἡμερολογίου καὶ ὀνοματολογίου πρέπει νὰ ᾔηται διαπερασμένα κατὰ τὴν κάτω ἄκρην μὲ κλωστήν, τῆς ὁποίας αἱ ἄκραι πρέπει νὰ ᾔηται συνειλημμένοι ἐν τῷ τέλει αὐτῶν ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Δευτέρου Συμβουλίου.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
 ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ. (α)

91. Συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 114 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, θέλω νὰ συντάττηται κατ' ἔτος προϋπολογισμὸς, ὅς τις θέλει ἐμπεριέχει διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

α.) Ὅλας τὰς τῆς σχολῆς εἰσπράξεις, τόσον τὰς σταθερὰς, ὠρισμένας ἢ ἀορίστους, καθὼς καὶ τὰς μὴ σταθερὰς.

β.) Ὅλας τὰς δαπάνας.

γ.) Ὅλα τὰ πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων συντελοῦντα μέσα.

(α) Σύνταξις τοῦ ἐνιαυσίου προϋπολογισμοῦ· ἄρθρ. 84. — Τοῦ μηνιαίου· ἄρθρ. 87 — Τροπολογία τῶν περὶ τούτου διατάξεων· ἴδ. ἄρθρ. 157. — Σημ. Ν. Ι.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ ἐκτακτοῦ ἑκτακτοῦ παρακιστοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ῥηθίνος Ῥιζάρης.)

92. Τὸ καταστρωθὸν περὶ ἐξετάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ πρωτόκολλον πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν αἰτιολογίαν διὰ πᾶσαν μερίδα, καὶ, τυχούσης διχογνωμίας, νὰ ἀναφέρῃ τὰς διαφοροὺς γνώμας τῶν μὴ συμφωνούντων μὲ τὴν πλειονοψηφίαν. Μετὰ ταῦτα ὅ,τε ἐγκριθεῖς προϋπολογισμὸς, καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συσκέψεων, διευθύνονται πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Διοίκησιν, τοῦλάχιστον δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διοικητικοῦ ἔτους.

93. Λαβοῦσα ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ τὸν προϋπολογισμὸν, τὸν ἐξετάζει ἀνευ ἀναβολῆς, καὶ τὸν καθυποβάλλει μὲ τὰς γνωμοδοτήσεις της εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν, (συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 107 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου), ἣτις χρεωστεῖ νὰ δώσῃ τὴν ἔγκρισίν της ἀνυπερθέτως, ἐὰν δὲν εὔρη τίποτε, προσβάλλον τὰ συμφέροντα ἢ τὰς υποχρεώσεις τοῦ καταστήματος, ἢ καὶ αὐτῆς τῆς Ἐπικρατείας.

94. Ἐὰν ἀποποιηθῇ τὴν ἔγκρισιν, πρέπει νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν τὸ Τριμελὲς Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλῇ πρὸς τὴν προεστῶσαν Πολιτικὴν Ἀρχήν, ὡς τὸ ἄρθρ. 108 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου διατάττει.

95. Κατὰ τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν, κατ' ἐντὸς τῶν ὄρων αὐτοῦ, διευθύνει τὸ Τριμελὲς Συμβούλιον τὰ τοῦ καταστήματος, κατὰ τοὺς περὶ διαχείρισεως κανόνας· ἐκδίδει δὲ πρὸς τὸν Ταμίαν διαταγὴν

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἑξακοσιοστοῦ τεσσαρακοσιτοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις), Γεώργιος Ραδιοφόρος Πιζάρης

διὰ πᾶσαν μερίδα εισπράξεως καὶ δαπάνης. Τὸ τρι-
 μελὲς δεύτερον Συμβούλιον δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ
 διατάξῃ δαπάνην, μὴ ἀναφερομένην ῥητῶς εἰς τὸν
 προϋπολογισμόν, ἐκτὸς μόνον ὅταν λάβῃ τὴν πληρε-
 ζουσιότητα, ἢ δευτέραν νόμιμον ἀπόφασιν τοῦ πρώτου
 Συμβουλίου· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν πρέπει νὰ
 ἐπισυναφθῇ εἰς πᾶσαν πληρωμὴν ἢ ἀπόφασιν, ἐπὶ τῆς
 ὁποίας θεμελιούται, καὶ ἡ ἔγκρισις τῆς Α. Μ.

96. Ὁ ἐγκριθεὶς προϋπολογισμὸς δημοσιεύεται
 διὰ δύο Ἑλληνικῶν Ἐφημερίδων.

ΑΠΟΔΟΓΙΣΜΟΣ. (α)

97. Ὁ Ταμίας τῆς Σχολῆς καταστρώνει τὸ
 πολὺ δύο μῆνας μετὰ παρέλευσιν τοῦ ἔτους τὸν λο-
 γαριασμὸν τοῦ καταστήματος, καὶ τὸν παραδίδει εἰς
 τὸ τριμελὲς ἢ δεύτερον Συμβούλιον. Εἰς τὸν λογα-
 ριασμὸν τοῦτον ἐκτίθενται ὅλα τὰ χρήματα, ἢ εἶδη,
 ἔξοδα καὶ ἔσοδα τοῦ καταστήματος.

98. Τὸ Τριμελὲς ἢ Δεύτερον Συμβούλιον ἐξετά-
 ζει αὐτόν, καὶ τὸν καθυποβάλλει εἰς τὸ πρῶτον Συμ-
 βούλιον· ἀφοῦ δὲ θεωρηθῇ καὶ παρὰ τούτου, καθυπο-
 βάλλεται μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων παρατηρήσεων εἰς

(α) Ἴδε τὴν εἰς τὸ ἀρθρ. 91 ὑποσημείωσιν. — Σημ. Ν. Ι.

Περὶ τῆς εἰς τὸ Μονοδένδριον χρηρηγομένης ποσότητος, ἴδε τὰ ἀρθρ.
 61, 84, 144, καὶ τὸν μετὰ τὴν διαθήκην κωδῆκελλον τοῦ 1841. — Σημ. Ν. Ι.

(Τὴν πρῶτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατακοιστοῦ τεσ-
 σαρακαστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Παδίωνος Ριζάρης.

τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἐγκρισιν. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης γίνεται ἡ ἔκκλησις εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, κατὰ τὸν περὶ Δήμων Νόμον.

99. Ὁ Ἀπολογισμὸς οὗτος ἐγκριθεὶς δημοσιεύεται διὰ δύο Ἑλληνικῶν Ἐφημερίδων.

ΥΠΟΤΡΟΦΟΙ.

100. Θέλω καὶ διατάττω νὰ δίδωνται συντάξεις εἰς εἴκοσι νέους, οἵτινες διὰ τοῦτο ὀνομάζονται ὑποτρόφοι τῆς Σχολῆς, καθ' ὀλόκληρον πενταετίαν. κατόπιν δὲ νὰ παραλαμβάνωνται ἄλλοι, καὶ οὕτως ἐφεξῆς. (α)

101. Οἱ δέκα ἐξ αὐτῶν τῶν ὑποτρόφων, οἱ ὁποῖοι θέλουν ἐκλέγεσθαι ἐξ οἰκογενειῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, θέλουν λαμβάνει τριάκοντα δραχμὰς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν ἂν τὰ ἐκ τῆς περιουσίας μου εἰσοδήματα τὸ ἐπιτρέψωσιν, ἡ δὲ σύνταξις τῶν 30 δραχμῶν δὲν φανῆ ἀρκοῦσα, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ τὴν αὐξάνῃ μέχρι τῶν 40 δραχμῶν, εἰδοποιῶσα περὶ τούτου τοὺς ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης μου. (β)

(α) Παραλαμβάνονται ἄλλοι; ἀρθρ. 65. Σημ. Ν. Ι.

(β) Ἐτροποποιήθη ἐν μέρει. ἀρθρ. 161. ἐπ. — Σημ. Ν. Ι.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκαταοικοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Παδίωνος Φιλάρης.

102. Συντάξεις δύνανται μόνον ἐκεῖνοι οἱ μαθηταὶ νὰ λάβωσιν, ὅσοι διήνυσαν τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον τῆς πατρίδος των, καὶ διεκρίθησαν εἰς τὴν σπουδὴν των, καὶ περιπλέον ὅσοι εἶναι ἄποροι, καὶ καθόλου ἀμέμπτου διαγωγῆς, καὶ ἀποφαίνονται ὅτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς σπουδῆς των θέλουν ἀναδεχθῆ Ἱερατικὸν ἐπάγγελμα· δίδεται δὲ ἡ προτίμησις εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἐχόντων ἰδιαιτέρας ἐκδουλεύσεις πρὸς τὴν πατρίδα πατέρων ἢ Ἱερέων.

103. Ὅστις θέλει νὰ παραδεχθῆ ὡς ὑπότροφος, πρέπει 4 ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διοικητικοῦ ἔτους, νὰ δώσῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῖαν τὴν αἴτησίν του, συνωδευμένην συγχρόνως καὶ μετὰ τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς σπουδῆς του, τῆς πενίας καὶ τῆς διαγωγῆς του, ἔπειτα καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἐξετάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τῆς πατρίδος του, καὶ νὰ ὑποσχεθῆ ἐν αὐτῇ συγχρόνως, ὅτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν μαθημάτων του θέλει ἀφιερωθῆ εἰς τὸ Ἱερατικὸν ἐπάγγελμα. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, λαβοῦσα τὰς προτάσεις ταύτας, θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Α. Μ. ὑποψηφίους πρὸς ἔγκρισιν· αἱ συντάξεις δὲ ὅλαι θέλουν ἐγκρίνεσθαι κατὰ πᾶν ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν, παρὰ τῶν ὑποτρόφων καθυποβληθησομένων εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀποδεικτικῶν τῶν ἐξετάσεων περὶ τῆς προόδου, τῆς σπουδῆς των, καὶ περὶ

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ δικακοσιοτοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.

Γεώργιος Ραδινόφ Ριζάρης,

τῆς διαγωγῆς των, διὰ τὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὰς λαμβάνουν ἐκ νέου· ἂν ἀποβληθῶσιν, ἐπιστρέφουν τὰ δαπανηθέντα δι' αὐτούς.

104. Ἡ περὶ τῆς παραλαβῆς τῶν δέκα ὑποτρόφων ἔγκρισις τῆς Α. Μ. καὶ ἡ περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς συντάξεως ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας θέλω νὰ κοινοποιῶνται ὑπὸ ταύτης εἰς τὸ τριμελὲς ἢ δεῦτερον Συμβούλιον πρὸς ὁδηγίαν του.

105. Ἡ σύνταξις ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας καταγραφῆ ὁ ὑπότροφος εἰς τὸ ὀνοματολόγιον. Ἐγγράφεται δὲ ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων του εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολήν.

106. Ἐκαστος ἐκ τῶν δέκα αὐτῶν ὑποτρόφων, οἵτινες ἔδωσαν τὴν ὑπόσχεσιν νὰ ἀκολουθήσωσι τὸ Ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, εἶναι ὑπόχρεος, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μαθημάτων, ν' ἀναδεχθῆ τὸ Ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, χειροτονούμενος ὡς τοιοῦτος ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος· ἂν δὲν κάμωσι τοῦτο, ὀφείλουν νὰ ἐπιστρέψωσιν ὅλην τὴν χρηματικὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον κατὰ τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ, εἰς τὸ ὅποιον ἐσπούδασαν ὡς ὑπότροφοι. Διὰ τὰ πραγματοποιητὰ δὲ ἡ ἐπιστροφή αὕτη τῆς χρηματικῆς βοήθειας, διατάττω τὸ τριμελὲς ἢ δεῦτερον Συμβούλιον νὰ λαμβάνῃ ἀποχρῶσαν πρόνοιαν (πρὶν χορηγήσῃ πολλοστὸν μέρος τῆς συντάξεως), ὥστε οἱ παραληφθέν-

(Τὴν πρότην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ραδιοῦφ Ριζάρης)

τες ὡς ὑπότροφοι νὰ δίδωσιν ἀνάλογον ἐγγύησιν εἰς κτήματα ἴδια ἢ ἄλλων, συναινούντων, ὅτι θέλουσιν ἐπιστρέφει τὴν χρηματικὴν βοήθειαν, ἂν τέσσαρα ἔτη, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδῆς των, δὲν ἀναδεχθῶσι τὸ Ἱερατικὸν ἐπάγγελμα· ὅθεν πρέπει νὰ ἐγγράφηται ἐγκαίρως ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ κτήματος.

107. Ἄν θέσις τις ἐκ τῶν δέκα αὐτῶν ὑποτρόφων ἐκκενωθῇ, ἢ ἀντικατάστασις θέλω νὰ γίνηται κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τῶν ἀρθρ. 100 καὶ ἐπομμένων.

108. Αἱ διατάξεις αὗται, περὶ ὧν ἔγινε λόγος εἰς τὰ ἀρθρ. 100 ἕως 107 τῆς παρούσης μου, δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς ἄλλους δέκα ὑποτρόφους, περὶ ὧν διατάττω τὰ ἀκόλουθα.

109. Οἱ δέκα οὗτοι ὑπότροφοι θέλω νὰ κατὰγωνται ἀπὸ τὸ Ζαγόρι, τὴν πολυπόθητον πατρίδα μου.

110. Ἐκάστη Κωμόπολις τοῦ Ζαγορίου, ἀνεξαιρέτως, δύναται νὰ ἐκλέγῃ, διὰ κλήρου, ἓνα ἢ δύο τέκνα ἐκ τῶν ἐνδεστέρων οἰκογενειῶν, συντάττουσα περὶ τούτου πρᾶξιν, καὶ προτιμῶσα πάντοτε ἐκεῖνα, ὅσα, σκοπεύοντα νὰ ἀναδεχθῶσι τὸ Ἱερατικὸν ἐπάγγελμα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν σπουδῆς των, ἀποδεικνύουσι δι' ἀποδεικτικῶν τῶν διδασκάλων των, ὅτι ἔχουν τὰς ἀναγκαίας προετοιμαστικὰς γνώσεις, γινώσκοντες τοὐλάχιστον τὰ δύο μέρη τοῦ λόγου τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς, τῆς

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

(Γεώργιος Παθιόνοφ Ριζάρης)

Ἀριθμητικὴν, καί, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤτιον, τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν.

III. Οἱ παρὰ τῶν Κοινοτήτων τοῦ Ζαγορίου ἐκλεχθέντες ὀφείλουν νὰ διευθύνωσι πρὸς τοὺς Ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης μου, ἀ) ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς Κοιότητος, ἣτις ἤθελε τοὺς διαλέξει ὡς ὑποτρόφους. — β.) τὰ πρωτότυπα, περὶ τῆς εὐφύτας καὶ ἐπιδόσεώς των εἰς τὰ μαθήματα, ἀποδεικτικὰ τῶν διδασκάλων των. Ἀμφότερα τὰ ἀποδεικτικὰ πρέπει νὰ φέρωσιν ἐπικυρωμένας τὰς ὑπογραφὰς παρὰ τοῦ Μητροπολίτου τοῦ τόπου ἐκείνου· διευθύνονται δὲ εἰς τοὺς Ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης μου, δι' ὁποιοῦδήποτε μέσου, πάντοτε πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους, οὐδέποτε δὲ τέσσαρας μῆνας ἀργότερα.

III. Τὸ πρῶτον ἐννεαμελὲς Συμβούλιον, λαβὼν τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα, ὀφείλει κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα νὰ ρίπτῃ τὰ ὀνόματα τῶν στειλάντων τὰ ἐγγραφα εἰς κληρωτῖδα· μετὰ ταῦτα δὲ, ἀνακινουμένης τῆς κληρωτῖδος, ἐξάγονται δέκα ὀνόματα, καὶ ἐκεῖνοι οἱ νέοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα προεξέλθουν, θεωροῦνται ὡς ὑπότροφοι. Αἱ τοιαῦται κληρώσεις ἐπαναλαμβάνονται μετὰ τὴν ἔξοδον τῶν προκληρωθέντων ὑποτρόφων. Ἐπιθυμῶ νὰ γίνηται ἡ κλήρωσις αὕτη δημοσίᾳ, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, εἰ δυνατόν· ἐπὶ τούτῳ μάλιστα θέλω νὰ εἰδοποιῆται οὗτος, καὶ νὰ κοινοποιῶνται διὰ

(Τὴν πρῶτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοσιοτοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

(Γεώργιος Παλιόφ Ριζάρης.)

δύο Ἑλληνικῶν Ἐφημερίδων αἱ γενησόμεναι κληρώσεις.

113. Τούτων οὕτω γενομένων, τὸ τριμελές δεύτερον Συμβούλιον λαμβάνει πρόνοιαν νὰ εἰδοποιήσῃ διὰ παντός μέσου (καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου) τοὺς ἐκλεχθέντας νέους, διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἀθήνας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς σπουδῆς ἐντὸς τῆς ἡμετέρας Σχολῆς. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ἡ πατρὶς τῶν κληρωθέντων ὑποψηφίων, δημοσιεύονται καὶ δι' ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν Ἐφημερίδων.

114. Φθάνοντες εἰς Ἀθήνας οἱ δέκα ὑπότροφοι, ὀφείλουσι νὰ ἐγχειρίζωσιν εἰς τὸ τριμελές Συμβούλιον ἀναφορὰν, δηλοποιοῦντες, ὅτι, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μαθημάτων των, θέλουσι γίνεαι Ἴερεῖς.

115. Ἡ σύνταξις αὐτῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων των, εἰς τὴν Ἑκκλ. Σχολήν.

116. Θέλω, ὥστε τὸν πρῶτον μόνον μῆνα οἱ δέκα ὑπότροφοι τῆς πατρίδος μου νὰ λάβωσι πενήκοντα δραχμὰς περιπλέον τῆς κανονισθείσης συντάξεως τῶν τεσσαράκοντα δραχμῶν κατὰ μῆνα, καὶ τοῦτο διὰ τὰ ἐξοδα τῆς μεταβάσεως μίαν καὶ μόνην φορὰν. (α)

117. Θέλω, ὥστε ὅσοι τῶν δέκα ὑποτρόφων τῆς πατρίδος μου διέλθουν τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς μου,

(α) Ἴδε ἄρθρ. 166. — Σημ. N. 1.

(Τὴν πρῶτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ ἀνακομιστοῦ τεσσαράκοντα ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Παλιόνης Ἰερέως.

καὶ βεβαιώσωσι, δι' ἀποδεικτικῶν τῶν διδασκάλων αὐτῆς, ὅτι εὐδοκίμησαν, νὰ λαμβάνουν, ἐξερχόμενοι, ἕκαστος ἑκατὸν (100) δραχμὰς ἅπαξ. (α)

118. Ἄν συμβῆ νὰ μείνη κενὴ θέσις ὑποτρόφου ἐκ τῶν τῆς πατρίδος μου, νὰ ἐκλέγηται ἕτερος κατὰ τὸν ὀρισθέντα τρόπον, θετομένων εἰς κλήρωσιν τῶν ὀνομάτων ἐκείνων, ὅσοι ἀπέτυχαν εἰς τὴν προγενομένην κλήρωσιν. Θέλω δὲ, ὥστε νὰ ἔρχονται πάντοτε νέα ἔγγραφα (κατὰ τὸ ἄρθρ. 109 καὶ ἐπόμενα τῆς παρούσης μου) ἅμα παρέρχονται πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς. Εἰς τὰς νέας ἐκλογὰς ἀπαιτεῖται νέων ἐγγράφων ἀποστολὴ, τὰ δὲ προσταλέντα ἀποδεικτικὰ χρησιμεύουν μόνον διὰ τὴν μίαν πενταετίαν, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁποίας ἐστάλησαν.

119. Θέλω νὰ ἀποβάλωσιν οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης μου ἐκεῖνον ἐκ τῶν δέκα αὐτῶν νέων, ὅστις ἀποδειχθῆ ἀνάξιος τοῦ ἱεροῦ ἐπαγγέλματος τῆς Ἱερωσύνης, ἢ ἀνεπιτήδειος ἠθικῆς βελτιώσεως· πρὸ τῆς ἀποβολῆς ὅμως ἐρωτᾶται ἢ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδύσεως Γραμματεία, ἢ ἀπόφασις τῆς ὁποίας ἐκτελεῖται.

120. Ἐκάστου ὑποτρόφου τὸ ὄνομα, τὸ ἐπωνυμιον καὶ ἡ πατρίς ἐγγράφεται εἰς τὸ Ὀνοματολό-

(α) Ἴδ. ἄρθρ. 84. ἰδ. 13. καὶ ἄρθρ. 166. — Σημ. Ν. Ι.

γιον, εἰς τὴν στήλην δὲ τῶν παρατηρήσεων σημειό-
νεται ἡ ἐποχὴ τῆς ἐξόδου του.

121. Οἱ δέκα ὑπότροφοι τῆς πατρίδος μου πρέ-
πει νὰ λαμβάνωσι τεσσαράκοντα δραχμὰς κατὰ μῆνα
ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὄνοματολόγιον ἐγγραφῆς των. (α)

ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΙΝΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΣ
ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΜΟΥ.

122. Ὅλαι αἱ πωλήσεις ὁποιοῦδήποτε μέρους
τῆς Σχολῆς θέλουσι γίνεσθαι ἐπὶ δημοπρασίας. (β)

123. Διὰ νὰ γίνῃ ἐπισκευὴ τις οἰκοδομῆς, ἀπαι-
τεῖται νὰ συνταχθῶσι πρότερον παρ' εἰδημόνων σχέ-
δια, καὶ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων.

124. Διὰ τὰς συσκέψεις τῶν νομικῶν ζητημάτων,
τὸ Πρῶτον ἐννεαμελὲς Συμβούλιον ζητεῖ τὴν συμ-
βουλήν τῶν ἀνεγνωρισμένων δικηγόρων. (γ)

125. Διὰ πᾶσαν ζημίαν, προκύπτουσαν ἐκ τῆς
παραμελήσεως τῶν περὶ διαχειρίσεως κανονισμῶν,
ἀποζημιούται ἡ Σχολὴ παρὰ τῶν αἰτίων.

126. Κατ' ἔτος, τὸ Τριμελὲς Συμβούλιον δύ-
ναται νὰ ἐξοδεύῃ ἕως πεντακοσίας δραχμὰς ἐκ τοῦ
εἰσοδήματος τῆς Σχολῆς, διὰ νὰ προμηθεύωνται ἐν

(α) Ἐγροποποιήθη. ἀρθρ 161. — Σημ. Ν. 1.

(β) Ἴδε ἀρθρ. 64, 84. ἐδ. 4. — Σημ. Ν. 1.

(γ) Ἴδε ἀρθρ. 84 ἐδ. 11. — Σημ. Ν. 1.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσ-
σαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης.)

αὐτῇ τὰ ἀπαιτούμενα, κατὰ γνωμοδότησιν τῶν Καθηγητῶν, βιβλία, εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῶν ὁποίων θέλει τίθεσθαι ἡ σφραγίς τοῦ Συμβουλίου. Τὰ βιβλία σημειώνονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀπογραφῶν, φυλαττόμενα μὲ προσοχὴν. (α)

127. Θέλω, ὥστε αἱ παραδόσεις τῶν μαθημάτων νὰ γίνωνται δημοσίως, καὶ εἰς τὴν καθομιλουμένην γλῶσσαν.

128. Αἱ θέσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὰς παραδόσεις θέλουσι ἀριθμῆσθαι καὶ διδῆσθαι εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς μὲ γραμματίον εἰσιτήριον. Εἰς τὰς παραδόσεις δύνανται νὰ παρευρίσκωνται, συγκαταθέσει τῶν καθηγητῶν, καὶ ἀκροαταί. (β)

129. Εἰς τὰς παραδόσεις ἐπικρατεῖ ἐντελής ἐλευθερία· ἀλλ' οἱ Καθηγηταὶ χρεωστοῦν νὰ μὴ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὰ ἀπὸ τὸν Νόμον ἀπαγορευόμενα.

130. Ἐκ τῶν καθημερινῶν ἐξόδων τοῦ καταστήματος θέλουσι προμηθεύεσθαι οἱ θάλαμοι τῶν παραδόσεων μὲ ὅλα τὰ χρειώδη, φωτιζόμενοι, καθαρίζόμενοι, καὶ θερμαίνόμενοι, ὡς ἂν εἶναι ἀνάγκη.

131. Καθῆκον τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἶναι νὰ ἀκολουθῶσιν εἰς τὰς παραδόσεις τῶν ἀκριβῶς τὰ ἐγκεκριμένα προγράμματα τῶν μαθημάτων,

(α) Παράβ. ἀρθρ. 87. ἐδ. 6. ἀρθρ. 90 καὶ 164 ἐδ. τελευτ.—Σημ. Ν. Ι.

(β) Ἰδὲ ἀρθρ. 161.—Σημ. Ν. Ι.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιεστοῦ εκατοσίου τοῦ τεσσαρακοσίου ἔτους, ἐν Ἀθήναις)
Γεώργιος Παλιόπουλος Ἐκδότης.

προσδιορίζοντες ώρας τῶν παραδόσεων, κατὰ τὰς ώ-
ρας τοῦ ἔτους, μὲ τρόπον, ὥστε νὰ προλαμβάνων-
ται αἱ ἐπιβλαβεῖς, διὰ τοὺς σπουδάζοντας, συγχυρίαί
καὶ συμπτώσεις.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΚΕΥΕΩΣ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ
ΜΑΘΗΤΩΝ.

132. Ἐπειδὴ μόνῃ ἢ συνεχῆς ἐπιστασία ἐγγυᾶται
τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, παρακαλῶ
τοὺς Ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης μου νὰ ἐπισκέπτων-
ται τὰς παραδόσεις καὶ τὴν βιβλιοθήκην.

133. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς σειρᾶς, καθ'
ὣν οἱ μαθηταὶ θέλουσι κατατάττεσθαι ὡς πρὸς τὴν
πρόοδον αὐτῶν εἰς ἕκαστον τῶν μαθημάτων, θέλουσι
χρησιμεύσει πρὸ πάντων τὰ ἔγγραφα αὐτῶν γυ-
μνάσματα, αἱ προφορικαὶ λύσεις τῶν προτεινομένων
προβλημάτων καὶ ἡ ἠθικὴ διαγωγή των.

Πρὸς τοῦτο ἕκαστος διδάσκαλος θέλει ἐγγράφει,
ἰδιοχείρως καὶ εὐσυνειδότως, εἰς βιβλίον ἡριθμημένον,
τὴν πρόοδον, ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν·
διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει γίνεσθαι ἐκάστην ἕκτην
ἐβδομάδα ἀνὰ ἓν ἔγγραφον γύμνασμα.

134. Τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα ἐκάστης ἑξαμη-
νίας θέλουσι γίνεσθαι δημόσιαι ἐξετάσεις. Πρὸ δὲ τῶν
ἐξετάσεων θέλουσι ἐπαναλαμβάνεσθαι, ὅσον τὸ δυνατόν

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ ἑκατοσιστοῦ τεσ-
σερακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Παλιόφ Ριζάρης.

συντόμως, τὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἑξαμηνίας δι-
 दाχθέντα. Ἡ μετὰ τὴν δευτέραν ἑξαμηνίαν ἐξετάσις
 εἶναι γενικὴ ἐξετάσις δι' ὅλον τὸ ἔτος· αἱ ἐξετάσεις
 γίνονται ἐνώπιον ὅλων τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν
 πλειοτέρων μελῶν τοῦ Πρώτου Συμβουλίου· ἐπι-
 τρέπεται δὲ εἰς ἕκαστον ἢ εἰς τὰς ἐξετάσεις εἰ-
 σοδος.

135. Ἐκαστος μαθητῆς χρεωστεῖ νὰ ἐμφανί-
 ζηται εἰς τὰς ἐξετάσεις, καὶ μόνον δι' ἀσθένειαν ἢ
 ἄλλην κατεπείγουσαν αἰτίαν δύναται νὰ λείψῃ ἀπὸ
 αὐτὰς· οἱ ἄνευ ἀνάγκης ἀπόντες προσκαλοῦνται ἀπὸ
 τὸν ὑπὲρ τὴν τοῦ Σχολείου, καὶ, μὴ ἐμφανισθέντες,
 παιδεύονται καθ' ὃν τρόπον ἢ πλειονοψηφία τοῦ Πρώ-
 του Συμβουλίου κρίνει ἀρμοδιώτερον.

136. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης μεροληψίας προσ-
 διορίζεται, ἀπὸ τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους παρα-
 δοθέντα μαθήματα, τὸ μέρος ἢ τὸ τεμάχιον, ἐπὶ
 τοῦ ὁποίου θέλει γίνεαι ἐξετάσις· ὁ δὲ ἐξετασθησό-
 μενος προσδιορίζεται διὰ κλήρου.

137. Ὁ προβιβασμὸς εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις
 προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων·
 ἀπαγορεύεται δὲ μετὰ πάσης αὐστηρότητος ὁ προ-
 βιβασμὸς τῶν μὴ ἐχόντων τὴν ἀνήκουσαν ἰκανότητα,
 οἷτινες χρεωστοῦν νὰ ἀκούσουν ἐκ νέου τὰ μαθήματα
 τῆς αὐτῆς τάξεως, εἰς ἣν εὐρίσκοντο τὸ προλαβόν
 ἔτος.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοτοῦ τεσ-
 σπρακοσιοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης.

138. Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς 6'. ἐξαμηνίᾳ θέλουσιν διανεμέσθαι εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας βραβεῖα.

139. Εἰς ἕκαστον τῶν μαθητῶν θέλουσιν δίδεσθαι ἀποδεικτικά περὶ τῆς προόδου καὶ διαγωγῆς τῶν εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους. Εἷς ἐκ τῶν Καθηγητῶν, ὁ προσδιορισθόμενος, θέλει συντάττει τὰ ἀποδεικτικά, κατὰ τὰ σημειωθέντα, εἰς τὸ βιβλίον, περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρ. 103. Τὰ ἀποδεικτικά ταῦτα ἐπικυρόνονται, ὡς πρὸς τὴν ὑπογραφήν, παρὰ τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου.

140. Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις διαιροῦνται εἰς ἕξ τάξεις, ἧτοι κάλλιστα, καλῶς, σχεδὸν καλῶς, μετρίως, μετριώτατα, καὶ κακῶς.

Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις γίνονται δι' ἕκαστον μαθητὴν ἰδιαιτέρως, αἱ δὲ περὶ διαγωγῆς γενικῶς.

141. Κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, οἱ Καθηγηταὶ ὁμοῦ καθυποβάλλουσιν, διὰ τοῦ Διοικητοῦ, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείᾳν περιεκτικὴν ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων, τῆς καταστάσεως τοῦ Σχολείου καὶ περὶ ἑκάστου ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον θεωροῦν ἄξιον ἀναφορᾶς.

142. Ἀπόκειται εἰς τὴν σύνεσιν τῶν Ἐκτελεστικῶν τῆς παρουσίας μου νὰ προκαλέσωσι διορισμὸν Ἐφορείας, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείᾳν, διὰ τὰς ἐξετάσεις.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστιανικοῦ ἀνατολιστικοῦ πατρισταρκεστατοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

143. Όλα τὰ κληροδοτήματα, περι ὧν διαλαμ-
βάνουσι τὰ ἄρθρα 51 ἕως 59 τῆς παρούσης μου,
θέλουσι δοθῆ ἐκ τῶν εισοδημάτων τῆς Ἐκκλησια-
στικῆς Σχολῆς· ἀλλὰ θέλει διαταχθῆ ἡ πληρωμῆ
των, ἀφοῦ τὸ Πρῶτον Συμβούλιον τὴν ἐγκρίνει ἐγ-
γράφως.

144. Τὸ διὰ τὴν Σχολὴν τοῦ Μονοδενδρίου προσ-
διορισθὲν ἀίδιον κληροδοτήμα θέλει διδασθαι κατ'
ἔτος, ὡς εἰδικώτερον ὀρίζει τὸ ἄρθρον 61 τῆς πα-
ρούσης μου, ἐκ τῶν εισοδημάτων τῆς Ἐκκλησια-
στικῆς Σχολῆς· θέλει δὲ διατάττεσθαι ἡ πληρωμῆ,
ἀφοῦ τὸ Πρῶτον Συμβούλιον τὴν διατάξει ἐγγράφως.

145. Εἰς ὅσα ἄρθρα τῆς παρούσης μου ἀνα-
φέρω τὰς λέξεις ΠΡΩΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ, ἐν-
νοῶ τὰ ἐννέα μέλη τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης
μου· λέγω δὲ ἐννέα, διότι ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν θέλει ἐκλέγε-
σθαι Ταμίαν, μὴ ἔχων ψῆφον (ἀν δὲ τὰ βάρη τοῦ Τα-
μίου ἀνατεθῶσιν εἰς πρόσωπον μὴ συμπεριλαμβανό-
μενον εἰς τοὺς δέκα Ἐκτελεστὰς, ὁ τελευταῖος τούτων,
ὡς εἴρηται, δὲν θέλει ἔχει ψῆφον.) — ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ἐννοῶ τὸ Τριμελὲς Συμβούλιον, τὸ
ὁποῖον κυρίως θέλει διοικεῖ κατὰ τριετίαν. (α)

(α) Κατήκοντα τοῦ πρώτου συμβουλίου. ἴδ. ἄρθρ. 84 καὶ 164. — Ἀπο-
βίωσις τινος τῶν μελῶν του. ἴδ. ἄρθρ. 85, 153, 156. — Πόσα μέλη του.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ κατακοινοῦ τσε-
σαρισκοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης

146. Εἶπον, καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὅσα κεφάλαια τύχη νὰ ἔχω αὐτὸς ἐγὼ δανεισμένα, νὰ μένωσι διὰ παντὸς ἀπαραμείωτα, τινὰ δὲ καὶ ἀμετακίνητα, ὡς διαλαμβάνει εἰδικώτερον τὸ ἄρθρ. 63 τῆς παρούσης μου. Πᾶσα παράβασις νὰ πίπτῃ εἰς βᾶρος τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν, καὶ παρακαλῶ μάλιστα καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐφορεύῃ κατὰ τοῦτο.

147. Εἶπον, καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τὰ ἀκίνητα κτήματα τῆς Σχολῆς λογίζονται ἀναπαλλοτριώτα. Τὸ Πρῶτον Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ὅμως ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεώς των, καὶ τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον δύναται, ἂν τὸ ἐγκρίνῃ, νὰ διατάξῃ τὴν πώλησιν. (α) Διατάττω ὅμως, ὥστε τὸ κεφάλαιον τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως τοῦ ἀκινήτου νὰ δανεισθῇ ἀσφαλῶς, καὶ νὰ μένῃ διὰ πάντα ἀπαραμείωτον. Πᾶσα παράβασις θέλει πίπτει εἰς βᾶρος οὐτινος τὴν ἐνήργησε. Παρα-

συνέρχονται πρὸς διάσκεψιν; ἴδε ἄρθρ. 86. — Κωλύματα πρὸς διάσκεψιν ἄρθρ. 149.

Πῶς συγκροτεῖται τὸ τριμελὲς συμβ. ἄρθρ. 70, 80, 81. — Γραμματεὺς αὐτοῦ ἄρθρ. 83. — Καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις του. ἄρθρ. 87 καὶ 164. — Μισθοδοσία ἄρθρ. 66 — Σφραγίς ἄρθρ. 87. — Κωλύματα καὶ ἀναπλήρωσις ἄρθρ. 87^α 153. 156 — Σημ. Ν. I.

(α) Ἴδε ἄρθρ. 64, 84 ἰδ. δ' καὶ ἄρθ. 122. Μίχρι τούδε ἐπωλήθη μόνον τὸ οἰκόπεδον, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 47, εἰς τιμὴν πλὴν ἀνωτέραν ἐκείνης, εἰς ἣν τὸ ἠγόρασεν ὁ διαβέτης. — Σημ. Ν. I.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χηλικοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης.

καλῶ δὲ καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπιτηρῇ, χωρὶς νὰ ἔχη καμμίαν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν χρημάτων. (α)

148. Ἄν τύχη νὰ γίνῃ ἐπισκευὴ ἀκινήτου τινός, τὰ ἐξόδα νὰ γίνωνται ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα, διότι τὰ κεφάλαια πρέπει νὰ μένωσιν ἀπεύρακτα.

149. Ἄν ποτε συμβῆ νὰ μὴ εὐρεθῶσι τὰ πέντε μέλη τοῦ Πρώτου Συμβουλίου, διὰ νὰ μορφώσωσι τὴν πλειοψηφίαν, ὡς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 86 τῆς παρούσης μου, θέλω νὰ ἀναπληρόνωνται (ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ ἀντικείμενον, περὶ οὗ πρόκειται διότι περὶ τῆς παντοτεινῆς ἐλλείψεως Ἐκτελεστοῦ τινος προβλέπει ἡ παρούσά μου) διὰ τῶν Καθηγητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ὁθωνοῦ.

150. Θέλω καὶ διατάττω, ὥστε τὰ χρήματα, ὅσα εὐρεθῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν μου κατὰ τὴν ἀποβίωσίν μου, νὰ δανεισθῶσιν ἐνυποθήκως καὶ ἀσφαλῶς, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν οἱ τόκοι τῶν διὰ τὴν Σχολήν.

Ἄν εἰς τὸ μέλλον δανείσω χρήματα, οἱ Ἐκτελεσταὶ θέλουσιν εὐρεῖ τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις· ὁ τόκος δὲ καὶ αὐτῶν νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς.

151. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἔχει, δυνάμει τῆς παρούσης μου, τὸ δικαίωμα νὰ ἐνάγῃ τοὺς

(α) Παράβ. ἄρθρ. 151. — Σοφ. Ν. Γ.

(Τὴν πρότιν τοῦ μηνος Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ δικτατορικοῦ τετρακρατοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Παγιόνης· Ριζάρης)

Ἐκτελεστάς τῆς παρουσίας μου, ἂν ἀδιαφορήσωσιν ἢ ἀμελήσωσι πρὸς ἐκπλήρωσίν τινος τῶν διατάξεών μου, μὴ ἔχουσα ὅμως διαχείρισιν τοῦ χρηματικοῦ, οὐσης ἀνεξαρτήτου κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς Σχολῆς. (α)

152. Ἄν ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἐγκρίνη, ὥστε οἱ φοιτηταί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς νὰ ζῶσιν εἰς ἓν κατάστημα ἐφορευόμενοι, δύναται νὰ τὸ διατάξῃ, κανονίζουσα τοῦτο ὅπως ἐγκρίνη. Ἐν τοιαύτῃ ὁμως περιπτώσει, τὰ ἔξοδα τῶν διδασκάλων, τῶν ὑποτρόφων, καὶ ὅσα ἄλλα ἐπροσδιώρισα, δὲν πρέπει νὰ αὐξήσωσιν, εἰμὴ μόνον κατὰ τριακοσίας δραχμάς. (β)

153. Ἄν τις ἐκ τῶν παρ' ἐμοῦ διοριζομένων Ἐκτελεστῶν ἐκλίπῃ, πρέπει νὰ ἀντικαθίσταται ἕτερος, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρουσίας μου. Θέλω ὅμως ὥστε ὁ ἀντικαθιστάμενος νὰ ἦναι ἐκ τοῦ ἰδίου τόπου, δηλαδή ἂν ἐκλίπῃ Χίος, νὰ ἀντικαθίσταται Χίος, — ἂν ἐκλίπῃ Κρής, νὰ ἐκλέγῃται Κρής, — ἂν ἀποθάνῃ Ἰωαννίτης, (γ) — ἂν ἀποθάνῃ Ζαγορίσιος, νὰ ἐκλέγῃται Ζαγορίσιος, — ἂν ὁ ἐκλιπὼν ἦναι Σμυρναῖος, νὰ ἀντικαθίσταται Σμυρναῖος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς. (δ)

(α) Παράβ. ἀρθρ. 147. — Σημ. Ν. Ι.

(β) Ἡ διάταξις αὕτη κατίστη περιττὴ μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 161—164, 166. τῆς παρουσίας. — Σημ. Ν. Ι.

(γ) Ὁ διαθέτης παρέλιπε τὰς λέξεις νὰ ἐκλέγῃται Ἰωαννίτης. — Σημ. Ν. Ι.

(δ) Ἴδε τὰ ἀρθρ. 86 καὶ 156. — Σημ. Ν. Ι.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ δεκαοστωῦ τεσσαρακαστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Ραδιόνοφ Ῥιζάρης.

154. Ὁ τόκος τῶν γραμματίων, περι ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρ. τῆς παρούσης μου, λαμβάνεται καθ' ἑξαμηνίαν, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ τόκος ἀπόλλυται· ἀπόκειται εἰς τὴν φρόνησιν τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς παρούσης μου νὰ τὰ μεταφέρωσιν εἰς ἄλλον, ὅταν ἀποθάνῃ, ἢ καὶ προτῆτερα, ὁ εἰρημένος Μαρασλῆς.

155. Αὕτη εἶναι ἡ τελευταία θέλησις, γνώμη καὶ ἀπόφασίς μου. Πᾶσα δὲ ἄλλη ἀντιβαίνουσα εἰς ταύτην, θεωρεῖται καὶ μένει ἄκυρος.

Εὐχαριστῶ δὲ ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας τὸν Ἐπουράνιον Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα διὰ τὰς πρὸς ἐμὲ ἀνεκφράστους εὐεργεσίας του· καὶ, ἐπικαλούμενος τὴν ἄπειρον αὐτοῦ ἀγαθότητα, δέομαι μετὰ δακρύων, ἵνα, ὅταν εὐδοκῆσῃ νὰ παραλάβῃ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, νὰ τὴν παραλάβῃ ἐν ἐξομολογήσει καὶ μετνοίᾳ, τὴν ὁποίαν συνιστῶ εἰς τὴν πρεσβείαν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ φύλακος μου Ἀγγέλου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῆς Ἐπουρανίου Βασιλείας... Ἐπειτα ἐξαιτοῦμαι, ὅλη ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, παρὰ πάντων τῶν ἀδελφῶν μου Χριστιανῶν, ἵνα μὲ συγχωρήσωσι τῷ ἁμαρτωλῷ, ὅτι ὡς ἄνθρωπος ἡμαρτον πρὸς αὐτοὺς, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν λόγῳ· δίδω καὶ γὼ τὴν ὀφειλομένην μοι ἐκ καρδίας συγχώρησιν πρὸς πάντας, ὅσοι ἔργῳ μὲ ἠδίκησαν καὶ παρεπίκραναν.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις).

Γεώργιος Παδίνος Ριζάρης.

Παρακαλῶ καὶ αὖθις τὴν χορείαν τῶν Ἐκτελε-
 στῶν μου ἵνα παρασταθῶσι καὶ πράξωσι μετὰ χρι-
 στιανικοῦ ζήλου καὶ πάσης προθυμίας, ὅπως ἐκπλη-
 ρωθῶσιν ἀπαραλλάκτως πάντα τὰ παρ' ἐμοῦ δια-
 ταττόμενα ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μου· εἶμαι δὲ βέ-
 βαιος, ὅτι, διὰ τῆς συνετῆς παραστάσεως καὶ διοι-
 κήσεώς των, τὰ πάντα θέλουν λάβει καλὸν καὶ αἰ-
 σιον πέρας. Ταῦτα, κατ' οἰκείαν μου βουλήν, γνώμην
 καὶ θέλησιν, διέταξα καὶ διώρισα περὶ τῆς περιουσίας
 μου. Ἀποφαινομαι δὲ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων
 ταύτην τὴν διαθήκην μου κυρίαν, βεβαίαν καὶ ἀπα-
 ρασάλευτον, γεγραμμένην καὶ ὑπογεγραμμένην παρ'
 ἐμοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐσφραγισμένην μετὰ τὴν σφραγίδα μου.
 Θέλω δὲ, ὥστε νὰ ἔχη τὴν ἰσχύϊν καὶ τὸ κῦρος κατὰ
 τε τοὺς θεοὺς καὶ ἀνθρωπίνους νόμους ἐν παντὶ
 κριτηρίῳ καθεστῶτι ἐπὶ τῆς γῆς, ὥστε μηδένα,
 οὔτε τὰ ὅσα διέταξα παρασαλεύειν καὶ ἀνατρέ-
 πειν, οὔτε τοὺς ῥηθέντας Ἐκτελεστάς μου παρενο-
 χλεῖν.

Τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1840, ἐν Ἀθήναις.

Τῆς παρούσης μου συνετάχθησαν δύο ὅμοια, ἐξ ὧν
 τὸ ἐν παραδοθήσεται εἰς τὸν Συμβολαιογράφον Κων-
 σταντῖνον Πιτάρη, καὶ τὸ ἕτερον φυλάττεται εἰς τὰ
 ἔγγραφα μου.

(Τ. Δ) Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ριζάρης.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ τρι-
 σακκοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.

Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ριζάρης.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΠΡΩΤΗ.

156. Διορίζω τοὺς Κυρίους Νικόλαον Θεοχάρην ὑπουργόν, — Πέτρον Ἰπίτην, ἰατρὸν, καταγόμενον ἐξ Ἠπείρου, — Γεώργιον Βέλλιον, Σύμβουλον παρὰ τῇ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία, ἐξ Ἰωαννίνων, — καὶ τὸν Νικόλαον Ἰωαννίδην, ἀντεισαγγελέα παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πρωτοδίκαις ἐκ Ζαγορίου, τιμητικούς Ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου, καὶ διατάττω.

α.) Ὅτι νὰ μὴ ἔχωσι καμμίαν ψῆφον ἢ γνώμην ἐνόσω ζῶσιν οἱ Ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης μου, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρ. 66 αὐτῆς.

β.) Ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ δίδωσιν ἐν παντὶ καιρῷ νύξιν πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀταξιῶν, ὅσας τυχόν ἤθελον παρατηρήσει κατὰ τὴν διοίκησιν τῶν ἄλλων.

γ.) Ὅσακις ἐλλείψῃ τις ἐκ τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης μου διὰ πάντα, θέλω νὰ ἀντικαθίσταται (α) ἀναφερομένων, ἀπ' ἐναντίας τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 85, μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ άτομὰ των ἢ ἀντικατάστασις θέλει γίνεσθαι, προτιμωμένου τοῦ προσημειωθέντος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς· (β) — Ἐκτὸς τῶν προσώπων αὐτῶν, θέλω νὰ ἔχη πληρεστάτην ἰσχὺν ἢ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 85. — Ἡ παροῦσά μου σύγκειται ἀπὸ

(α) Ἐλλείπουσι, νομίζω, αἱ λέξεις ὁ πὸ τῶν ἐν τ. α. 50 α. — Σημ. Ν. Ι.
(β) Παράβ. ἄρθρ. 85, 87^α καὶ 160 τῆς παρούσης. — Σημ. Ν. Ι.

(Τὴν πρώτῃν τοῦ μνηθὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ δεκακαιοστοῦ τεσσαρακκοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Παθιώτης Ῥιζάρης

σελίδας ἑνενήντα δύο. — Τὴν δεκάτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.

Ἡ παροῦσα ἐγγραφή καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ διαθέτου, καὶ ἐσφραγίσθη μὲ τὴν σφραγίδα μου.

Γεώργιος Ῥαδιότοφ Ῥιζάρης,
(Τ. Σ.) Γραικὸς τῆς Νιζνικ.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις, ὁ ὑποφαινόμενος Γεώργιος Ῥαδιότοφ Ῥιζάρης ἀπεγάζισα νὰ προσθίσω εἰς τὴν διαθήκην μου ταύτην τὰ ἑξῆς.

157. Εἰς τὴν παροῦσαν διέταξα ὅσα ἔκρινα ἀναγκαῖα περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ ἀπόκειται ὅμως εἰς τὴν σύνεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ τροποποιήσῃ τὰ περὶ τούτου, ἀν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον· θέλω ὅμως νὰ ἀκολουθῶνται αἱ διατάξεις μου μέχρις ἐκδόσεως Υ. Β. Διατάγματος, τροπολογουμένου τὰ περὶ τούτου. (α)

158. Εἰς τὴν σύνεσιν αὐτῆς ἀπόκειται νὰ ἐπιφέρῃ

(α) Ἴδε ἀρθρ. 91—99 μετὰ τῶν ὑποσημ.—Σημ. Ν. Ι.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) (Γεώργιος Ῥαδιότοφ Ῥιζάρης)

καὶ ἄλλας βελτιώσεις ἐπὶ ἀντικειμένων, ἐφ' ὅσα σιωπᾷ ἢ παροῦσά μου (α).

159. Κατὰ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν, διὰ τὴν ἐκδοθῆ Β. Διάταγμα, παραδεχόμενον προτάσεις μου τινάς ἢ ἀναφορά μου καὶ τὸ ἐκδοθησόμενον ἔσως διάταγμα προσαρτηθήσονται εἰς τὸ ἀντίγραφον τῆς παρούσης μου, ὅπερ εὑρεθήσεται ἐν τῇ οἰκίᾳ μου. (β)

160. Τὰ τέσσαρα ἄτομα, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὴν πρώτην προσθήκην (ἄρθρ. 156), πρέπει νὰ προσκαλῶνται εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ Δεκαμελοῦς Συμβουλίου, ἂν εὑρίσκωνται ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Σχολῆς, διὰ τὴν κάμνωσιν ἀπλᾶς παρατηρήσεις.

Τὸ παρὸν ἐγγράφη παρ' ἐμοῦ, ἐσφραγίσθη δὲ μὲ τὴν σφραγίδα μου τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.

Τὸ παρὸν σύγκειται ἀπὸ ἑννεήντα τέσσαρας σελίδας.

Ἐπιγράφομαι ἰδιοχείρως.

Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης.

(Γ. Σ.)

(α) Ἰδὲ ἄρθρ. 84. ἐδ. ε. καὶ ἄρθρ. 87. ἐδ. ε. — Σημ. Ν. Ι.

(β) Ἰδὲ ταῦτα κατωτ. — Σημ. Ν. Ι.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΤΡΙΤΗ.

Σήμερον τὴν πρώτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ δεκακοιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις, ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ οἰκίᾳ μου, ἐγὼ ὁ Γεώργιος Ῥιζάρης προσθέτω εἰς τὴν παροῦσάν μου διαθήκην τὰ ἐξῆς.

Α΄.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

161. Ἐπειδὴ οἱ μέλλοντες νὰ ἱερωθῶσιν ἔχουν χρεῖαν ὄχι μόνον σπουδῆς μαθημάτων, ἀλλὰ καὶ τινος ἠθοποιήσεως, ὅπερ κατορθοῦται, ἐὰν συνειθίσωσιν ἐγκαίρως εἰς βίον κατάλληλον μὲ τὸ μετὰ ταῦτα ἐπάγγελμά των, διὰ τοῦτο ἀποφασίζω ἤδη νὰ ἐνδiciaitῶνται εἰς τὸ κατὰστημα τῆς Σχολῆς, ὡς εἰς Κοινόβιον, οἱ ὑπότροφοι, καθ' ὅσον διαρκοῦν αἱ σπουδαί των.

Ἐκ τούτου δὲ δὲν ἐπιτετα, ὅτι ἀπαγορεύεται αὐτοῖς νὰ φοιτῶσι καὶ εἰς ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, ἢ ὅτι μὴ ὑπότροφοι δὲν δύνανται νὰ φοιτῶσιν εἰς τὴν, περὶ ἧς ὁ λόγος, Σχολήν. (α)

162. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς διατάξεως ταύτης ἡ Σχολὴ ἔχει ἓνα Οἰκονόμον καὶ τοὺς ἀναγκαίους ὑπηρέτας, ὁ μισθὸς τῶν ὁποίων ὑπηρετῶν προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ Τριμελὲς Συμβούλιον ὀριστικῶς.

(α) Ἴδε ἀρθρ. 128. — Σημ. Ν. Ι.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ δεκακοιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Ῥιζάρης

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

163. Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν τῆς Σχολῆς ἔχει αὐτὴ ἓνα Οἰκονόμον, τὸν ὁποῖον ἐκλέγει ὀριστικῶς τὸ Πρῶτον Συμβούλιον, περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐν τῇ παρούσῃ μου διαθήκῃ, διὰ δύο ἔτη, προσδιορίζον καὶ τὴν ἀντιμισθίαν του.

Ὁ Οἰκονόμος πρέπει νὰ ᾖ πρεσβύτερος καὶ ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

164. Καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Οἰκονόμου εἶναι τὰ ἑξῆς.

α.) Προβλέπει τὰ εἰς τροφήν, ἐνδυμασίαν κ τ λ. τῶν σπουδαζόντων ἀναγκαῖα.

β.) Ἐπιστατεῖ εἰς τὴν παρασκευὴν καὶ χορηγίαν, διὰ τῶν ὑπηρετῶν, τῆς καθ' ἡμέραν τροφῆς, ἐκλέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπηρετάς.

γ.) Κρατεῖ κατάστιχα λεπτομερῆ τῆς καθ' ἡμέραν δαπάνης.

δ.) Ἐφορᾷ τὴν εὐταξίαν, καθαριότητα καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητευομένων· ὅθεν ἐνοικεῖ εἰς τὸ κατάστημα.

ε.) Διευθύνει τὰς κανονικὰς τῶν σπουδαστῶν προσευχὰς.

ς.) Προκαλεῖ δὲ τὴν κατὰ τριμημίαν ἐν ὀνόματι του ἑκδοσιν τῶν ἀπαιτουμένων χρηματικῶν ἐνταλ-

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ γιλιεστοῦ ἑκατοκισιοστοῦ τεσσαρακιστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

(Γεώργιος Παδίωνος Ριζάρης)

μάτων 1. διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ὑποτρόφων 2. διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπηρετῶν.

ζ.) Εἰς τὸ τέλος πάσης ἐξαμηγίας δίδει λόγον τῆς διαχειρίσεώς του ἐνώπιον τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου, τὸ ὅποιον ἀποφασίζει τὰ δέοντα ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου, ἀποφασίζει ὀριστικῶς τὸ Πρῶτον Συμβούλιον.

η.) Δίδει ἐγγύησιν δύο χιλιάδων δραχμῶν, ὑποσχόμενος ἐγκαίρως τὴν παραδοχὴν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρώτου Συμβουλίου, περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὸν ἀνωτέρω παράγραφον.

θ.) Ζητεῖ ὁδηγίας ἀπὸ τοῦ Τριμελὲς Συμβουλίου, τὸ ὅποιον ἀποφασίζει ὀριστικῶς περὶ πάσης δυσχερείας, ἄλλης παρά τὴν λογοδοσίαν. (α)

ι.) Φροντίζει περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν σκευῶν τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ διὰ τὰ βιβλία ταύτης, διὰ τὴν ἅ πρὶν νὰ ἐξοδεύωνται πεντακόσια κατ' ἔτος δραχμαὶ, ἀγοραζόμενα κατ' ἐγκρίσιν τῶν Καθηγητῶν. (β)

Γ.

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ.

165. Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθηγητῶν κατὰ τὰ πρῶτα

(α) Ἴδε ἀρθρ. 168.— Σημ. Ν. Ι.

(β) Ἴδε ἀρθρ. 126.— Σημ. Ν. Ι.

(Τὴν πρῶτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ διτακτιστοῦ τεσσαρακιστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.) Γεώργιος Παδιάνας Γεώργιος

ἔτη δύναται νὰ ἦναι καὶ ἐλλάσσων τῶν ἐξ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρ. 74 (ἑβδομήκοντα τέσσαρα) ἀναφερομένου προσώπου, δι' ὃ ἐπέχει τόπον διορισμοῦ ἢ παροῦσά μου.

ΑΡΘΡΑ ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΑ.

166. Τὸ ἄρθρ. 152 μένει ἡδὴ ἄνευ ἀποτελέσματος· μένουν δὲ ἰσχύοντα τὰ ἄρθρ. 116 καὶ 117 τῆς παρούσης μου.

167. Διὰ τῆς τρίτης ταύτης προσθήκης (161 καὶ ἐπόμ.) δὲν πρέπει νὰ αὐξήσωσι τὰ ἐξόδα τῆς Σχολῆς, εἰμὴ μόνον μέχρι τῶν ἑκατὸν πενήκοντα δραχμῶν κατὰ μῆνα, διὰ νὰ πληρῶνται ἐξ αὐτῶν ὁ οἰκονόμος καὶ οἱ ὑπηρέται, καὶ νὰ ἀγοράζωνται τὰ ἀναγκαῖα μαγειρικὰ σκεύη.

168. Τὸ Τριμελὲς Συμβούλιον (ἄρθρ. 50) (α) ἐπιφορτίζεται νὰ συντάξῃ ὁδηγίαν πρὸς τὸν Οἰκονόμον περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐξόδων, καὶ ἐν γένει περὶ τῆς διαθέσεως τῶν χρημάτων, ὅσα θέλει αὐτὸς λαμβάνει διὰ τὴν τροφήν, ἐνδυμασίαν, ὑποδυμασίαν κτλ. τῶν σπουδαστῶν.

169. Ὑπομνησκῶ, ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ μου ὑπάρχει ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς διαθήκης μου ταύτης· ἐν-

(α) Ἴσως ἄρθρ. 87. — Σημ. Ν. Ι.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ χηλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τέσσαρα-κοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.

Γεώργιος Παδινόφ Ριζάρης

δέχεται νὰ κάμω προσθήκην τινά· ἐπιθυμῶ ἐπομένως νὰ ἔχῃ πλήρη ἰσχὺν πᾶσα προσθήκη.

170. Ἴδου ἐτελείωσα ὅ,τι εἶχα νὰ γράψω. Θέλω, διατάττω καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀπαρασαλεύτως ὅσα διέταξα. Ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ προκύψῃ ὠφέλεια εἰς τὸ Κοινὸν ἀπὸ τοὺς ἰδρωτάς τοῦ προσώπου ἐμοῦ τε καὶ τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου.

171. Πᾶς ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνατροπὴν τῶν διατάξεών μου, ἔστω κατηραμένος, αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα του καὶ ὅλη ἡ γενεά του. Δὲν θέλω, κατ' οὐδένα τρόπον, νὰ ὠφεληθῶσιν ὀλίγοι πρὸς βλάβην τῶν κοινωφελῶν διατάξεών μου.

Ἡ παρούσα σύγκειται ἀπὸ σελίδας ἑκατὸν μίαν· ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη πρὸ ἐμοῦ, προσθέσαντος καὶ τὴν σφραγίδα μου, τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.

(Τ. Σ.) Γεώργιος Ῥαδίνοφ Ῥιζάρης.

(Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἐν Ἀθήναις.)

Γεώργιος Ῥαδίνοφ Ῥιζάρης

ΚΩΔΗΚΕΛΛΟΣ.

ΕΝ ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ, ἡμέρα πέμπτη, καὶ εἰκοστῇ ἐνάτῃ Μαΐου, ὥρα τρίτη μετὰ μεσημβρίαν, ἐντὸς τῆς οἰκίας μου, κειμένης εἰς τὸν πλησίον τῶν Ἀθηνῶν κήπόν μου, ἐγὼ ὁ Γεώργιος Ριζάρης, διὰ τοῦ παρόντος μου μυστικοῦ Κωδικέλλου, χωρὶς νὰ μεταβάλω τὴν ὑπάρχουσαν διαθήκην μου, προσθέτω, ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν μου παραγγέλλω, ὅσας προσθήκας ἔκαμον εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν Ἑρμαϊκὴν Ὀδὸν οἰκίαν μου, καθὼς καὶ τὸ ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον ἠγόρασα εἰς Πειραιᾶ ἐπὶ τῆς πλατείας, νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τοῦ Σχολείου κατὰ τὴν διαθήκην μου, καθὼς καὶ ὅσα ἄλλα ἀποκτήσω μέχρι τέλους ζωῆς μου.

Παραγγέλλω νὰ δαπανήτῳσιν οἱ Ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου ἕως χιλίας πεντακοσίας (1500) δραχμὰς πρὸς ἀνακαινίσαι τῆς πλησίον τοῦ κήπου μου Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, καὶ νὰ κατασκευάσωσι τὸν τάφον μου ἐντὸς τοῦ νάρθηκος τῆς ἰδίας Ἐκκλησίας, ἐὰν ἐγὼ ζῶν δὲν τὴν ἀνακαινίσω, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ μὲ ἐνταφιάσῳν ἐκεῖ. — Αἱ δύο εἰκόνες, αἱ εὑρισκόμεναι τῶρα εἰς τὴν οἰκίαν μου, νὰ θεθῶσιν εἰς τὸ Σχολεῖόν μου, καὶ νὰ ἀνάπτη τὸ κανδῆλι των ἀκοίμητον ἀπὸ τὸ λάδι τῶν κτημάτων μου. Ἄν ζῶν δὲν χαρίσω μόνος τὰς ἄλλας εἰς τὴν

οικίαν μου εύρισκομένας εικόνας, νά δοθῶσιν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον. — Παραγγέλλω νά δοθοῦν ἀνά πεντακόσαι δραχμαὶ εἰς ἐκάστην καὶ εἰς ἕκαστον τῶν πρώτων ἐξαδέλφων μου, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰς ὁποίας διατάσσω εἰς τὴν διαθήκην μου. — Ἐὰν κανεῖς, ἢ καμμία τῶν ἐξαδέλφων μου, ἦναι ἀποθαμμένος, νά τὰς λάβουν οἱ κληρονόμοι αὐτῶν. — Μίαν καὶ μόνην φορὰν νά δοθοῦν αἱ πεντακόσαι δραχ. εἰς ἕκαστον. — Εἰς τοὺς δευτέρους ἐξαδέλφους μου καὶ ἐξαδέλφας μου ἀνά τετρακοσίας δραχὰς εἰς ἕκαστον, μίαν φορὰν. — Εἰς δὲ τοὺς τρίτους ἐξαδέλφους καὶ ἐξαδέλφας μου ἀνά τριακοσίας δραχ. εἰς ἕκαστον, μίαν φορὰν καὶ μόνην. — Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Ἰωάννης Κόνηaris, υἱὸς τῆς ἐξαδέλφης μου Βασιλικῆς, μοὶ παρεσάθη, διὰ τοῦτο παρακαλῶ καὶ ἀφίνω εἰς αὐτὸν κληροδότημα δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας πληρωθησομένας ἐκ τῆς περιουσίας μου. — Ὁμοίως ἀφίνω καὶ εἰς τὴν μικρὰν ἀνεψιάν μου Χρυστὴν, ἀδελφὴν του, δραχ. δύο χιλιάδας. — Ἐὰν οὐκ εἶδος τοῦ Κωνσταντίνου Κεφαλᾶ, Πανταλῆς, ἐξακολουθῇ τὴν σπουδὴν του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, διὰ νά γίνῃ διδάσκαλος, νά λαμβάνῃ ἐκ τῆς περιουσίας μου, κατ' ἔτος διακοσίας, δραχμὰς· εἰδὲ παύσῃ τὰ μαθήματα, νά μὴ τὰς λαμβάνῃ. — Ἀφίνω εἰς τὴν Εἰρήνην, θυγατέρα τοῦ Κωνσταντίνου Σταματάκη, πεντακοσίας δραχμὰς νά τὰς λάβῃ, ὅταν ὑπανδρευθῇ. — Ὁ ἀνεψιός μου Μιχαλάκης νά λαμβάνῃ, κατ' ἔτος, ἐκ τῆς περιουσίας μου, διακοσίας σαράντα δραχμὰς, ἐνόσω ἐξακολουθεῖ τὴν σπουδὴν του εἰς

τὸ Πανεπιστήμιον, διὰ νὰ γίνῃ διδάσκαλος, καὶ ἅμα παύσῃ τὴν σπουδὴν του, νὰ παύσῃ καὶ τοῦ νὰ λαμβάνῃ τὰς δραχμὰς διακοσίας σαράντα κατ' ἔτος.— Τὰ δύο παιδία, μαθηταί, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν τώρα ἀπὸ ἐμὲ μηνιαῖον μισθόν, νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὰς λαμβάνουν ἐνόσω σπουδάζουν.— Ἐάν ὁ Δημήτριος Γεωργίου Ῥίζου μείνῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου μέχρι τέλους ζωῆς μου, ἐκτὸς τῶν μισθῶν του, ἀφίνω εἰς αὐτὸν κληροδοσίαν δραχμὰς πεντακοσίας.— Ἀφίνω κληροδοσίαν εἰς ἕκαστον τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου εὕρισκομένων ἀνθρώπων μέχρι τοῦ θανάτου μου ἀνὰ ἑκατὸν δραχμὰς 100, ἐκτὸς τῶν μισθῶν των, διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν.— Παραγγέλλω νὰ ἐκτελέσουν ὅλας τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καὶ ὅλας τὰς ἐνδεδουλευμένους εἰς τὴν διαθήκην μου οἱ ἐκτελεσταί τῆς διαθήκης μου, καὶ νὰ ἐκτελέσουν ὅλας ἀνεξαιρέτως μέχρι τῆς ἐλαχίστης.— Παραγγέλλω πρὸς τοῦτοις νὰ ἀγορασθῇ εἰς τὴν πατρίδα μου, ἐντὸς τοῦ χωρίου Μονοδένδρι τῆς Ἡπείρου, οἰκία ἀξίας δέκα χιλιάδων γροσίων Τουρκικῶν, διὰ νὰ γίνῃ σχολεῖον τῶν κορασίων· ἐκ τῶν δύο χιλιάδων δραχμ. τὰς ὁποίας ἀφῆκα νὰ δίδωνται εἰς τὸ Σχολεῖον τῆς πατρίδος μου, αἱ χίλιαι νὰ δίδωνται εἰς μισθὸν τῆς διδασκάλου· καὶ προσθέτω ἐκ τῆς ἄλλης περιουσίας μου ἀνὰ διακοσίας δραχμὰς κατ' ἔτος εἰς τὸν μισθὸν τῆς διδασκάλου, ὥστε νὰ γίνῃ χιλίων διακοσίων δραχμῶν κατ' ἔτος ὁ μισθὸς τῆς διδασκάλου· νὰ δίδασκῃ τὰ κοράσια πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας γράμ-

ματα και χειροτεχνήματα· οι εκτελεσται της διαθήκης μου να λαμβάνουν κατ' έτος πληροφορίας περι του Σχολείου τούτου, και ειμέν κάμνουν τα κοράσια προσόδους, να δίδουν κατ' έτος τας 1200 δραχ. ειδημή να παύσουν την πληρωμήν τόσον δια τὸ Σχολεῖον τῶν Κορασιῶν, ὅσον και δια τὸ ἄλλο Σχολεῖον τῆς πατρίδος μου.—Αὕτη εἶναι ἡ τελευταία και ἀμετάθετος θέλησίς μου, τῆς ὁποίας διατάσσω μετὰ θάνατόν μου τήν πλήρη ἐκτέλεσιν. Ὅστις λάβῃ κατὰ νοῦν και θελήσῃ νὰ μεταβάλῃ καμμίαν τῶν διατάξεών μου, τόσον τῶν παρουσῶν, ὅσον και τῶν ἀναφερομένων εἰς τήν διαθήκην μου, ἀφίνω εἰς αὐτόν τήν κατάραν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ και τῶν Ἀγίων Πάντων, και νὰ δώσῃ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, και προκοπήν νὰ μὴ ἴδῃ ποτέ. Ὅ,τι διατάξω ἢ χαρίσω εἰς ὁποιονδήποτε μέρος, νὰ μείνῃ ἀμετάτρεπτον.—Ἐπικυρῶ τήν διαθήκην μου, και ἐννοῶ νὰ μὴ μεταβάλω καμμίαν τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων διατάξεών μου.—Τὸ παρὸν Κωδῆκελλόν μου, γραφέν παρὰ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κοσμά Κοκίδου, ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ και παρ' ἐμοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 29 Μαΐου 1841.

Γεώργιος Ριζάρης.

Κοσμάς Κοκίδης.

(T. Σ.)

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν πρώτην Ἰουίου 1841 (τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους.)

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
(Τ. Σ.) Κ. Φιλαλήθης.

Ἐδημοσιεύθη τὴν 4. Ἰουίου 1841.

Ὁ Γραμματεὺς
Πανσ. Χοῦδᾶς.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ.

Τὴν τετάρτην Ἰουίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους, ἡμέραν τετάρτην, ἢ παροῦσα διαθήκη, ἰδιόγραφος τοῦ Γεωργίου Ριζάρη, κηρυχθεῖσα ὡς κυρία, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5054 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, ἐδημοσιεύθη ἐπὶ πλήρει συνεδριάσει τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ Πρόεδρος.

(Τ. Σ.) Ν. Φλογαίτης.

Ὁ Γραμματεὺς

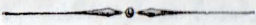
Πανσαρίας Θ. Χοῦδᾶς

ΠΡΑΞΙΣ ΤΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ (α)

ΤΗΣ

ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

ΣΗΜΕΡΟΝ τὴν 5 Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν Ἀθήναις, συνελθόντες, ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ταμίου τῆς Ῥιζαρείου περιουσίας, οἱ ὑποφαινόμενοι Χριστόδουλος Κλονάρης, — Μισαήλ Ἀποστολίδης, — Γεώργιος Σπανιολάκης, — Γ. Γεννάδιος, — Ἀθανάσιος Τσίνης, — καὶ Φίλιππος Ἰωάννου, Ἐκτελεσταὶ τῆς Ῥιζαρείου Διαθήκης, παρόντων καὶ τῶν ἐπιτίμων Ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης ταύτης, Ἀνδρέου Μάμουκα, Ἐπιτρόπου τοῦ Νικολάου Θεοχάρου, Πέτρου Ἡπίτου, καὶ Νικολάου Ἰωαννίδου, καὶ παρατηρήσαντες ὅτι ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος παρὰ τοῦ ἀρθρ. 86 τῆς Διαθήκης ἀριθμὸς πρὸς διάσκεψιν, ἔλαβον ὑπ' ὄψιν.

Α.) Τὴν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1841 ἐκ Μόσχας ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Ἀντωνίου Κομιζοπούλου, ἐν ἣ περιέχονται αἱ ἀκόλουθοι περικοπαί.

« Ὁ μακαρίτης (Γεώργιος Ῥαδίονοφ Ῥιζάρης)

(α) Ἰδὲ ἀρθρ. 2 καὶ 63 ἐδ. τελ. τῆς διαθήκης. — Ἰδὲ παρατηρήσεις τινὰς καὶ ἐν τῷ προλόγῳ, ἀφορῶσας τὴν προκειμένην πρᾶξιν. — Σημ. Ν. I.

» εἶχεν ἀφήσει εἰς ἐμὲ ὀκτῶ μπιλιέτα τοῦ Ὀρφανο-
 » τροφείου, τὸ καθὲν ἀπὸ 25 χιλιάδας ρουβλίων, τὰ
 » ὀκτῶ ὁμοῦ διακοσίας χιλιάδας ρουβλίων, Ἀσιγ-
 » νάτζιας, θέλων νὰ σηκώσῃ τοὺς τόκους καὶ ἀπὸ
 » τὰ ὀκτῶ μπιλιέτα, καὶ τὰ χρήματα νὰ τὰ ἐμβάσω
 » εἰς Ὀδησσόν· καὶ κατὰ τὸ 1838 ἔτος, Ἀπριλίου
 » 12, ἐσύναξα ἀπὸ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τοὺς δεδου-
 » λευμένους τόκους ὅλων τῶν ὀκτῶ μπιλιέτων, συν-
 » ισταμένους εἰς Ἀσιγνάτζιας ρουβλίων 145,452,
 » ἐξ ὧν, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων καὶ τοῦ δικαίωμα-
 » τος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς, ἔμβασα, μέσου ταύ-
 » τῆς, πρὸς τὸν ἐν Ὀδησσῷ Κ. Γρηγόριον Μαρασλῆν,
 » Ἀσιγνάτζιας, ρουβλ. 144,248, συμφώνως τῆς
 » διαταγῆς τοῦ μακαρίτου, μεθ' οὗ καὶ ἀγροικήθην,
 » καὶ πάλιν ἔμειναν τὰ ὀκτῶ μπιλιέτα εἰς τὴν ἐξου-
 » σίαν μου.

« Εἰς τὰ 1839 πάλιν μοὶ ἔδωκε διαταγὴν νὰ ση-
 » κώσω τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τῶν τεσσάρων
 » μπιλιέτων, σέλνοντάς μοι τὴν 27 Νοεμβρίου 1839.
 » ἔλαβον ἀπὸ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τὰ κεφάλαια καὶ
 » τοὺς τόκους τῶν τεσσάρων μπιλιέτων, εἰς Ἀσιγνά-
 » τζιας ρουβλ. 107,120, καὶ ἐξ αὐτῶν, ὑφείλον τὰ
 » ἐξοδα καὶ τὸ δικαίωμα τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς,
 » ἔμβασα εἰς Ὀδησσόν τοῦ Κ. Γρηγορίου Μαρασλῆ,
 » εἰς τὰς 28 τοῦ ἰδίου μηνός, ἀργυρᾶ ρουβλ. 30,310
 » φέροντα εἰς Ἀσιγνάτζιας ρουβλ. 106,085, ἀπο-
 » στείλας εἰς τὸν μακαρίτην τὸν ἀνήκοντα λογαρια-
 » σμὸν, καὶ λαβῶν παρ' αὐτοῦ ἀπόκρισιν διὰ τὸ καλῶς

- » ἔχειν· καὶ οὕτω πάλιν ἔμειναν εἰς χεῖράς μου τὰ
 » τέσσαρα μπιλιέτα πρὸς 25 χιλιάδας εἰς Ἀσιγνά-
 » τζιαῖς τὸ καθέν, τὰ τέσσαρα ὁμοῦ ἑκατὸν χιλιάδας
 » βούβλια Ἀσιγνάτσιαῖς, καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια εἶναι μὲ
 » τοὺς ἰδίους ἀριθμοὺς καὶ χρονολογίαν, καθὼς τὰ
 » περιγράφει εἰς τὸν δεύτερον παράγραφον ἢ Διαθήκη,
 » καὶ φαίνεται λοιπὸν ὁ μακαρίτης ἐκλαμβάνων, ὅτι
 » ὅλα τὰ μπιλιέτα ἀναφέρονται εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον,
 » ἀναίρεσε τὰ τέσσαρα, τὰ ὁποῖα τῶ ὄντι εἶχον προσυ-
 » ναχθῆ· διότι ἀλλέως εἰς τί ἤθελε χρησιμεύσει ὁ
 » ἐκτεταμένος παράγραφος 64, ἀναφερόμενος ἐπάνω
 » εἰς τὴν μετριότητα τῶν διδομένων τόκων παρὰ τοῦ
 » Ὀρφανοτροφείου, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου δίδεται ἡ ἄδεια
 » εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους νὰ σηκώσουν αὐτὰ τὰ κεφάλ-
 » λαια εἰς τὴν δοθεῖσαν περίστασιν, μὴ εὕρισκομένων
 » ἄλλων χρημάτων του εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον; διὰ
 » τοῦτο, καὶ εἰς τὰ βῆθέντα μπιλιέτα πρέπει νὰ προσ-
 » αρμοσθῆ ἡ ἔννοια τοῦ ἰδίου 64 παραγράφου· πλὴν,
 » χωρὶς νὰ ζητῶ νὰ ἐπέμβω εἰς ἐξέτασιν, πῶς ἔγινεν
 » αὕτη ἡ παραδρομὴ, ἐγὼ ὁμολογῶ, ὅτι τὰ παρ' ἐμοὶ
 » εὕρισκόμενα τέσσαρα μπιλιέτα εἶναι ἰδιοκτητῖα τοῦ
 » μακαρίτου Γεωργίου Ῥιζάρη, καὶ εἰς ἄλλον δὲν
 » ἀνήκουν παρὰ εἰς τὴν Σχολήν, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀρ.
 » 49 παραγράφου τῆς Διαθήκης του. Εἶναι δὲ αὐτῶ-
 » νακτοὶ οἱ τόκοι τῶν ἀπὸ τὰ 1837, Σεπτεμβρίου
 » 12, ὄντες οἱ προηγούμενοι συναγμένοι κατὰ τὸ
 » 1838, εἰς ὀλοκλήρους χρόνους, κατὰ τὴν συνή-
 » θειαν τοῦ Ὀρφανοτροφείου».

Παρετήρησαν 2) Τὸ περί τῶν περι ὧν ὁ λόγος δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων ρουβλίων μέρος τοῦ βιβλίου τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Ριζάρη, ὅπου εἰς τὴν ἀντικρυ δεξιάν σελίδα τῆς πιστώσεως περιέχονται τὰ ἀκόλουθα:

« 1838, Μαΐου 16, ὄσα, κατὰ τὴν γραφὴν τοῦ ἐν
 » Μόσχᾳ Α. Κομιζοπούλου, ἀπὸ 14 Ἀπριλίου 1838,
 » δι' ἐπιτροπικοῦ μου γράμματος, σταλέντος αὐτῷ
 » ἐντεῦθεν τῇ 31 Δεκεμβρίου 1837, ἐσήκωσα τοὺς
 » τόκους, ἄχρι τοῦ παρόντος ἔτους τοῦ ἀντικρυ καπι-
 » τάλιου μου, 145,452.» καὶ κατωτέρω.

« 1839, Νοεμβρίου 30, ὄσα, κατὰ τὴν γραφὴν
 » τοῦ ἐν Μόσχᾳ Α. Κομιζοπούλου, δι' ἐπιτροπικοῦ
 » μου γράμματος σταλέντος, ἐσήκωσα ἀπὸ Ὁρφα-
 » νοτροφείου, κεφάλαιον καὶ τόκους 107,120, ἐξ-
 » εκαθάρισαν ρούβλια ἀσημένια 30,310, φέρουν εἰς
 » Ἀσιγνάτσικας πρὸς $3\frac{1}{2}$, ρούβλια 106,085 ».

Κατόπιν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἄρθρ 63 καὶ 64 τῆς Ῥιζαρείου Διαθήκης, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ἐναργέστατα, ὅτι ὑπάρχει πραγματικῶς ἀνεξόφλητος ἢ ποσότης, περὶ ἧς γίνεται λόγος εἰς τὸ 2 ἄρθρον τῆς Διαθήκης τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Ῥιζάρη, ὅστις, λησμονήσας, ἐπρόσθεσεν ὑπὸ τὸ ἄρθρον 2 τὰς λέξεις:

« (Κατὰ λάθος εἶχαν ἀπερασθῆ, ὡς ἀνωθι, ἑκατὸν
 » χιλιάδες ρούβλια ἀπεράσθησαν κατὰ λάθος, ἐπειδὴ
 » τὰ εἶχον τραθήσει πρὸ καιροῦ.—(Γεώργιος Ῥαδιόνοφ
 » Ῥιζάρης.) » αἱ ὁποῖαι στηριζόμεναι εἰς πραγματικὴν
 ἀπάτην δὲν δύνανται γὰ ἔχωσι καμμίαν ἔννομον συνέ-

πειαν. Ἐκτός δὲ τούτου, τὰ περὶ τὸν λογαριασμὸν λάθη, αἱ περὶ αὐτὸν παραλείψεις, αἱ διπλαῖ ἐγγραφαὶ τῆς αὐτῆς ποσότητος καὶ ἄλλα τοιαῦτα, διορθοῦνται καὶ ἄνευ τῆς δικαστικῆς μεσολαβήσεως.

Δι' ὅλα ταῦτα ὁμοφώνως οἱ διαληθόντες, ἀναγνωρίζοντες ἀφ' ἑνὸς ὡς ὑπάρχον πραγματικῶς τὸ ποσόν, περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον 2 τῆς Διαθήκης, καὶ ὡς ἀποτελοῦν μέρος τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ὁμολογοῦσιν, ἀφ' ἑτέρου, τὴν βασιλευσάντων εὐγνωμοσύνην τῶν πρὸς τὸν Κ. Ἀντώνιον Κομιζόπουλον, ἡ τιμιότητος καὶ τὸ φιλόμουσον τοῦ ὁποίου ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς πράξεως ταύτης, τῆς ὁποίας θέλει τῷ κοινοποιηθῆ ἀντίγραφον.

Ἡ παρούσα πρέπει νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ τέλος τῆς Διαθήκης, Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΚΛΟΝΑΡΗΣ, ΜΙΣΑΗΛ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ, ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΛΛΗΣ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΙΝΗΣ, ΠΕΤΡΟΣ ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΜΕΝΟΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

AKADHMIA

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ,

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ
ΡΩΜΗΣ, ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ. (α)

ΤΑΣ πρὸς κοινὴν μὲν ὠφέλειαν ἀφορώτας, κατ' ἐπίγνωσιν δὲ ζήλου προσχγομένας τῶν φιλοκάλων αἰτήσεις, καί, τούτων μάλιστα, ὅσαι φροντηστηρίων κοινῶν πραγματεύονται συστάσεις, ἐν οἷς οὐ μόνον ἡ ἐπαύξεισι τοῦ ἐξαιρέτου τῶν ἀγαθῶν χρήματος τῆς Θεοσδότου Παιδείας πραγματεύεται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱερά τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως ἐκδιδάσκονται ὄργανα, καὶ τὰ πατροπαράδοτα δόγματα τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ταῖς τῶν ὁμογενῶν ἐμπνέονται ψυχαῖς καὶ ἡ σωτήριος ἀποτελεῖται καρποφορία, ταύτας εὐμενῶς ἀποδέχεσθαι, καὶ προθύμως ἐπικυροῦν, μάλα καλῶς εἶωθεν ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, τὸ κοινῇ συμφέρον καὶ τὴν βελτίωσιν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν καὶ τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων ἐπίπροσθεν ἄγουσα, καὶ ἀφιεμένη, ὡσπερ δὴ καὶ ἡμεῖς ποιούμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος· καὶ γὰρ Θεοφιλῆς τις Χριστιανὸς, Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης λεγόμενος, κάτοικος μὲν πρὸ χρόνων εἰς Ὀδησσόν, καὶ συνεπιγεγραμμένος εἰς τὸ ἐν Νίσση τῆς Ῥωσσίας Γραικικόν

(α) Ἰδε ἀρθρ. 61 τῆς διαθήκας καὶ παρατηρήσεις τινὰς ἐν τῇ προλήφῃ.

ἀδελφάτον, ὡς Ῥωσικὸς ὑπήκοος, ὀρμώμενος δὲ ἐκ τῆς κώμης Μονοδένδρι καλουμένης, καὶ κειμένης ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἑπειρον Ζαγορίῳ τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων, προθέμενος ὑπὸ ζήλου χριστιανικοῦ, καὶ φιλοκάλου καὶ φιλογενοῦς γνώμης ἐπιδειχθῆναι συντελεστικός καὶ ἐπωφελὴς τῇ εἰρημένῃ πατρίδι αὐτοῦ καὶ τὸ θεάρεστον καὶ ἐπαινούμενον τοῦ πατριωτισμοῦ χρέος ἐκπληρῶσαι τό γε εἰς δύναμιν, προήχθη δι' ἰδίου καταβολῆς συστήται ἐν αὐτῇ κοινὴν Σχολὴν τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, ἐξ ὧν ὁ πλουσιόδωρος Θεὸς ἐχαρίσατο αὐτῷ ἀγαθῶν καὶ δὴ διαταξάμενος, ὡς ᾤετο, ἄριστα τὰ τοῦ φιλοκάλου αὐτοῦ σκοποῦ, κατωχυρώσατο διὰ γράμματος αὐτοῦ ἐνυπογράφου καὶ ἐσφραγίστου, ἐνστασηματιμένου ταῖς μαρτυρικαῖς ὑπογραφαῖς ἐντίμων καὶ εὐπολήπτων ἐν Ὁδησσῷ προσώπων, καὶ δηλοποιούντος τοῖς τιμίσι προεστῶσι τῆς ῥηθείσης κώμης Μονοδένδρι τὴν αὐτοπροαίρετον αὐτοῦ θέλησιν, ἀπόφασίν τε καὶ ἔφρασιν περὶ τῆς συστάσεως τοῦ διδακτικοῦ τούτου καταστήματος. Πρῶτον μὲν οὖν τὴν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ταύτῃ κειμένην πατρικὴν αὐτοῦ οἰκίαν, ἀνεπισκευασθεῖσαν ἤδη δι' ἐξόδων αὐτοῦ, καὶ μετασχηματισθεῖσαν εἰς Σχολεῖον, παρεχώρησε καὶ ἀρωσιώσατο διὰ παντός εἰς τὴν αὐτὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ εἶναι καὶ λέγεσθαι κεινὴν Σχολὴν τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, προικίσας αὐτὴν μετὰ βιβλιοθήκης ἀξιολόγου ἔκ τε κλασικῶν συγγραφέων, καὶ ἄλλοις τῶν εἰς χρῆσιν τῶν μαθητευομένων ἀναγκαίαις βίβλοις ἀφιέρωσε δὲ εἰς τὴν

ἀναφαίρετον καὶ ἀναπόσπαστον ἰδιοκτησίαν τῆς Σχολῆς ταύτης πέντε ἐργαστήρια αὐτοῦ μετὰ μιᾶς συνεχομένης οἰνοθήκης ὑπογείου, κείμενα εἰς Ἰάσιον τῆς Μολδαβίας, ὅπως τὰ ἐτήσια αὐτῶν εἰσοδήματα, συνιστάμενα τό γε νῦν εἰς γρόσια δύο χιλιάδες καὶ πεντακόσια, ἀποστέλλωνται δαπανώμενα εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἐπιτρόπους τῶν αὐτῶν ἐργαστηρίων διαταγὴν αὐτοῦ· ἐκτὸς δὲ τούτων διορίσατο ἵνα ἐκ τῶν τόκων τῆς κατατεθειμένης αὐτῷ ποσότητος εἰς τὸν ἐν Πητρούπολει βασιλικὸν βάγκον τῆς ἀποσβέσεως τῶν ὀφλημάτων (πογασένι Δολβόγ) δίδονται κατ' ἔτος τῇ Σχολῇ διὰ παντός δύο χιλιάδες ρούβλια εἰς ἀσινγάτσιαις, ἢ τὸ ἰσότιμον αὐτῶν, ἀρχομένης τῆς ἐπίδοσεως μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν. Προνοῶν δὲ ὁ Θεοφιλῆς ἀνὴρ καὶ περὶ τῆς διηγεοῦς εὐρυθυμίας καὶ συντηρήσεως τοῦ κοινωφελοῦς τούτου καταστήματος, διετάξατο ἐφορείαν τελεῖν διὰ παντός ἐπὶ τῇ Σχολῇ, ἐκλεγομένην ἐπιτοπίως, καὶ διευθύνουσαν εὐσυνειδότης τὰ τε χρηματικὰ καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν αὐτῆς οἰκονομίαν, ὅσα τε πρόσφορα εἰς χρηστοθήθειαν ἀφορῶσι, καὶ εἰς θεοσέβειαν συμβάλλεται, καὶ χριστιανικὴν ἀγωγὴν τῶν μαθητευσομένων, διορισάμενος μάλᾳ νουγεχῶς καὶ θεοφιλῶς, ἔτι δὲ καὶ τὴν κατὰ μίμησιν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ταύτης προαιρετικὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων, εἰ τυχόν, ὁμοπατρίων αὐτοῦ ἀκώλυτον εἶσας καὶ συγχρόνως ἐγκειλευόμενος καὶ ἀνομολογῶν ἄκυρον καὶ ἀνεργήτον διαμέγειν πᾶσαν ἄλλην διαταγὴν

αὐτοῦ περὶ τῆς Σχολῆς ταύτης εὐρεθησομένην τυχὸν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ· ἀκολούθως δὲ ἀνήνεγκε ταῦτα πάντα τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς, καὶ διὰ τῶν ἐνταῦθα πατριωτῶν αὐτοῦ, ἐμφανισάντων ἡμῖν καὶ τὸ διαληφθὲν ἀφιερωτικὸν γράμμα γεγραμμένον ἐν Ὁδησσῷ τῇ... Ἀπριλίου τοῦ παρελθόντος αὐλῆ, σωτηρίου ἔτους, ἐξητήσατο θερμῶς ἐπικυρωθῆναι καὶ κατασφραλισθῆναι καὶ δι' ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ σιγγιλιώδους ἐν Μερθράναις γράμματος· ἐνθεντοι εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις καταστέφαντες τὴν αὐτοῦ τιμιότητα, καὶ τῆς θεοφιλοῦς προθέσεως ἀγασσάμενοι, ἀπεδεξάμεθα εὐμενῶς τὴν θερμὴν αὐτοῦ αἴτησιν ὡς εὐλογον καὶ δικαίαν καὶ σύμφωνον τῇ ἡμετέρᾳ ἀξιοχρέῳ προνοίᾳ ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ὁμογενῶν, Θεῷ τε φίλιν καὶ ἀνθρώποις ἐπαινετήν. Καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἵνα τὰ παρὰ τοῦ διαληφθέντος τιμιωτάτου Κ. Γεωργίου Ῥαδινόφ Ῥιζάρη διὰ τοῦ ἐξονομασθέντος ἀφιερωτικοῦ γράμματος ὁροθετηθέντα καὶ διαταχθέντα περὶ τῆς συστάσεως τῆς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ Μονοδένδρι κοινῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς ἔχωσιν εἰς αἰεὶ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπαρατρέπτου καὶ ἀμεταποίητου, διατηρούμενα καὶ ἐνεργούμενα ἀπαρράλλακτως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα· καὶ πρῶτον ἢ ἐν τῇ κώμῃ καὶ πατρίδι αὐτοῦ Μονοδένδρι κειμένη πατρικῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ, ἢ δι' ἰδίων

αὐτοῦ δαπανημάτων ἀνεπισκευασθεῖσα ἤδη, καὶ εἰς Σχολὴν ἀποδειχθεῖσα, ὑπάρχει ἀναφαιρέτως ἀφωσιωμένη, καὶ ἀναποσπαστως προσκεκλημένη, εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν χώραν Μονοδένδρι διατελοῦσα εἰς τὸ διηνεκές Κοινὴ Σχολὴ ἐτοίμη πρὸς ὑποδοχὴν καὶ διδασκαλίαν τῶν ἔρωτι παιδείας προσφοιτώντων αὐτοχθόνων τε καὶ περιοίκων ὁμογενῶν τέκνων, μενόντων ἀνεκποιήτων καὶ τῶν ἐν τῇ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συνίστορος αὐτῆς, συγκροτηθεῖση Βιβλιοθήκη δωρηθέντων καὶ κατατεθέντων βιβλίων ἤδη τε καὶ εἰς τὸ μετέπειτα. — β'. Τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Θεοφιλοῦς κτίτορος καὶ συνίστορος τῆς Σχολῆς ταύτης ἀφιερωθέντα αὐτῇ πέντε μαγαζία, μετὰ τῆς συνημμένης αὐτοῖς οἰνοθήκης ὑπογείου, κείμενα ἐν Ἰασίῳ, γινώσκονται ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἕξῃς κτήματα ἴδια τῆς αὐτῆς Σχολῆς ἀναφαιρέτα καὶ ἀναπόσπαστα, καὶ οἱ κατὰ καιροῦς ἔφοροι αὐτῆς, ἔχοντες ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν σφραγίδα πεφυλαγμένα ἐν ἀσφαλεῖ μέρει τὰ τῆς δεσποτείας αὐτῶν ἔγγραφα καὶ χροστέια, φροντίζωσι κατ' ἔτος περὶ τῆς παραλαβῆς τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν κατατεθειμένων ἐν τῷ Βασιλικῷ Ταμείῳ ἐξαιρεθέντα καὶ προσκληρωθέντα τῇ Σχολῇ δύο χιλιάδες βρούβλια ἐτησίως, δίκαια αὐτῆς λογιζόμενα μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδήμησιν τοῦ εἰρημένου ἀφιερωτοῦ, ἀποκαοιστάσθωσαν αὐτῇ ἀνελλειπῶς, καὶ ἀποδιδόσθωσαν διὰ παντός τοῖς κατὰ καιροῦς ἐφόροις πρὸς βοήθειαν τῆς Σχολῆς, καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν τοῦ εἰρημένου κτίτορος λοιπῶν διαταγῶν. — γ'. Ἐκλεγεσθῶσαν δὲ

ἔφοροι τῆς βῆθειας Σχολῆς δύο τῶν προκριτωτέρων καὶ μᾶλλον εὐυπολήπτων τῆς χώρας Μονοδένδρι κοινῆ γνώμη τῶν ἐγχωρίων, ὧν θάτερος καταγεται ἀείποτε ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Κ. Μιχαὴλ Μίσιογλου κατὰ τὴν τοῦ κτίτορος βούλησιν, καὶ οὗτοι ἔχουσιν ἐπιστατεῖν ἐπιμελῶς ὑπὲρ τῆς καλῆς συστάσεως, εὐταξίας καὶ ἐπὶ τὰ κρείττω προόδου τῆς Σχολῆς, παραλαμβάνειν τε τὰ ἐκασταχόθεν εἰσοδήματα αὐτῆς, καὶ οἰκονομεῖν ἐν φόβῳ Θεοῦ, πληροῦντες τοὺς διδασκαλικούς μισθοὺς, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Σχολῆς δαπανήματα. Ἐν δὲ τῇ συμπληρώσει ἐκάστου χρόνου καθυποβάλλωσι τὸν λογαριασμὸν τῆς ἐτησίου δοσοληψίας τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐπιθεώρησιν τοῦ κατὰ καιροὺς Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, καὶ τῆς Κοινότητος τῆς χώρας. — δ'. Ὁ κατὰ καιροὺς ἀνεζωσμένος τὴν Σχολαρχίαν ταύτης τῆς Σχολῆς ὑπάρχει ἐγκρατῆς τοῦ καθ' Ἑλληνας λόγου, καὶ εἰδήμων τῶν γραμματικῶν μαθημάτων, καλλιγραφία τε συγκεκροτημένος καὶ Ἀριθμητικῇ, καὶ πρὸ πάντων ἀπηρτισμένος εἰς τὴν Ἱεράν Κατήχησιν, καὶ εἰς αὐτὰ ταῦτα ἐκπαιδεύειν τοὺς μαθητευομένους, προάγων εἰς τε εὐμάθειαν καὶ χρηστὰ ἦθη, καὶ καταρτίζων εἰς τὰ ἱερὰ δόγματα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἀπαράτρεπτον φυλακὴν τῶν χριστιανικῶν καθηκόντων, στηρίζων αὐτοὺς διὰ τῆς ὑγιαιούσης διδασκαλίας αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ θεοσεβοῦς τρόπου καὶ παραδείγματος. — ε'. Ἐκτὸς τῶν ἐγχωρίων, ὅσοι ᾧσι δεκτοὶ καὶ παραλαμβάνονται εἰς ἄμισθον μάθησιν, καὶ οἱ ἐκ τῶν

περὶ χωρίων προσφοιτῶντες τῇ Σχολῇ παῖδες· ἐξ αὐτῶν δὲ οὐλόρων τυχόντες γονέων, ἢ ὄρφανοί, περιθάλλονται, διατρεφόμενοι ἐκ τῶν εισοδημάτων τῆς Σχολῆς, τῶν περιττευόντων μετὰ τὰς ἀποδόσεις τῶν βιβλιασκαλικῶν μισθῶν, ὀφειλόντων τῶν ἐφόρων, κατὰ τὴν τοῦ κτίτορος διαταγὴν, ἐκ τῶν εισοδημάτων τῶν βιβλιότων ἐργαστηρίων, καὶ αὐτῶν τῶν δύο χιλιάδων βουβλίων, μετὰ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν μισθῶν τοῦ διδασκάλου καὶ ὑποδιδασκάλου, δαπανᾶν τὰ περιττεύοντα πρὸς διατροφήν καὶ περιθαλψιν τοσοῦτων πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν μαθητῶν, ὅσοις ἂν ἐξαρκίσειε τὰ περιττευθέντα, ἐν ἀποδείξει μέντοι τῆς δυστυχίας καὶ ἀπορίας αὐτῶν· καὶ προτιμῶνται μὲν ἐν τούτῳ οἱ ἐγχώριοι παῖδες, εἰς ἔλλειψιν δὲ αὐτῶν παραλαμβάνονται τοιοῦτοι καὶ ἐξ ἄλλων χωρίων τοῦ Ζαγορίου· ἀπαρτιζόμενοι δὲ εἰς τὰ τῆς Σχολῆς μαθήματα, ἐκλέγωνται δύο ἐξ αὐτῶν, οἱ εὐμαθέστεροι, ἀγχινοῦστεροί τε καὶ χρηστοθέστεροι, καὶ ἐφοδιαζόμενοι δραχμαῖς πεντακοσίαις τὸν ἀριθμὸν ἕκαστος ἐτησίως, ἀποστέλλονται εἰς ἀνωτέραν τινὰ Σχολὴν, καὶ τελειοποιῶνται ἐκεῖ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ἐπὶ πενταετίαν μαθητεύοντες· λαμβάνεται δὲ παρ' αὐτῶν ἐγγραφὸς ὑπόσχεσις, ὅπως, μετὰ τὴν τελείωσιν αὐτῶν εἰς τὰ μαθήματα καὶ εἰς τὰ ἴδια ἐπιστροφὴν, δεξάμενοι τὴν Ἱερωσύνην, ἱερατεύειν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα πρὸς φωτισμὸν καὶ ὠφέλειαν τῶν ὁμοπατριῶν αὐτοῦ, ὑπόχρεοι ὄντες μνημονεύειν ἐν ταῖς θείαις μυσταγωγίαις καὶ

τῶν ὀνομάτων τῶν αὐτοὺς εὐεργετησάντων.— ς'. δὲ καὶ τελευταῖον, ἔστω ἐλεύθερος καὶ εἴ τις τῶν φιλοκάλων ἐγχωρίων Χριστιανῶν βουλευθῆ συνδραμεῖν ἐπίσης καὶ συννεγκεῖν ὅτι ἂν προαιρεθεῖ εἰς τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον πρόοδον καὶ αὐξήσιν καὶ τελειοτέραν ἀποκατάστασιν τῆς Σχολῆς ταύτης.

Ταῦτα μὲν οὖν ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται συνοδικῶς ὅς δ' ἂν καὶ ὁποῖος τῶν ἀπάντων, κακοβουλία νικώμενος, τολμήσῃ ποτὲ κρυφίως ἢ φανερώς διασεῖσαι τὴν ἁρμονίαν καὶ εὐταξίαν τῆς ῥηθείσης Σχολῆς, καὶ πράξῃ ἀπ' ἐναντίας τῶν τοῦ κτίτορος αὐτῆς καὶ συνίστορος διαταγῶν, εἴτε ἐπὶ ζώσης, εἴτε μετὰ θάνατον, καὶ βουλευθῆ ἀνατρέψαι μέχρι κεραίας τὰ ἐν τῷ παρόντι συνοδικῶς ἐκπεφρασμένα, ὁ τοιοῦτος, ὡς πολέμιος τῶν θεαρέστων ἔργων, καὶ κακόβουλος καὶ βάρβαρος, ἀφωρισμένος ὑπάρχη παρὰ τῆς Ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ζωποιοῦ, καὶ ἀδαιρέτου μακαρίας Τριάδος τοῦ ἑνὸς τῆ φύσει μόνοῦ Θεοῦ, καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον, καὶ τυμπανιαῖος, καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ἔνοχος τοῦ πυρὸς τῆς Γεέννης, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος. Ὅθεν, εἰς ἔνδειξιν καὶ διηγετῆ τὴν ἀσφάλειαν, ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν σιγγιλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα, καταστρωθὲν καὶ τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ ἐδόθη πρὸς τοὺς τιμιωτάτους ἐπιτρόπους τῆς ἐν τῇ κατὰ τὸ Ζαγόρι

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως κτλ. Γραμματεῖαν
τῆς Ἐπικρατείας. (α)

Θεωρῶν, ὅτι τὸ τέρμα τῆς ζωῆς μου προσεγγίζει, συνέταξα τὴν Διαθήκην μου, δι' ἧς διέθεσα τὰ περὶ τῆς μικρᾶς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἡ Θεία πρόνοια μοι ἐχάρισε, καὶ διέταξα ἐν αὐτῇ τὴν σύστασιν μιᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἣτις δύναται νὰ διατηρῆται ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀφιερωθέντων αὐτῇ κτημάτων μου.

Ἡ ἰδέα καὶ ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν εἶναι νέα· καὶ ἐγὼ, καὶ ὁ μακαρίτης ἀδελφός μου, ἐμελετούσαμεν προπολλοῦ νὰ τὴν ἐνεργήσωμεν, αἱ γνωσταὶ ὅμως περιστάσεις δὲν τὸ ἐσυγχώρησαν, ἡ δὲ ἀνάγκη τῆς ρυθμίσεως τῆς καταστάσεώς μου ἐμποδίζει ἀκόμη τὴν πραγματοποιήσιν τῆς· ἀλλὰ σήμερον, ὅτε ἡ αὐτονομία διέπει τὸ σκάφος τῆς Πατρίδος· σήμερον, ὅτε σοφὸς Κυβερνήτης διέπει τὸ πηδάλιον αὐτῆς, νομίζω ἐμαυτὸν εὐτυχῆ, δυνάμενον νὰ ἐλπίσω μίαν ἡμέραν τὴν πραγματοποιήσιν τῆς.

Καὶ τῷ ὄντι τοιοῦτον κατὰστημα, τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται τὴν βελτίωσιν τοῦ ἱερατείου, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς αἰκακαὶ ἔξεις ἐξηχρείωσαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, θέλει λάμψει, πιστεύω ἀδιστακτικῶς, ὑπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Βασιλέως, διηνεκῆς ἀντικείμενον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ βελτίωσις τῶν ἡθῶν

(α) Ἰδὲ ἀρθρ. 159 τῆς διαθήκης. — Σημ. Ν. 1.

τῶν ὑπηκόων του· εἶναι δὲ ἀφ' ἐτέρου ἀναντίρρητον, ὅτι, χωρὶς τῆς μεσολαβήσεως τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, αἱ διατάξεις μου δὲν θέλουν εἶσθαι τελεσφόροι.

Ἡ πεποιθήσις αὕτη μὲ ἔσπρωξε μακρύτερα· ἐτόλμησα νὰ προσθέσω εἰς τὴν διαθήκην μου διατάξεις τινὰς, ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη, καὶ ἀφ' ἐτέρου, διὰ νὰ γίνωσιν αἱ ἀπαιτούμεναι βελτιώσεις, ὅσας ἢ πείρα, αὐτὸς ὁ ἀλάναστος διδάσκαλος, ὑπαγορεύσει μὲ τὴν πρόοδον τοῦ χρόνου.

Μεταξὺ τῶν προσθηκῶν αὐτῶν ὑπάρχουσι κυρίως αἱ ἀκόλουθοι:

α) Νὰ ἐπιτρέψῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τὴν σύστασιν καὶ ὑπαρξιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ταύτης Σχολῆς.

β) Νὰ ἀναδεχθῇ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τὸν διορισμὸν τῶν ἀναγκαιούτων Καθηγητῶν, περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὁποίων προνοεῖ ἡ διαθήκη μου, καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποτρόφων, περὶ τῆς συντάξεως καὶ συνδιατήσεως τῶν ὁποίων προνοεῖ ἐπίσης ἡ διαθήκη μου.

γ) Νὰ ἀναδεχθῇ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης μου, ὅταν ἐκλίπη τις ἐκ τῶν παρ' ἐμοῦ αὐτοῦ διορισθέντων ὡς τοιούτων.

δ) Νὰ ἀναδεχθῇ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. νὰ θεωρῶνται οἱ προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

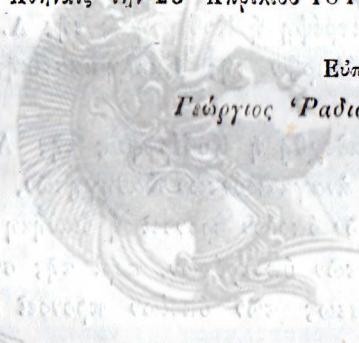
ε) Νά αναδεχθῆ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τὴν ἐν γένει ἐφορείαν ἐπὶ τοῦ καταστήματος αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσι παραλείψεις.

Ἐποβάλλον τὴν παρούσαν μου Σᾶς παρακαλῶ, Κύριε Γραμματεῦ, νὰ τὴν θέσητε εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου τῆς Α. Μ. ἐνεργοῦντες, ὥστε νὰ γίνωσι δεκταὶ αἱ ταπειναὶ μου αὐταὶ δεήσεις, σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ βελτίωσις τῆς καταστάσεως τοῦ κλήρου, καὶ ἡ ἐξάπλωσις τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας, καὶ ἐν γένει τῶν φώτων, προστάτης τῶν ὁποίων ἀνεδείχθη ὁ Μεγαλειότατος ἡμῶν Βασιλεὺς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἀπριλίου 1840.

Εὐπειθέστατος.

Γεώργιος Ραδιόσοφ Ριζάρης.

AKADHMIA

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπονέμομεν εἰς τὸν Κύριον Γεώργιον Ραδιάνοφ Ριζάρην τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τῶν Ἱεποτῶν τοῦ ἡμετέρου Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὸν διευθύνομεν πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ παρόντος ὅπως ἔχη καὶ φέρῃ αὐτὸν κατὰ τὸ ἀπὸ αὐτοῦ Ἰουνίου αὐτοῦ ἡμετέρου Διάταγμα.

Πρὸς κύρωσιν τούτων ἐκδίδομεν τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένον παρ' ἡμῶν, καὶ προσυπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἡμετέρου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαΐου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

A. Πάικος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Π ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΔΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Γεώργιον 'Ραδιόροφ 'Ριζάρην.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης διὰ τοῦ ἀπὸ 12|24 τρέχοντος Ἰψηλοῦ Βασιλικῆς διατάγματός της εἰρησατήθη, ἕνεκα τῶν μεγάλων ἐκδουλεύσεων Σας ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Κληρικῶν τοῦ Βασιλείου, νὰ Σᾶς ἀπονείμῃ τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Βασιλικῆς Αὐτῆς τάγματος τοῦ Σωτῆρος.

Συγχαίροντες ὑμᾶς διὰ τὸ δεῖγμα τοῦτο τῆς πρὸς ὑμᾶς Βασιλικῆς ἔμφρονίας, Σᾶς διευθύνομεν συγχρόνως, καὶ τὸ περὶ τούτου δίπλωμά σας μετὰ τῶν διασῆμων.

Ἐν Ἀθήναις 17 Μαΐου 1841.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Α. Πάπκος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

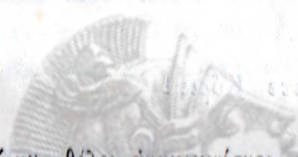
*Πρὸς τὸν φιλογενέστατον Κύριον Γεώργιον
Ψαρόπουλον Πιζάρην.*

Φιλογενέστατε Κύριε!

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω εἰς Ἰμάς, ὅτι δι' ἕψη-
λοῦ Βασιλικῆς Διατάγματος, πρὸ μικροῦ σήμερον ἐκδο-
θέντος ὑπ' ἀρ. 4624, ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς καὶ Κύ-
ριός μου εὐηρεστήθη ν' ἀποδεχθῆ εὐμενῶς τὴν ὑμετέραν
πρότασιν περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, καθ'
ὃν τρόπον ἐξεθέσατε διὰ τῆς ἀναφορᾶς Ἰμῶν 25 Ἀπρι-
λίου. Μετὰ διέταξε δὲ συγχρόνως νὰ ἐκφράσω εἰς Ἰμάς
πλήρη τὴν ἕψηλὴν Βασιλικὴν αὐτῆς εὐαρέσκειαν, ἕνεκα τοῦ
ἀπαραμίλλου Ἰμῶν ζήλου περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Κληρι-
κῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὴν ὁποίαν περὶ πολλοῦ ποι-
εῖται ὁ Σεβαστὸς Μονάρχης καὶ Κύριός μου.

Λογίζομαι εὐτυχῆς, γινόμενος διερμηνεὺς τῆς πρὸς Ἰμάς
ἀγαθῆς ὑπολήψεως τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως. Ἐκπληρῶν
τὴν Βασιλικὴν Διαταγὴν, διαβεβαίω Ἰμάς, ὅτι ἡ φιλο-
γενῆς καὶ Χριστιανικὴ πράξις ὑμῶν, κινουσα τὴν Ἐθνικὴν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΟΛΛΑΛΗ ΚΙΤ ΚΟΝΙΑΚΑΠ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΟΝΙΑΚΑΠ/ΚΑΝ ΚΑΤ ΗΜΕ ΤΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

ΑΘΗΝΑΝ

εὐγνωμοσύνην, θέλει ἀναμνησθεὶς ἀείποτε εἰς τοὺς ζῶν-
τας, καὶ παραδίδει μετ' εὐλογίας καὶ μακαρισμῶν εἰς τὰς
ἐπερχομένας γενεὰς τὸ ὄνομα Ἰμῶν, οὐ μόνον ὡς ζηλωτοῦ
περὶ τὰ θεῖα, ἀλλὰ καὶ ὡς φιλοπάτριδος καὶ ὡς εὐεργέτου
ἰδίως, καθιερώσαντος τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ πλοῦτον περὶ τὴν
τῶν λειτουργῶν τοῦ Ἰψίστου ἐκπαίδευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1841.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
N. Γ. Θεοχάρης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἀπόσπασμα πρακτικῶν τῆς κατὰ τὴν 19 Ἰουνίου 1852
γενομένης συνεδριάσεως τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ῥιζα-
ρείου διαθήκης, παρόντων τοῦ ἀρχιμανδρίτου Μι-
σαῆλ Ἀποστολίδου, Γ. Σπανιολάκη, Π. Ἠπίτου, Γ.
Γενναδίου, Ν. Θεοχάρη, Γ. Τισαμενοῦ, Φιλίππου Ἰ-
ωάννου καὶ Ν. Ἰωαννίδου. (ἐπιτίμου ἐκτελεστοῦ).

Ὁ Κύριος Ν. Θεοχάρης παρεκλήθη ν' ἀναφέρει
ἐνώπιον ποίας ἀρχῆς, καὶ κατὰ ποίαν ἐποχὴν ἐδήλω-
σεν ὅτι παραιτεῖται πάσης ἀξιώσεως τῆς Ῥιζαρείου
περιουσίας, ὡς κληρονόμος τοῦ μακαρίτου Γ. Ῥιζάρη.
— Ὁ δὲ Κ. Θεοχάρης ἀπήντησεν, ὅτι μικρὸν μετὰ
τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Ῥιζάρη ἐδήλωσεν οἴκοθεν καὶ αὐ-
τοπροαιρέτως ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν,
ὅτι, περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὴν πρόοδον τῆς Ῥιζα-
ρείου Σχολῆς, παραιτεῖται πάσης τοιαύτης ἀξιώσεως,
ὅπερ καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνει. — Τὸ Συμβούλιον, ἐπαι-
νέσαν τὴν πράξιν του ταύτην, ἐξέφρασε τὰς εὐχαρι-
στίας του πρὸς τὸν Κ. Ν. Θεοχάρην.

Μ. Ἀποστολίδης.

Ν. Θεοχάρης.

Γ. Σπανιολάκης.

Γ. Τισαμενός.

Π. Ἠπίτης

Φ. Ἰωάννου.

Γ. Γεννάδιος.

Ο Θ Ω Ν

Β Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας, ἐγκρίνομεν τὸν μεταξὺ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Ῥαδινόφ Ῥιζάρη καὶ τῆς ἐξαδέλφης τοῦτου Βασιλικῆς Κονίαρη γενόμενον συμβιβασμὸν, ὁποῖος διαλαμβάνεται ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἡμετέραν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ἀναφορᾷ τῶν ἐκτελεστῶν, χρονολογουμένη τῇ 3 τοῦ παρόντος, καθ' ὃν ἠρθεῖσα Β. Κονίαρη ἀναγνωρίζει τὸ κύρος τῆς ἐν Ἀθήναις γενομένης διαθήκης τοῦ μακαρίτου μετὰ τῶν προσθηκῶν αὐτῆς καὶ τοῦ κωδικέλλου, καὶ παραιτεῖται ἀπὸ παντὸς δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ διαθέτου. Λαμβάνει δὲ ἀντὶ τούτου, ἅπαξ, ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ διαθέτου δραχ. 18000 (δεκακοτὴ χιλιάδ.), ποσὸν συμφωνηθὲν ἤδη μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία τῆς ἐπικρατείας θέλει κοινοποιήσει εἰς οὗς ἀνήκει τὸ παρὸν Ἡμῶν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν $\frac{5}{17}$ Μαΐου 1843.

Ο Ο Ω Ν.

Ὅ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμ. τῆς ἐπικρατείας

Ι. Ρίζος.

Ἀπόσπασμα τοῦ μεταξὺ τῆς Βασιλικῆς Κοιτᾶρη
ἀφ' ἐνός, καὶ τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης
ἀφ' ἑτέρου, συνταχθέντος ἐγγράφου.

Σήμερον τὴν ἐνάτην Μαΐου τοῦ 1843, ἐν Ἀθήναις,
οἱ Ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Γ. Ῥι-
ζάρη ἀφ' ἐνός, καὶ ἡ Κυρία Βασιλική, χήρα τοῦ Ἀνα-
στασίου Κοιτᾶρη, ἀφ' ἑτέρου, πρὸς ἐντελῆ ἀποπερά-
τωσιν τῆς δίκης, τὴν ὁποίαν ἐκίνησεν ἡ τελευταία ἐ-
νώπιον τῶν Ῥωσσικῶν δικαστηρίων περὶ ἀπαιτήσεως
κληρονομικῶν δικαιωμάτων καὶ περὶ ἀκυρώσεως τῆς
διαθήκης τοῦ μακαρίτου ἐξαδέλφου τῆς Γεωργίου Ῥα-
διόνου Ῥιζάρη, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως,
ἐσυμβιβάσθησαν ὡς ἀκολούθως, ἀφοῦ προηγουμένως
ἐλήφθη, παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κτλ. Γραμ-
ματείας, ἡ διὰ Βασιλικῆς διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 936
ἀπὸ 17 Μαΐου 1843 ληρωθεῖσα πρὸς τὸν συμβιβασ-
μὸν ἄδεια.

Ἡ μὲν Βασιλικὴ Κοιτᾶρη παραιτεῖται ἀπὸ παντὸς
δικαιώματος ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλ. Ῥιζαρείου
Σχολῆς, ἀναγνωρίζουσα τὸ κῦρος τῆς ἐν Ἀθήναις γε-
νομένης ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1840 διαθήκης, καὶ τῶν ἀπὸ
10 Ἰανουαρίου, 25 Ἀπριλίου καὶ 1 Ἰουνίου 1840 καὶ
28 Μαΐου 1841 τεσσάρων κωδικέλλων τοῦ αἰρημένου
ἐξαδέλφου τῆς, κατὰ τὴν γενομένην σήμερον ἐπίσημον
παραίτησίν τῆς ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις αὐτοκρατο-

ρικού Ῥωσικοῦ προξενείου.—Οἱ δὲ ἐκτελεσταί, παρα-
δεχόμενοι τὴν παραίτησιν ταύτην κτλ. κτλ. κτλ.

Βασ. Ἄνασ. Κονίαρη.

Οἱ Ἐκτελεσταὶ τῆς διζήκης.

Χ. Κλονάρης.

Γ. Σπανιολάκης.

Μ. Ἀποστολίδης.

Γ. Τισαμενός.

Φ. Ἰωάννου.

Γ. Γεννάδιος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

*Πρὸς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς διαθή-
κης τοῦ μακαρίτου Γ. Ριζάρη.*

Κατὰ τὴν αἰτησιν ὑμῶν 29 Ὀκτωβρίου τ. ε. τὸ Συμ-
βούλιον τῆς Ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἀσωμάτων, τῆς ἐπιλεγο-
μένης Πετρίκη, προσκληθὲν νὰ παραχωρήσῃ μέρος ἐκ τῆς
εἰς τὸν ναΐκον τοῦ ἁγίου Γεωργίου προσκειμένης μοναση-
ριακῆς γῆς διὰ νὰ σχηματισθῇ περὶ αὐτὸν περίβολος, πρὸς
τὸν σκοπὸν τὸν διὰ τοῦ ἐδαφίου τετάρτου τοῦ 73 ἀριθρ.
τῆς Διαθήκης ἐξηγούμενον, ἀπήντησε, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 164
ἀναφορᾶς του, ὅτι, ἐπιθυμοῦν νὰ συντελέσῃ τὸ ἐπ' αὐτῷ
εἰς τὸν θεοφιλῆ σκοπὸν τοῦ μακαρίτου Ριζάρη, προσφέρει
δωρεὰν εἰς τὴν συστηθησομένην Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν
χιλία ἑκατὸν πενήκοντα τέσσαρα τετραγωνικά μέτρα γῆς
(τὰ ὁποῖα, κατὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ κυρίου Ταμίου, δι-
εχώρισεν ἤδη διὰ τὸν περίβολον) ἐκ τῆς εἰς τὸν ναΐκον
προσκειμένης· ἐξέφρασε δὲ συγχρόνως τοῦ νὰ ἐγγραφῇ εἰς
τὸν κώδικα τῆς Σχολῆς ἡ δωρεὰ αὕτη ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τῆς διαληφθείσης Ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετρίκη.

Τὴν πράξιν ταύτην τοῦ Μονασηριακοῦ Συμβουλίου ὑψ-
δόκησε νὰ ἐγκρίνῃ ἡ Α. Μ. διὰ Βασιλικῷ διατάγματος,

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
1841

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

ἐκδοθέντος τῆ 4 τοῦ παρόντος μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 1326, ἀντί-
γραφον τοῦ ὁποίου ἐπισυναπτεται πρὸς γνῶσιν ὑμῶν.

Πρὶν ἢ καταπαύσωμεν τὸν λόγον, προσθέτομεν, ὅτι ἀφοῦ
ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς καὶ Κύριος Ἡμῶν εὐπρεστήθη
ν' ἀναδεχθῆ μετ' εὐμενείας τὴν περὶ τῆς συστάσεως τῆς
Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς πρότασιν τοῦ μακαρίτου Γ. Ριζάρη,
καὶ προσξέδωκεν ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὴν ¹¹ Μαΐου 1841 τὸ
ὑπ' ἀριθ. 1624 Βασιλικὸν Διάταγμα, ἡ Γραμματεία εἶναι
καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε πρόθυμος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν
αἰτημάτων, ὅσα ἀπευθύνετε πρὸς αὐτὴν ἐντὸς τῶν ὅρων
τῆς ὑμετέρας ἐντολῆς, τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ ρητῶς διαγεγραμ-
μένων.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 9 Ἰουνίου 1842.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατίας

I. Ρίζος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΘΕΟΥ,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 12322 προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, ἐγκρίνομεν νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις συστηθησομένην Ῥιζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν 1154 τετραγωνικὰ μέτρα ἐκ τῆς περὶ τὸ ἐκκλησιδίου, τὸ εἰς τὴν Σχολὴν παρακείμενον καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τιμώμενον, γῆς τῆς ἀνηκούσης εἰς τὴν διατηρουμένην μονὴν τῶν Ἰσωμάτων, τὴν ἐπιλεγομένην Πετράκη, καὶ τοῦτο διὰ τὸν περιβολὸν τοῦ ἐκκλησιδίου, μέλλοντος νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς εἰρημένης Σχολῆς.

Ἡ δωρεὰ αὕτη θέλει ἐγγραφῆ εἰς τὸν κώδικα τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς εἰρημένης μονῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Ἰουνίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

I. Ρίζος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, ἐγκρίνομεν νὰ παραχωρηθῆ εἰς τὴν Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν ὁ κατὰ τὸ μῆκος τῆς προσόψεως καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτῆς τῆς σχολῆς κείμενος λόφος τῆς εἰς ἀγγελοκήτους ἀγούσης παλαιᾶς ὁδοῦ, ἡ ὁποία, διαγραφείσκει ἄλλης νέας ὁδοῦ ἐπὶ ἀγρῶν τῆς διατηρουμένης Μονῆς Πετράκη, ἔμεινεν ἀχρηστος, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ, κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης Ριζάρη, κυρίως εἰς προφύλαξιν τοῦ καταστήματος ἐκ τῆς ῥοῆς τῶν ὑδάτων καὶ τῆς καταπτώσεως τοῦ χώματος πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Σχολῆς, καὶ συγχρόνως εἰς προαύλιον καὶ καλλωπισμὸν αὐτοῦ τοῦ καταστήματος.

Ἡ δωρεὰ δὲ αὕτη θέλει ἐγγραφῆ εἰς τὸν κώδικα τῆς Σχολῆς, ἐπ' ὀνόματι τῆς διαληφθείσης μονῆς τῶν Ἰσωμάτων Πετράκη.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 11 Σεπτεμβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν.

(Τ. Σ.) Μ. Γ. Σχινᾶς. (α)

Σημ. Περὶ τινῶν ἄλλων δωρημάτων γενομένων εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολὴν, ἴδε τὸν πρόλογον.

(α) Το ἔγγραφον αὐτὸ ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ριζ. διαθήκης, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 21818, 22567 τῆς 13 Σεπτεμβ. 1843 ἐγγράφου τῆς ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως κτλ. Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

- A. Περιουσίαις περιγραφή.—Ίδε εἰς τὸν ἐπόμεν. ἀλφ. βητ. πίνακα τὴν λέξιν *Περιουσία*.
- B. Κληρονομία. } Ίδε τὰς λέξεις ταύτας εἰς τὸν
Γ. Κληροδοτήματα } ἐπόμεν. ἀλφ. βητ. πίνακα.
- Δ. Ἐκτελεσταὶ τῆς Διαθήκης.—Ίδε εἰς τὸν αὐτὸν πίνακα τὴν λέξιν *Ἐκτελεσταὶ*.
- Ε. Ἐπίτιμοι ἔκτελεσται. Ίδε εἰς τὸν αὐτὸν πίνακα τὴν λέξιν *ἐπίτιμοι ἔκτελεσται*.
- Σ. Περὶ συστάσεως ἐκκλ. Σχολῆς.—Ίδε εἰς τὸν αὐτὸν πίνακα τὴν λέξιν *Ἐκκλησιαστικὴ Ρίζ. Σχολῆς*.
- Z. Περὶ διοικήσεως τῆς Σχολῆς.—Ίδε εἰς τὸν αὐτὸν πίνακα τὴν λέξιν *Ἐκτελεσται*.
- Η. Περὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου (ἢ τριμελοῦς) Συμβουλίου.—Ίδε τὴν λέξιν *Ἐκτελεσται*.
- Θ. Ταμίαις.—Ίδε τὴν λέξιν ταύτην εἰς τὸν ἐπόμεν. πίνακα.
- Ι. Γραμματεῖς.—Ίδε τὴν λέξιν ταύτην εἰς τὸν ἐπόμεν. πίνακα.
- ΙΑ. Ἰπότροφοι.—Ίδε τὴν λέξιν ταύτην εἰς τὸν ἐπόμεν. πίνακα.
- ΙΒ. Βιβλία.—Ίδε τὴν λέξιν ταύτην εἰς τὸν ἐπόμεν. πίνακα.
- ΙΓ. Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς.—Ίδε τὴν λέξιν ταύτην εἰς τὸν ἐπόμεν. πίνακα.

- ΙΑ. Καθηγηταί. Ἴδε τὴν λέξιν ταύτην εἰς τὸν ἐπόμενον πίνακα.
- ΙΕ. Περιεχόμενον διατάξεων τινῶν τῆς διαθήκης. —
- α.) Ἀπογραφὴ μετὰ θάνατον. ἄρθ. 67.
- β.) Ἐνταφιασμός τοῦ διαθέτου. 68 καὶ σελ. 59.
- γ.) Δημοσίευσις διαθήκης. 69. καὶ σελ. 59.
- δ.) Παραγγελλία νὰ μνημονεύωνται οἱ ἀδελφοὶ κτλ. 52, 73.
- ε.) Ἐλλείψεις τῆς διαθήκης ἀναπληρόνται ἀπὸ τὸ πρῶτον Συμβούλιον. 84 § 5.
- ς.) Εἰς δικαστικὰ διενέξεις ἀκούεται ἡ γνώμη Δικηγόρων. 84 § II καὶ 124.
- ζ.) Συγκαταβάσεις καὶ πληρωμαί. 84 § 13.
- η.) Οἰκοδομαί καὶ ἐπισκευαί. 73, 123, 148 καὶ σελ. 55.
- θ.) Ἀποβίωσις τῶν ἔκτελεσῶν καὶ κωλύματα. 85-153, 156, 871, 49.
- ι.) Περισσώματα χρημάτων. 65.
- ια.) Πότε εἰσπράττονται οἱ τόκοι τῶν ἐν Πητροπούλει χρημάτων; 1, 63, 154, 87 § 0. — Ἡ τῶν ἐν Μόσχᾳ. 3.
- ιβ.) Ὅσοι τόκοι ἤθελαν ὑφείλεσθαι κατὰ τὴν ἀποβίωσιν, ἢ ὅσα χρήματα εὑρεθῶσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ του, κεφαλαιόγονται. 63 150. — Περὶ δὲ τῶν δανειῶν ἀποφασίζει τὸ πρῶτον Συμβ. 84. § 12.
- ιγ.) Ἐνοικίαισις τῶν κτημάτων 84 § 6, 87 § 3. 88.
- ιδ.) Μεταφορὰ τῶν χρημάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἄρθρ. 64.
- ιε.) Ἐκποίησησις ἀκινήτων. 64, 147. 84 § 4. 87 § 4.
- ισ.) Πληρωμὴ χρεῶν τοῦ διαθέτου. 69.

ιζ.) Δωρήματα γενησόμενα τυχόν παρ' άλλων. 87.

§ 10.

ιη.) Ἀμέλεια τῶν διαχειριστῶν. 95 125. 150.

ιθ.) Φωτισμὸς κτλ τῶν δωματίων τοῦ καταστήματος.
130—167.

ΙΣ. Διατάξεις ἀφορῶσαι τὴν Κυβέρνησιν.—Ἴδε τὴν
λέξιν Κυβέρνησις εἰς τὸν ἐπόμε. ἀλφάβ. πί-
νακα.

ΙΖ. Προσθῆκαι τινές.—Πράξις τῶν Ἐκτελεσῶν περὶ τοῦ
δευτέρου άρθρου τῆς διαθήκης· σελ. 72.— Συγγιλιῶ-
δες ἔγγραφοι περὶ τῆς ἐν Μονοδενδρίῳ Σχολῆς· σελ.
77.— Ἐγκρίσις περὶ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς· σελ.
91.— Ἀπονομὴ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν
Γεώργιον Ριζάρην· σελ. 89 ἐπ.

ΙΗ. Δωρήματα.—Ἴδε ἐν τῷ ἐπιπ. πίνακι τὴν λέξιν Δω-
ρήματα.

ΠΙΝΑΞ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

- Ἀκίνητα. Ἴδε τὰς λέξεις Ἀπαλλοτριώσεις.— Περιουσία.
- Ἀλληλογραφία μετὰ τῆς Κυβερν. ἀρθρ. 87 ἐδ. ε.
- Ἀμερικανικὴ ἐταιρεία. ἀρθρ. 3, 63.
- Ἀμοιβαί. ἀρθρ. 84 ἐδ. 13 καὶ ἀρθρ. 117.
- Ἀμπελῶνας. Ἴδε τὴν λέξιν Περιουσία.
- Ἀνυπλήρωσις διατάξεων, ἐπ' ὅτων ἡ διαθήκη σιωπᾶ.
ἀρθρ. 84 ἐδ. ε. καὶ ἀρθρ. 158.
- Ἀναφορὰ περὶ ἐγκρίσεως τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς.—
καὶ ἀπάντησις τῆς Κυβερνήσεως. σελ. 86 ἐπ.
- Ἀπαλλοτριώσεις ἀκινήτων ἀπορασίζονται ἀπὸ τὸ πρῶτον
συμβ. ἀρθρ. 64 καὶ 84 ἐδ. 4. καὶ ἀρθρ. 147.—Γίνε-
ται δὲ ἐπὶ δημοπρασίας. ἀρθρ. 122.
- Ἀποβίωσις ἐκτελεστῶν. ἀρθρ. 83, καὶ 156 ἐδ. γ'.
- Ἀπογραφῆς βιβλίον. Ἴδε βιβλία.
- Ἀπογραφὴ περιουσίας μετὰ θάνατον. ἀρθρ. 67.
- Ἀποδεικτικά περὶ συγγενείας. ἀρθρ. 60.—Περὶ τῶν εἰς
τὴν Σχολὴν Μονοδενδρίου δαπανῶν. ἀρθρ. 61.
- Ἀπολογισμός. Ἴδε τὴν λέξιν Μονοδένδριον.
- Ἀπολογισμός. Ὁ Ἀπολογισμὸς καταστρόνεται ὑπὸ τοῦ
Ταμίου. ἀρθρ. 97.—Ἰποβάλλεται εἰς τὴν Διοίκησιν

τῆς Σχολῆς, καὶ εἰς τὴν ἀρουοδίαν ἀρχὴν. 98.—Δημοσιεύεται 99.—Ἀπολογισμὸς περὶ τῆς χρηματικῆς ποσότητος, ἣτις θίλει χορηγεῖται εἰς τὰ ἐν Μονοδενδρίῳ Σχολεῖα. 84. § 8. 61, 144. καὶ σελ. 77.—Τὰ περὶ προϋπολογισμοῦ δύνανται ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. νὰ τὰ τροπολογήσῃ. ἄρθρ. 157.

Ἀπολυτήρια ἔγγραφα. ἄρθρ. 12 τοῦ ὀργανικ. Διατ.

Ἀποστολίδης Μ. ἄρθρ. 66.

Ἀσκληπιάδης. ἄρθρ. 7.

Βέλλιος. ἄρθρ. 156.

Βιβλία ἐν τῇ οἰκίᾳ Ῥιζάρη. ἄρθρ. 48.

Βιβλία.—Ἴδε Μαθητολόγιον.

Βιβλία. Τὰ κρατούμενα εἰς τὴν Σχολὴν βιβλία μονογράφονται καὶ ἀριθμοῦνται. 84 § 6, 90.—Βιβλίον ἀπογραφῆς. 87 § 6. —Ὄνοματολόγιον. 87 § γ'.—Τὴς κρατεῖ τὰ δύο ταῦτα βιβλία. 87 § γ'.—Ἡμερολόγιον. 88.—Τὰ κρατεῖ ὁ Γραμματεὺς. 88.—Βιβλία εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, κρατούμενα παρὰ τοῦ Γραμματέως. 89 § γ'. 90.—Κατ' ἔτος ἀγοραζονται τὰ ἀναγκαίουντα εἰς τὴν Σχολὴν βιβλία. 126, 164, § 10. 87 καὶ 90.

Βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς. ἄρθρ. 126, 164 ἐδ. 10. ἄρθρ. 87 ἐδ. 6. καὶ ἄρθρ. 90.

Βιβλιοθήκη. ἄρθρ. 12, 14, 15, τοῦ ὀργανικοῦ Διατ.

Γεννάδιος. ἄρθρ. 66.

Γεροστάθης. ἄρθρ. 6.

Γνωμοδοτήσεις. Ἴδε τὴν λέξιν δικηφόροι.

Γραμματεὺς παραλαμβάνεται ἐκ τῶν ὑποτρόφων. ἄρθρ. 83.—Καθήκοντα αὐτοῦ. ἄρθρ. 89.

Δάνειον ἐλλ. ἄρθρ. 5, 6, 8, 64. Εἰς Ἀσκληπιάδην, ἄρθρ. 7.

Δάνεια γίνονται κατ' ἔγκρισιν τοῦ δεκαμ. συμβ. ἄρθρ.
84 ἐδ. 12.—Τὰ δάνεια μένουσιν ἀπαραμειώτα. ἄρθρ.
146.

Δεύτερον συμβούλιον. Ἴδε τὴν λέξιν ἐκτελεσταί.

Δημ. Γ. Ρίζου.—σελ. 69.

Δημοσίευσις διαθήκης. ἄρθρ. 69. καὶ σελ. 71.

Διαγωγή μαθητῶν. ἄρθρ. 36. ἐπ. τοῦ κανονισμοῦ.

Διαθήκη κυρύσσεται ὡς κυρία ὑπὸ τοῦ δικ. σελ. 71.

Διαθήκη.—Ἀναπλήρωσις τῶν ἐφ' ὅσων σιωπᾶ.—ἄρθ. 84.
ἐδ. ε. καὶ ἄρθρ. 158.

Διαθήκη.—Πόσα ἀντίγραφα καὶ παρακατάθεσις αὐτῆς.
ἄρθρ. 169.

Δίαιτα μαθητῶν. ἄρθρ. 30 ἐπ. τοῦ Κανονισμοῦ.

Δικοπαί. ἄρθρ. 64. τοῦ Κανονισμοῦ.

Διάταγμα ἐγκρίνον τὴν σύστασιν τῆς Σχολῆς. σελ. 91.

Ἴδε καὶ τὸ ὀργανικὸν Διάτ. σελ. 1.

Διδάσκαλοι. Ἴδε Καθηγηταί.

Διευθυντής.—Καθήκοντα αὐτοῦ. ἄρθρ. 41. ἐπ. τοῦ ὀρ-
γανικοῦ Διατ.

Δικαστήριον διατάττει τὴν ἐκποίησιν. ἄρθρ. 147. Κη-
ρύσσει κυρίαν τὴν διαθήκην. σελ. 71.

Δικαστικαὶ διενέξεις. ἄρθρ. 84. ἐδ. 11.

Δικηγόρων διορισμὸς εἰς δικ. διενέξεις. ἄρθ. 84. ἐδ. 11.

—Ζητεῖται ἡ γνωμοδότησις των πότε; ἄρθρ 124.

Δόττος Ν. ὡς καθηγητής. ἄρθρ. 74, 165.

Δωρήματα. ἄρθρ. 87 ἐδ. 10 καὶ σελ. 97 ἐπ.

Ἐγγύησις οἰκονόμου. ἄρθρ. 164.—Ἰποτρόφων. ἄρθρ.

106.—Ταμίου. ἄρθρ. 82. καὶ 88 ἐδ. ε.

Ἐγγύησις ὑποτρόφων. ἄρθρ. 2 ἐπ. τοῦ κανον.

Εἰκόνας. ἄρθρ. 62 καὶ σελ. 67.

Ειρήνη Σταματάκη. σελ. 68.

Ἐκκλησία διὰ τὸ κατάστημα τῆς Σχολῆς. ἄρθρ. 73 καὶ σελ. 67.

Ἐκκλησιαστικὴ Ῥιζάριος Σχολή.—Τόπος τῆς συστάσεως καὶ ἐπωνυμία αὐτῆς. ἄρθρ. 71.—Σκοπὸς αὐτῆς. ἄρθρ. 72.—Κατάστημα αὐτῆς. ἄρθρ. 73. Ἴδε τὰς λέξεις Καθηγηταί. — Κανονισμός. — Πρόγραμμα. — Ὑπότροφοι.

Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή.—Ἄναφορὰ περὶ τῆς ἐγκρίσεώς της καὶ ἐγκρίσεις αὐτῆς.— σελ. 86. καὶ 91.—Ἐπωνυμία αὐτῆς. ἄρθρ. 71.—Ἔδρα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς αἱ Ἀθήναι. ἄρθρ. 74.—Κατάστημα δὲ τὸ κατὰ τοὺς ἀμπελοκήπους κτίριον, ὅπερ δύναται νὰ ἐπιδιορθωθῆ μετὰ τοῦ παρακειμένου παρεκκλησίου ἄρθρ. 73 καὶ σελ. 68.—Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ταύτης εἶναι νὰ ἐκπαιδεύωνται ἱερεῖς. ἄρθρ. 72. 78.—Κληροδοτήματα αὐτῆς ἄρθρ. 62.—Ταῦτα πρέπει νὰ ᾖναι ἀπαραμείωτα. ἄρθρ. 63. 146.—Μεταθετὰ ἢ ἀμετάθετα; ἄρθρ. 64-164.—Τὰ δὲ ἀκίνητα λογίζονται καὶ ἀναπαλοτριώτα, ἀνὴ ἡ ἀνάγκη δὲν προκαλέσῃ τὴν ἐκποίησην. ἄρθρ. 64. 83 § 4.—Περὶ ἧς ἀποφασίζει τὸ δικαστήρ. ἄρθρ. 146—Ἐνεργεῖται δὲ δημοσίως. ἄρθρ. 122.

Ἐκποίησις. Ἴδε τὴν λέξιν Ἀπαλοτριώσις.

Ἐκτελεσταί.—Ἡ διοίκησις ἀνατίθεται εἰς ἓν δεκαμελὲς συμβούλιον. ἄρθρ. 66 καὶ 79. Αὐτὸ συνδιασκέπτεται καὶ μετὰ 4 ἐπιτίμους ἐκτελεστάς.—Ἴδε τὴν λέξιν ἐπιτιμοὶ ἐκτελεσταί. ἄρθρ. 156.—Τὸ τελευταῖον μέλος τοῦ δεκ. συμβ. πότε δὲν ἔχει ψῆφον; 82.—Μεταξὺ τῶν 10 ἐκτελεστῶν ἐκλέγεται ὑπὸ αὐτῶν ὁ Ταμίης.

ἄρθρ. 82.—Ἀντικατάστασις ἐν περιπτώσει θανάτου.
 ἄρθρ. 85, 153, 156 ἐδ. γ'.—Ἐκ τῶν δέκα συγκρο-
 τεῖται, ἐν *τριμελές* ἢ (δεύτερον) *συμβούλιον* καὶ εἰς
Ταμίαν. Ἴδε τὴν λέξιν *Ταμίας*. ἄρθρ. 80.—Τὸ τρι-
 μελές αὐτὸ *συμβ.* ἐκλέγεται (καὶ πῶς;) κατὰ τριετίαν
 ἄρθρ. 84.—Ἔχει γραμματέα καὶ ποῖον; ἄρθρ. 83.—
 Καθήκοντα τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου. ἄρθρ. 87.—
 Ποῖον καλεῖται *τριμελές Συμβ.* ἄρθρ. 145.—Συντάτ-
 τει ὁδηγίας πρὸς τὸν οἰκονόμον. ἄρθρ. 168.—Ποῖον
 καλεῖται *πρῶτον ἢ δεκαμελές Συμβ.* ἄρθρ. 145.—Ἡ
 σύσκεψις τοῦ *πρώτου Συμβουλίου* πότε ἀπαιτεῖται;
 ἄρθρ. 84.—Ἐλογὴ ταμίου. ἄρθρ. 82.—Πόσα μέλη
 του ἀρκοῦν πρὸς διάσκεψιν; ἄρθρ. 86.—Ἀναπλήρωσις
 αὐτῶν ἐν περιπτώσει κωλύματος. ἄρθρ. 149.—Ἐκλέ-
 γει τὸν οἰκονόμον. ἄρθρ. 163.—Λύει τὰς μετὰ τοῦ
 τριμελοῦς *Συμβ.* διενέξεις του. αὐτόθ.

Ελαιόδενδρα. Ἴδε τὴν λέξιν *περιουσία*.

Ἑλληνικὸν δάνειον. ἄρθρ. 5, 6, 8, 64.

Ἐνοίκιον πληρόνου οἱ ἐνοικοῦντες εἰς τὸ κατάστημα τῆς
 σχολῆς. ἄρθρ. 74 ἐν τέλ.—Ἐνοίκιον περιβολίου. ἄρθρ.

73.—Τίς εἰσπράττει τὰ ἐνοίκια. ἄρθρ. 88 ἐδ. α'.

Ἐνοικίαισις κτημάτων. ἄρθρ. 84 ἐδ. γ'. καὶ ἄρθρ. 87 ἐδ.
 ἡ. καὶ θ'.

Ἐντάλλακτα. ἄρθρ. 87 ἐδ. 4.

Ἐνταφίαισις. ἄρθρ. 68 καὶ σελ. 67.

Ἐξάδελφοι. σελ. 68.

Ἐξετάσεις. ἄρθρ. 64. τοῦ κανονισμοῦ.

Ἐξοδα ἐλεύσεως ὑποτρόφων. ἄρθρ. 116.

Ἐξομολόγησις. ἄρθρ. 21 τοῦ κανονισμοῦ.

Ἐπισκευαί.—Ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν τὸ πρῶτον *συμβ.*

ἄρθρ. 84 ἐδ. 9.—Προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶν. ἄρθρ.

123.—Αἱ ἐπισκευαὶ γίνονται ἐκ τῶν εἰσοδημάτων.

ἄρθρ. 148.

Ἐπίτιμοι ἐκτελεσταί.—Διορίζονται τέσσαρες. ἄρθρ. 156.

—Δέν ἔχουν ψῆφον, ἄρθρ. 156.—Προσκαλοῦνται

ὅμως εἰς τὰς συνελεύσεις, ἄρθρ. 160.—Ἄντικατα-

σταίνουν τοὺς ἐκλιπόντας, ἄρθρ. 156 § γ'.

Ἐργαστήρια εἰς ἴσκιον. ἄρθρ. 61 καὶ σελ. 81.

Ἐρσις. ἄρθρ. 94.

Ζηγόρι. Ἴδε τὰς λέξεις; ὑπότροφοι.—καὶ Μονοδένδρι.

Ἡμερολόγιον κρατεῖ ὁ Ταμίης. ἄρθρ. 88. Ἴδε τὴν λέξιν

βιβλία.

Ἡπίτης. ἄρθρ. 156.

Θεοχάρης Ν. ἄρθρ. 51 καὶ 156.

Θεραπεία μαθητῶν. ἄρθρ. 30—35 τοῦ κανονισμοῦ.

Ύασιον. Ἴδε τὴν λέξιν ἐργαστήρια.

Ἰερωσύνη.—Σκοπὸς τῆς Ἐκκλ. Σχολῆς. ἄρθρ. 72, 78.

Ἴπποτῶν χρυσοῦς Σταυρὸς ἀπονεμηθ. τῷ Ριζάρη. σελ. 89.

Ἰωαννίδης νὰ δημοσιεύσῃ τὴν διαθήκην. ἄρθρ. 69.—

Ἐπίτιμος ἐπίτροπος ἄρθρ. 156.

Ἰωάννου Φίλιππος. ἄρθρ. 66.

Καθηγητὴς Κατηχήσεως νὰ ᾖ ἰερωμένος, ἄρθρ. 73.—

Διορίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ διαθέτου

διορίζεται ὁ Δόκτωρ. ἄρθρ. 74. 165.—Ἀντιμισθία

καθηγητῶν. ἄρθρ. 74.—Πόσοι; ἄρθρ. 165. Ἴδε Πρό-

γραμμα. — Οἰκονόμος.

Κανονισμὸς ἐσωτ. τῆς Ἐκκλησ. Σχολῆς. ἄρθρ. 76, 77.

Καποδίστριας. ἄρθρ. 6, 8, 64.

Κατάστημα τῆς Σχολῆς. ἄρθρ. 73. Ἴδε τὴν λέξιν Ἐκ-

κλησ. Σχολή.

- Κατηγήσεως διδάσκαλος νὰ ᾖναι ἱερωμένος. ἄρθρ. 73.
- Κεφάλαια χρηματικά. Ἴδε τὴν λέξιν περιουσία. —
Μετακινουῦνται. ἄρθρ. 1, 2, 63, 64.
- Κεφαλᾶς. σελ. 68.
- Κληροδοσίαι· ἄρθρ. 52—58, 60. Ἴδε τὴν λέξιν Μονο-
δένδριον.
- Κληροδοτημάτων χορήγησις· ἄρθρ. 143.
- Κληροδοτήματα μετὰ τὴν διαθήκην. σελ. 68.— Εἰς
τοὺς κληρονόμους τῶν κληροδόχων ; σελ. 68.
- Κληρονόμος ὁ Ν. Θεοχάρης· ἄρθρ. 51.
- Κληρονόμοι κληροδόχων· σελ. 68.
- Κλονάρις· ἄρθρ. 66.
- Κομιζόπουλος· ἄρθρ. 2, 63, 3.
- Κονίαρις· ἄρθρ. 66 καὶ σελ. 68.
- Κόνιαρη Βασιλική· ἄρθρ. 53 καὶ σελ. 95 ἐπ.
- Κορσίων Σχολή ἐν Μονοδενδρίῳ· σελ. 69.
- Κυβέρνησις διορίζει ἐκτελεστάς· ἄρθρ. 85.— Ἡ μετ'
αὐτῆς ἀλληλογραφία πῶς γίνεται ; ἄρθρ. 87 ἐδ. ε'.
- Κυβέρνησις δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὸ χρηματικόν· ἄρθρ.
147, 151.— Ἐπιφέρει βελτιώσεις ἐφ' ὧσων ἀντικει-
μένων σιωπᾶ ἡ διαθήκη· ἄρθρ. 158.
- Κυβέρνησις. Παρακαλεῖται νὰ προικίσῃ τὴν Σχολὴν μὲ
κτῆματι ἀνάλογον τῶν βοηθημάτων, τὰ ὅποια οἱ Ρί-
ζάριδες ἐχορήγησαν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλά-
δος. ἄρθρ. 64.— Παρακαλεῖται προσέει νὰ διορίξῃ
Καθηγητάς, προσδιορίζουσα καὶ τὸν μισθὸν των. 74.
— Νὰ προσδιορίξῃ τὰ παραδοθησόμενα μαθήματα.
75.— Νὰ ὀρίσῃ τὰ περὶ πειθαρχίας κτλ. 77.— Νὰ
διατάξῃ νὰ ἐκπαιδεύωνται, ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ, ὅσοι
μέλλον νὰ ἱερωθῶσι. 78.— Νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἐκτε*

λεστάς τῆς διαθήκης, τοῦ καὶ διαχειριστὰς τῶν τῆς Σχολῆς πραγμάτων. 85.—Νὰ θεωρῆ τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς, τροποποιούσα τὰ περὶ τούτου ὕψως ἐγκρίνη 94-99.—Νὰ ἐκλέγῃ ὑποτρόφους. 103, 119.—Νὰ ἐφορεῖται πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἀπαιτουμένων 151.—Νὰ προνοῆ περὶ ὄσων σιωπᾶ ἢ Διαθήκη. 157.

Κωδῆκελλος μετὰ τὴν διαθήκην· σελ. 68 καὶ ἐπ.
Κωλύματα εἰς τὰ μέλη τοῦ τριμελοῦς συμβουλίου. ἄρθρ. 87^a. Εἰς τὰ συμβούλια τοῦ δεκαμελοῦς· ἄρθρ. 86^a καὶ 149.

Λόρινας θυγατέρες· ἄρθρ. 54, 60 καὶ σελ. 68 ἐπ.
Λογαριασμοί. Ἴδε τὰς λέξεις Ταμίς.— Προϋπολογισμοί
— Καὶ ἀπολογισμοί.

Μαθημάτων πρόγραμμα. Ἴδε τὴν λέξιν Πρόγραμμα.
Μαθήματα ποῖα διδάσκονται εἰς τὴν Σχολήν; ἄρθρ. 7 τοῦ ὀργανικοῦ Διατάγματος.— ἄρθρ. 5 τοῦ κανονισμοῦ.

Μαθητῶν ἐξετάσεις κτλ· ἄρθρ. 132—142.
Μαθητῶν στολή, πειθαρχία, τιμητικὴ διασημασία κλπ. ἄρθρ. 77.

Μαθηταί.— Περὶ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ τάξεως.— Ἄρθρ. 6. ἐπόμε. τοῦ κανονισμοῦ.— Ἰματισμοί κτλ. Ἴδε τὴν λέξιν στολή.— Δίκαια καὶ θεραπεία· ἄρθρ. 30 ἐπ. τοῦ κανονισμοῦ.— Διαγωγή· ἄρθρ. 36 ἐπ. αὐτ.— Ἐπιτήρησις κτλ· ἄρθρ. 60 ἐπ. αὐτ.— Ἐξετάσεις καὶ διακοπαί. ἄρθρ. 64· ἐπ. αὐτ.— Ποιναί· ἄρθρ. 72 ἐπ. αὐτ.

Μαθητολόγιον. ἄρθρ. 4 τοῦ κανονισμοῦ.
Μαρασλής· ἄρθρ. 1, 4.

- Μιχαλάκης.— Κληροδοσία· σελ. 68.
- Μοναί.— Κληροδοσία· ἄρθρ. 52.
- Μονοδένδριον. Σχολή κορασίων. σελ. 69.
- Μονοδενδρίου μοναί.— Κληροδότημα· ἄρθρ. 52.
- Μονοδενδρίου Σχολή.— κληροδότημα ἐτήσιον, λογαριασμός κτλ. ἄρθρ. 61 καὶ σελ. 69 ἐπ.
- Μονοδένδριον.— Ἀπολογισμὸς τῶν δαπανῶν τῆς ἐν Μονοδενδρίῳ Σχολῆς· ἄρθρ. 84 ἐδ. 8. ἄρθρ. 61 καὶ 144 καὶ σελ. 69.
- Μόσχος ὄρφανοτρ· ἄρθρ. 2, 64.
- Ναοί. Ἴδε Μοναί.
- Ντανομάνθαινα· ἄρθρ. 57, 60 καὶ σελ. 68.
- Οἰκίαι. Ἴδε τὴν λέξιν Περιουσία.
- Οἰκονόμου ἐκλογή καὶ ἀντιμισθία. ἄρθρ. 163.— Πρεσβύτερος καὶ ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτ.— Καθήκοντα αὐτοῦ ἄρθρ. 164.— Διενεχθεῖς μὲ τὸ τριμελὲς συμβούλιον.— Ἐγγύησι. αὐτότε.
- Οἰκονόμου καθήκοντα· ἄρθρ. 13 τοῦ ὀργανικοῦ Διατάγ.
- Οἰκονόμαινας θυγατέρες· ἄρθρ. 55, 60 καὶ σελ. 68.
- Ὀρφανοτροφεῖον Μόσχος· ἄρθρ. 2, 64.
- Ὀφλημάτων τράπεζα. Ἴδε τὴν λέξιν Τράπεζα.
- Παράιτησις Β. Κονίση. σελ. 94—96.
- Παρεκκλησίον Ἁγίου Γεωργίου· ἄρθρ. 73 καὶ σελ. 67.
- Πειθαρχία· ἄρθρ. 77.
- Πειραιεύς. Ἴδε τὴν λέξιν Περιουσία.
- Περὶβόλιον τοῦ καταστήματος τῆς Σχολῆς· ἄρθρ. 73.
- Περιουσία. Ἐξάρη· ἄρθρ. 1 ἕως 49.— Ἰῆτοι μετρητὰ ἄρθρ. 1—8.— Οἰκόπεδον καὶ ἐλαιοτριβεῖον εἰς Μπαρχάμιον· ἄρθρ. 9.— Ἐλαιόδένδρα εἰς Μπαρχάμιον· ἄρθρ. 10—24.— Ἀμπέλια· ἄρθρ. 24—31.— Οἰκό-

πεδα, οικόδομαί κλπ' ἐν Ἀθήναις· ἄρθρ. 32—37.—

Οικόπεδα καὶ οικόδομαί ἐν Πειραιεὶ· ἄρθρ. 38 — 47.

καὶ σελ. 67.— Βιβλία καὶ ἄλλα κινητὰ· ἄρθρ. 48,

49, 62. Διαθέσις τῆς περιουσίας ταύτης. ἄρθρ. 62 καὶ

ἐπόμε. Τὰ κεφάλαια μετακινεῦνται· ἄρθρ. 2, 63, 64.

Περιουσίας ἀπογραφὴ μετὰ θάνατον. ἄρθρ. 67.

Περιουσία ἀποκτηθεῖσα μετὰ τὴν διαθήκην· σελ. 67.—

Περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς περιουσίας. Ἰδε τὴν λέξιν ἀπαλλοτριώσεις.

Πετροπόλεως Τράπεζα· ἄρθρ. 1.

Πληρωμὰς ἐνεργεῖ ὁ Ταμίης· ἄρθρ. 88. ἐδ. 6'.

Πλύσις· ἄρθρ. 28 τοῦ κανονισμοῦ.

Ποινὰ κατὰ τῶν μαθητῶν· ἄρθρ. 17 ὄργαν. Διατάγ.—

ἄρθρ. 72 ἐπ' τοῦ κανονισμοῦ.

Πράξεις τῶν ἐκτελεστῶν περὶ τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 2 τῆς

διαθήκης χρημάτων· σελ. 72.

Πρόγραμμα μαθημάτων· ἄρθρ. 75.—Προσάρτησις αὐτοῦ

αὐτ' καὶ ἄρθρ. 87 ἐδ' ix.—Ποῖα μαθήματα διδά-

σκονται ἐν τῇ Σχολῇ; ἄρθρ. 76.

Πρόγραμμα. ἄρθρ. 12 τοῦ ὄργαν. Διατάγ.

Προϋπολογισμός. Ὁ ἐνιαύσιος συντάσσεται ὑπὸ τοῦ πρῶ-

του Συμβουλίου. ἄρθρ. 84. §. 1. 2.— Ὁ δὲ μνηστὴς

ὑπὸ τοῦ Τριμελοῦς. ἄρθρ. 87.— Περιεχόμενον τοῦ

ἐτησίου προϋπολογισμοῦ. ἄρθρ. 91.— Καθυποβαλ-

λεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν. 92.—

Ἐγκρίσις τοῦ προϋπολογισμοῦ. ἄρθρ. 93.— Ἀποποιή-

σις ἐγκρίσεως. Ἔφεσις. ἄρθρ. 94.— Κατὰ τὸν ἐγκριθέντα

προϋπολογισμὸν διεμβύονται τὰ τοῦ καταστήματος

ἄρθρ. 95.— Δημοσιεύεται ὁ προϋπολογισμός. ἄρ-

θρον 96.— Ἰδε τὴν λέξιν Ἀπολογισμός.

Πρῶτον Συμβ. ἴδε τὴν λέξιν ἐκτελεσταί.

Πτωχοί. Διανομὴ χρημάτων. ἄρθρ. 68.

Πώλησις. ἴδε τὴν λέξιν ἀπαλλοτριώσεις.

Ράλης. ἄρθρ. 66.

Ρίζου Γ. Δ.—σελ. 69.

Σκυλίτσης. ἄρθρ. 66.

Σπανιολάκης. ἄρθρ. 66.

Σταματάκη Ειρήνη. σελ. 68.

Στολή μαθητῶν. ἄρθρ. 77.

Στολή μαθητῶν. ἄρθρ. 16 τοῦ ὄργαν. Διατάγ.—ἄρθρ.

23 ἐπ. τοῦ κανονισμοῦ.

Συγγενεῖς. ἄρθρ. 53—60 καὶ σελ. 67.

Σιγγιλιῶδες ἔγγραφοι. σελ. 77.

Συγκτάθαισις εἰς πληρωμὰς. ἄρθρ. 84 ἐδ. 13.

Συμβούλιον. ἴδε τὴν λέξιν ἐκτελεσταί.

Σπραγίς τριμελοῦς Συμβ. ἄρθρ. 87 ἐδ. ιε'.—Σπραγίς

ταμίου. ἄρθρ. 88 ἐδ. ς'.

Σχολή. ἴδε τὴν λέξιν Ἐκκλησιαστικὴ Ρίζ. Σχολή.

Σχολή κορασιῶν ἐν Μονοδενδρίῳ. σελ. 69.

Σχολή Μονοδενδρίου. — ἴδε τὴν λέξιν *Μονοδένδριον*.

Ταμίας.—Ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν δέκα ἐκτελεστῶν, ἢ

ἔξωθεν. ἄρθρ. 80 καὶ 82. ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ δεκα-

μελοῦς συμβουλίου, καὶ ψῆφον δὲν ἔχει. ἄρθρ. 82 καὶ

84 ἐδ. 10.—Δίδει ἐγγύησιν ἄρθρ. 82. Μισθοδοσίαι

του. ἄρθρ. 82 καὶ 84 ἐδ. 10.—Καθήκοντα αὐτοῦ. ἄρθρ.

88. Τὸ πρῶτον συμβούλ. ἐξελέγχει τοὺς λογαριασμοὺς

του. ἄρθρ. 84. ἐδ. 3.—Οὐχ ἦττον δὲ καὶ τὸ τριμε-

λές συμβ. ἐξετάζει περὶ τούτου. ἄρθρ. 87 ἐδ. ζ'.

Τάφος. ἴδε τὴν λέξιν ἐνταφίαισις.

Τμητικὴ διαισημασία. ἄρθρ. 77.

Τησαμενός. άρθρ. 66.

Τόκος τίς εισπράττει; άρθρ. 88 ἐδ. α.

Τόκος (δ) τῶν εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρ. χρημάτων. άρθρ. 154.

Τόκος, άρθρ. 1, 2, 63, 64.

ΤΡΑΠΕΖΑ Πετροπόλεως. άρθρ. 1.—Τράπεζα τῶν οφλημάτων. άρθρ. 63.—Σύστασις τραπέζης ἐν Ἐλλάδι. άρθρ. 64.

Τριμελὲς συμβ. ἴδε τὴν λέξιν ἐκτελεσταί.

Τσίνης. άρθρ. 66.

Ἰππρέται.—Κληροδότημα πρὸς αὐτούς. άρθρ. 59, 60 καὶ σελ. 69.

Ἰππρέται ὑπὸ τίνας ἐκλέγονται; άρθρ. 164.

Ἰποθήκη ἐγγράφεται διὰ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ταμίου. άρθρ. 82 καὶ 88 ἐδ. ε.

Ἰπότροφοι:

Προσλαμβάνονται 20 ὑπότροφοι ἐπὶ δλόκληρον πενταετίαν. άρθρ. 100.—Ἄν περισσεύσῃ τὰ εἰσοδήματα, παραλαμβάνονται καὶ ἄλλοι άρθρ. 65.

Δικιοῦνται εἰς δύο τάξεις· τούτέστιν οἱ μὲν δέκα λαμβάνονται ἐξ οικογενειῶν τῆς ἐλευθέρου Ἑλλάδος, οἱ δὲ ἐκ Ζαγορίου. 101—103.

Ὡς πρὸς τοὺς ἐξ οικογενειῶν τῆς ἐλευθέρου Ἑλλάδος λαμβανομένους ἰσχύουν τὰ ἐξῆς:

Ἐχουν σύνταξιν 30 δραχ. κατὰ μῆνα, ἡ δὲ Κυβέρνησις δύναται νὰ τὴν αὐξήσῃ. 101.

Λαμβάνουν συντάξεις ὅσοι ὑποσχεθοῦν νὰ γίνωσιν ἱερεῖς, καὶ εἶναι κατάλληλοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. 102.

Αἱ συντάξεις ἀρχοῦν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὸ ὄνοματολόγιον. 105.

Υπότροφοι.

Εκλέγονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. 103-107. ἤτις εἰδοποιεῖ τὸ Συμβούλιον. 104.

Δίδουν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χορηγηθεισῶν αὐτοῖς συντάξεων, ἂν δὲν γίνωσιν ἱερεῖς. 106.

Ὡς πρὸς τοὺς ἐκ Ζαγορίου λαμβανομένους ἰσχύουσι τὰ ἐξῆς:

Εκλέγονται ὑποψήφιοι ἀπὸ τὰς Κοινοτήτας τοῦ Ζαγορίου. 109, 110.

Οἱ ὑποψήφιοι ἀναφέρονται εἰς τὸ Συμβούλιον. 111.

Τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει διὰ κλήρου τοὺς ὑποψηφίους. 48. § 14. 112.

Αἱ κληρώσεις γίνονται δημοσίως. 112 — καὶ δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου τὸ ἀποτέλεσμα. 113.

Εἰδοποιούνται οἱ κληρωθέντες. 113.

Υπόσχονται νὰ γίνωσιν ἱερεῖς. 114.

Λαμβάνουν τεσσαράκοντα δραχ. κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὀνοματολόγιον ἐγγραφῆς των. 115-121.

Λαμβάνουν καὶ ἀνταμοιβάς. 117. 84 § 13.

Ἀναπλήρωσις τῶν ἐκκενωμένων θέσεων. 118.

Πληρομὴ τῶν ἐξόδων τῆς ἐλεύσεώς των. 116.

Ἀποβολὴ τῶν ἀναξίων. 119.

Τὰ περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἐτροπολογήθησαν ἀπὸ τὰ ἄρθρ. 161-168 ;

Ἐνδικαιτῶνται εἰς τὸ κατὰστημα. 161.

Υπότροφοι.—Ἐξ αὐτῶν παραλαμβάνεται ὁ γραμματεὺς. ἄρθρ. 83.—Εἰς τὴν ἐκλογὴν του λαμβάνει μέρος τὸ δεκαμ. συμβ. ἄρθρ. 84 ἐδ. 14 καὶ ἄρθρ. 112 ἐπέμ.

Υπότροφοι ἐκ Ζαγορίου. ἄρθρ. 65.

Υπότροφοι τινές.—Κληροδοσία μετὰ θάνατον. σελ. 63.

Ἰπότροφοι πόσοι καὶ ποῖοι ; ἄρθρ. 3 — 6 ὄργανικ.

Διατάξ.—Ποῖα μαθήματα ; ἄρθρ. 7 αὐτ.—Φοιτῶ-
σιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ; ἄρθρ. 9 αὐτόθ.

Ἴδε μαθήματα.—Στολή.—Ποιναί.

Τί φέρουν ἐρχόμενοι ; ἄρθρ. 24 τοῦ κανονισμοῦ.

Ἰποτρόφων προσόντα. ἄρθρ. 1. τοῦ κανονισμοῦ.

Ἰγνηλάτης. ἄρθρ. 5. 64.

Χρηματικὴ περίουσία Ῥιζάρη. Ἴδε τὴν λέξιν *Περίουσια*.

Χρυσὴ Ταίνη.—Κληροδότημα σελ. 68.

Χρυσοὺς Σταυροὺς τῶν ἱπποτῶν ἀπονεμηθεῖς τῷ Ῥιζάρη.
σελ. 89.

Ψῆφον δὲν ἔχει ὁ Ταμίης.—Καὶ τὸ τελευταῖον μέλος

τοῦ δεκαμελοῦς Συμβ. πότε. ἄρθρ. 82, 145.—Ψῆφον

δὲν ἔχουν οἱ ἐπίτιμοι ἐκτελεσταί. ἄρθρ. 156 ἐδ. α.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ:

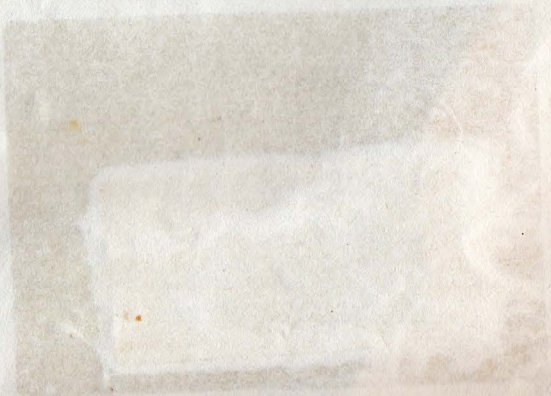
Σελ.	1	51χ.	12	ἀντι ἀναντιρρήτου	γρ.	ἀναντιρρήτου.
»	3	»	6	» ἐπ'	»	ἐπ'
»	3	»	9	» Ἀυτωνίου	»	Ἀυτωνίου.
»	8	»	20	» συνορευῶν	»	συνορευῶν.
»	9	»	9	» τόν	»	διαγραπτέα ἢ λέξις.
»	11	»	7	» τῆν	»	τῆν
»	12	»	2	» Ἐσωτερικῶν	»	Ἐσωτερικῶν.
»	14	»	11	» εὐρίσκεται	»	εὐρίσκεται.
»	36	»	4	» κώλυμα	»	κώλυμα.
»	44	»	9	» ἐπομένα	»	ἐπομένων.
»	49	»	16	» ὑπαγορευόμενα	»	ὑπαγορευόμενα.
»	64	»	7	» Συμβολίου	»	Συμβουλίου.
»	64	»	11	» περὶ οὗ	»	περὶ οὗ.
»	108	»	3	» ἐν τριμ.ῇ (δεύτ.)	»	ἐν τριμελ. (ἢ δεύτερον).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

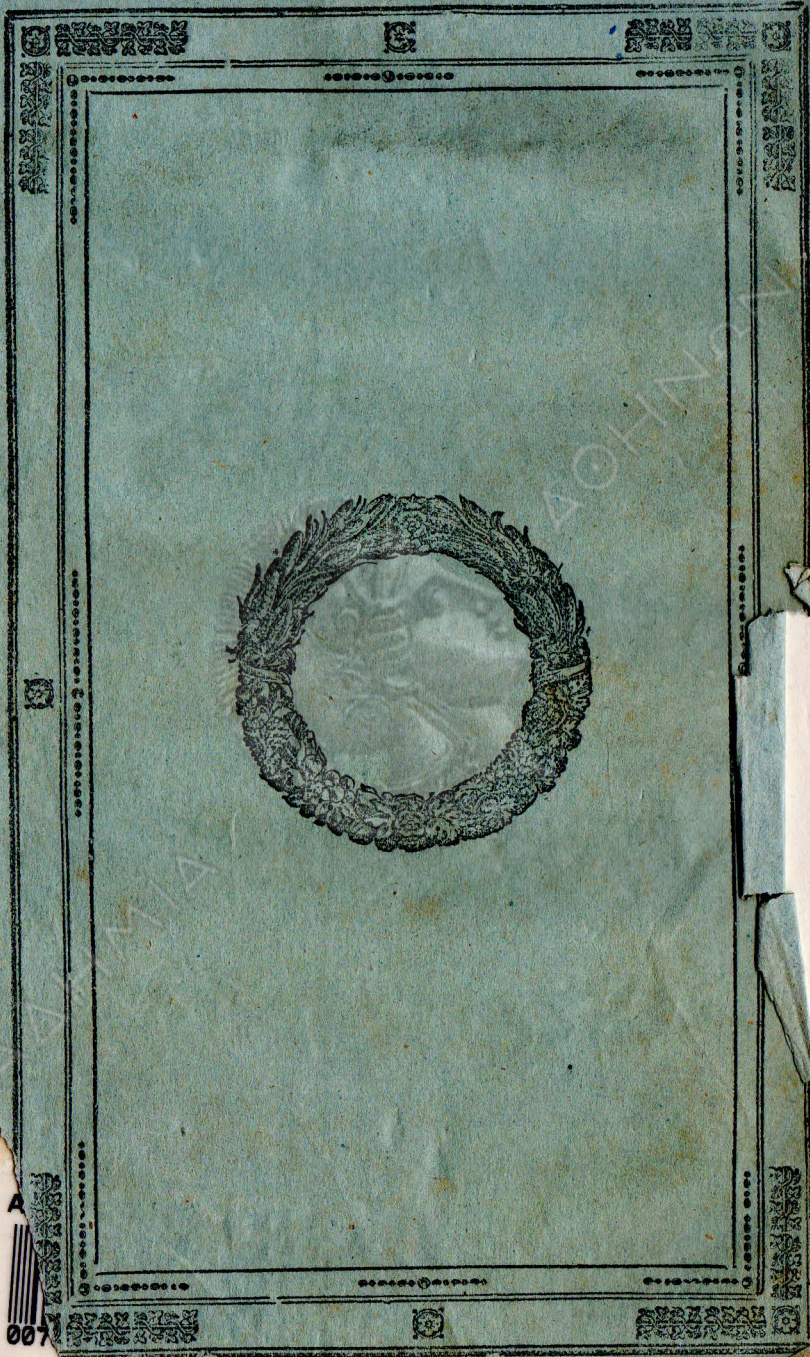

007000023909

ΑΟΛΥΝΑΝ

ΑΟΛΥΝΑΝ

A
007